

เลียมโฮบบา

แรงบันดาลใจ
จากชีวิตและคำสอน
ของประธานลอเรนโซ สโนว์
หน้า 12, 18

ในการแสวงหาปัญญา หน้า 20

การบ้านและพันธกิจชีวิตของท่าน หน้า 54

เราจะเป็นเพื่อนกันได้ไหม หน้า 58

“เมื่อเปรียบเทียบกับพระเจ้าแล้ว มนุษย์ไม่สลักสำคัญอะไรเลย กระนั้นเรายังเป็นทุกสิ่งทุกอย่างสำหรับพระเจ้า”

ประธานาธิบดีเทอร์ เอฟ. อุคซฟอร์ด, ที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานสูงสุด
“ท่านสำคัญต่อพระองค์,”
เลียโฮนา, พ.ย. 2011, 24.

ข่าวสาร

- 4 ข่าวสารจากฝ่ายประธานสูงสุด: สูรเสียงของพระเจ้า โดย ประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์
- 7 ข่าวเยี่ยมสอน: งานเผยแผ่ศาสนา

บทความพิเศษ

- 12 แต่งกวาดอง หัวผักกาด และ ประจักษ์พยาน: แรงบันดาลใจ จากชีวิตและคำสอนของ ลอเรนโซ สโนว์ โดย แอรัน แอล. เวสต์
แนะนำหลักสูตรการศึกษาของ สมาคมสงเคราะห์และฐานะปุโรหิต แห่งเม็กซิโกปีนี้

- 20 ความเคารพพระผู้เป็นเจ้า เป็นจุดเริ่มต้นของปัญญา โดย เอ็ดเดอร์เนล แอล. แอนเดอร์เซ็น
ในข้อมูลข่าวสารที่ท่วมท้นในยุค ปัจจุบัน เราต้องใช้ปัญญาอย่างมาก

- 28 การสอนอย่างมีความหมายที่บ้าน โดย ดาร์เรน อี. ชมิดท์
วิธีที่เราสอนบุตรธิดาให้รู้บทเรียน สำคัญในชีวิต

- 32 เยาวชนหญิงและการตัดสินใจ เรื่องงานเผยแผ่
หญิงสาวเหล่านี้ประยุกต์ใช้คำแนะนำ ของศาสตราจารย์เกี่ยวกับ การ รับใช้เป็นผู้สอนศาสนาเต็มเวลา

- 36 งานเผยแผ่ใดจะดีที่สุด
ไม่ว่าสถานการณ์ของท่านเป็นเช่นไร โอกาสเป็นผู้สอนศาสนาอาวุโส มีให้ท่าน

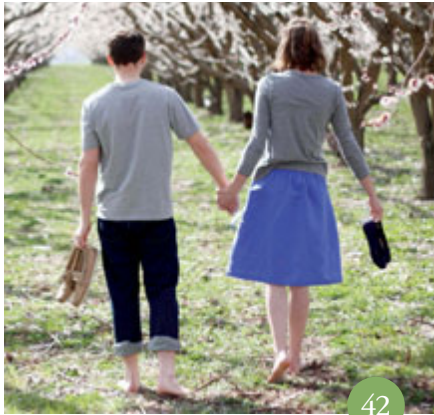
ปกิณกะ

- 8 สมุดบันทึกการประชุมใหญ่ เดือนตุลาคม
- 10 เราพูดถึงพระคริสต์: สมประกอบพอ โดย มิเชลล์ เรเยส
- 31 การสอน เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน: คุณค่าของการศึกษา
- 38 เสียงวิสุทธิชน
- 74 ข่าวศาสนจักร
- 79 แนวคิดสำหรับการสังสรรค์ในครอบครัว
- 80 จนกว่าเราจะพบกันอีก: บทเรียนห้าหน้าที่ โดย คริสโตเฟอร์ เจ. สมิธ

ภาพปก

ปกหน้า: ภาพถ่ายของประธานลอเรนโซ สโนว์ โดย ซี. อาร์. ซาเวจ, เอื้อเฟื้อโดย งานสะสมพิเศษของแอล. ทอม เพอร์รี่, ห้องสมุดฮาโรลด์ บี. ลี, มหาวิทยาลัยบริติชโคลัมเบีย; เอื้อเฟื้อ กรอบโดย Library of Congress, Washington, D.C.
ปกหลัง: ภาพเขียนโดยจอห์น วิลลาร์ด คลอว์สัน © IRI
ปกหน้าด้านใน: ภาพถ่ายโดย อังเดรย์ ชูมิลิน

คนหนุ่มสาว

42

- 42** *ศรัทธา ความหวัง และความสัมพันธ์*
โดย เอ็ดเดอร์ไมเคิล ที. ริงก์วูด
องค์ประกอบสามอย่างของศรัทธา
จะช่วยให้คุณอย่างไรเมื่อเป็นคู่รักและ
ตัดสินใจแต่งงาน

54

เยาวชน

- 18** *ทำความเข้าใจกลอเรนโซ สโนว์*
โดย คริสโตเฟอร์ ดี. ฟอสซ์
เรื่องราวน่าประทับใจบางเรื่องที่คุณ
อาจไม่รู้เกี่ยวกับประธานสโนว์
- 46** *พระคัมภีร์มอรมอน—แบ่งปัน*
โดย เอ็ดเดอร์ฮวน เอ. อูเซตา
การแบ่งปันพระคัมภีร์มอรมอนกับ
เพื่อนๆ สามารถนำไปสู่ประสบการณ์
การเปลี่ยนใจเลื่อมใสที่วิเศษยิ่ง
- 49** *บรรทัดมาเต็มบรรทัด: หลักคำสอน
และพันธสัญญา 87:8*
สาระสำคัญของสหกิจกรรมนี้นี้สอน
ท่านว่ายิ่งตรงไหนก็จะปลอดภัย
- 50** *สาระสำคัญของสหกิจกรรมนปี 2013*
โดย ฝ่ายประธานเยาวชนหญิงสามัญ
และฝ่ายประธานเยาวชนชายสามัญ
ข้อคิดเรื่องท่านจะยืนอยู่ในสถานที่
ศักดิ์สิทธิ์ได้อย่างไร
- 52** *สิ่งที่อาทุงเรียนรู้อจากแบดมินตัน*
โดย อาตัม ซี. โอลสัน
การมีความหวังสามารถเป็นพรแก่
ชีวิตเราในทุกวันนี้ได้อย่างไร
- 54** *เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน:
การศึกษา*
โดย เอ็ดเดอร์เครก เอ. คาร์ดอน
- 56** *ฝึกต่อไปเรื่อยๆ*
โดย วิลลิส เจนเซ็น
ผมไม่เคยคิดว่าวันหนึ่งการเรียนเปียโน
จะช่วยให้ผมรู้สึถึงพระวิญญูญาณ
- 57** *โปสเตอร์: ยืนอยู่ในสถานที่ศักดิ์สิทธิ์*
- 58** *เห็นความดีในใคร*
โดย คาริน สเตซี่
แม้บอกว่าเด็กเกรที่โรงเรียนเพียง
ต้องการเพื่อน

เด็ก

66

- 59** *พยานพิเศษ: ฉันจะมีประจักษ์พยาน
ได้อย่างไร*
โดย เอ็ดเดอร์โรเบิร์ต ดี. เฮลล์
- 60** *แผนสำหรับครอบครัวเรา*
โดย มาริสซา วิดดิสัน
เมื่อน้องเล็กของลิไวเกิดก่อนกำหนด
เธอต้องการคำสวดอ้อนวอนและพร
ฐานะปุโรหิต
- 62** *ตามรอยประวัติศาสตร์:
สองหลังที่โจเซฟ สมิตเคยอยู่*
โดย แจน ฟินบอร์ฟ
- 64** *เรื่องราวของพระเยซู: พระเยซูคริสต์
และนิมิตแรก*
- 65** *หน้านี้ของหนู*
- 66** *พร้อมอ่าน*
โดย เมริลลี บูเร็น
มิตรภาพและความเมตตาช่วยแมรี่
เอาชนะความกลัว
- 68** *นำปฐมวัยกลับบ้าน: พระบิดาบน
สวรรค์ทรงรักฉัน และพระองค์ทรงมี
แผนสำหรับฉัน*
- 70** *สำหรับเด็กเล็ก*
- 81** *ภาพศาสดาพยากรณ์: โจเซฟ สมิต*

ดูว่าท่านจะหาเลียวโฮนา
ที่ซ่อนอยู่ในฉบับนี้ได้
หรือไม่ คำใบ้: “ฉันจะมี”
เลียวโฮนาได้อย่างไร

มกราคม 2013 ปีที่ 19 เล่มที่ 1
leyisa 10781-425

นิตยสารนานาชาติของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชน
ยุคสุดท้ายพิมพ์ในภาษาไทย

ฝ่ายประธานสูงสุด: โธมัส เอส. มอนสัน, เฮนรี่ บี. อายริงก์,
ดีเทอร์ เอฟ. อุคท์ดอร์ฟ

ใคร่ควรมีตราสาวกสิบสอง: บอยด์ เค. แพคเกอร์, แอล. ทอม เพอร์วิรี่,
รัสเซล เอ็ม. เนลสัน, ดัลลัน เอช. ไคส์, เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด,
ริชาร์ด ซี. สก็อตต์, โรเบิร์ต ดี. เฮลส์, เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์,
เดวิด เอ. เบดনার, เควนทิน แอล. กุก, ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน,
นีล แอล. แอนเดอร์สัน

บรรณาธิการ: เคเวก เอ. คาร์ดอน

ที่ปรึกษา: เซย์น เอ็ม. โบเวิน, แบรดลีย์ ดี. ฟอสเตอร์, คริสทอฟเฟอร์
ไกลด์ตัน จูเนียร์, แอนโทนี ดี. เพอร์กินส์

ผู้อำนวยการบริหาร: เดวิด ดี. วอร์เนอร์

ผู้อำนวยการฝ่ายสนับสนุนครอบครัวและสมาชิก: วินเซนต์ เอ. วอร์น

ผู้อำนวยการฝ่ายนิตยสารศาสนจักร: อัลเลน อาร์. ลอยบอร์ก

ผู้จัดการฝ่ายธุรกิจ: การ์ฟี ฌานนอน

บรรณาธิการบริหาร: อาร์. วิล จอห์นสัน

ผู้ช่วยบรรณาธิการบริหาร: โรอัน คาร์, ลารีน พอร์เตอร์ กอนท์

ผู้ช่วยฝ่ายสิ่งพิมพ์: เมลิสซา เซนต์โน

งานเขียนและงานบรรณาธิการ: ซูซาน บาร์เรตต์, เดวิด ดิกสัน,

เดวิด เอ. เอ็ดเวิร์ดส์, แมททีว ดี. ฟลิททัน, มินดี โรย ฟริตแมน,

ฮิลารี ลอฟตัส, ลีอา แมคคาลานาฮาน, ไมเคิล อาร์. มอร์ริส,

ริชาร์ด เอ็ม. รอมนีย์, พอล แวนแดนเบิร์ก, จูเลีย วูดเบอร์รี่

ผู้อำนวยการบริหารฝ่ายศิลป์: เจ. สก็อตต์ คูนด์เซ็น

ผู้อำนวยการฝ่ายศิลป์: แพตตี อาร์. ฟิตเตอร์สัน

งานออกแบบ: จินเนตต์ แอนดรูว์ส, เฟย์ พี. แอนดรูว์ส, ซี. คิมบัลล์

บอร์น, โธมัส ไชลด์, เคอร์รี่ ฮินน์ ซี. โฮเวิร์ธ, คอลลีน ฮิงค์ลีย์,

เอริค พี. จอห์นสัน, สก็อตต์ เอ็ม. มอย, แบรด เทียร์

ผู้ประสานงานทรัพยากรทางปัญญา: โคลเลตต์ เมเบเกอร์ อูนิ

ผู้จัดการฝ่ายผลิต: เจน แอนน์ ปีเตอร์ส

งานผลิต: คอนนี โบว์ธอร์พ บริดจ์, ฮาเวิร์ด จี. บราวน์, จูลี เบอร์ดท์,

ไบรอัน ดับเบิลยู. กีกี, แคธลีน ฮาเวิร์ด, เดนิส เคอร์บี, จินนี่ เจ. นิลสัน,

ไทย พิลาเซอร์, กายลี เทท แพทเทอร์

งานก่อนพิมพ์: เจฟฟ์ แอล. มาร์ติน

ผู้อำนวยการฝ่ายจัดพิมพ์: เคเวก เค. เซตจิวค

ผู้อำนวยการฝ่ายจัดจำหน่าย: ฮิวาน ลาร์เซ็น

งานแปล: ศศิธร กฤษณะโกลม

leyisa (ISSN 0853-2513) นิตยสารรายเดือน จัดพิมพ์โดย

ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย อัครราชสมาคม

ในประเทศไทย 60 บาทต่อปี หรือฉบับละ 10 บาท สมัครสมาชิก

ผ่านตัวแทนนิตยสารleyisaของออร์คสาขา หรือส่งไปสมัครไปที่:

ศูนย์หนังสือ 1645/6 ถ.เพชรบุรีตัดใหม่ แขวงมักกะสัน เขตราชเทวี

กรุงเทพฯ 10400 โทรศัพท์ 0-2652-7722 ต่อ 101

ในกรณีเปลี่ยนแปลงที่อยู่กรุณาแจ้งล่วงหน้าสามสิบวัน

ส่งต้นฉบับและข้อซักถาม ทางออนไลน์ที่ liahona.lds.org; ทางอีเมล

ที่ liahona@ldschurch.org; หรือทางไปรษณีย์ที่ *Liahona*, Rm. 2420,

50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA

leyisa (คำศัพท์ในพระคัมภีร์ Mormon หมายถึง “เข็มทิศ” หรือ

“เครื่องชี้ทาง”) จัดพิมพ์ในภาษาแอลเบเนีย อาร์เมเนีย บิสลาม่า

บัลแกเรีย กัมพูชา เซบู จีน จีนกลาง (ฉบับย่อ) ไครเอเชีย เช็ก

เดนมาร์ก ดัตช์ อังกฤษ เอสโตเนีย ฟิลิปปินส์ ฝรั่งเศส เยอรมัน

กรีก ฮังการี โอลิแอนด์ อินโดนีเซีย อิตาลี ญี่ปุ่น คิริบาตี เกาหลี ลัตเวีย

ลิทัวเนีย มาลากาซี มาร์แชลล์ มองโกเลีย นอร์เวย์ โปแลนด์ โปรตุเกส

โรมาเนีย รัสเซีย ซามัว สโลวีเนีย สเปน สวีเดน ตากาล็อก ดาอีตี ไทย

ตองกา ทุวาลู และเวียดนาม (จำนวนฉบับต่อปีต่างกันไปตาม

ภาษาที่จัดพิมพ์)

© 2013 โดย Intellectual Reserve, Inc. สงวนลิขสิทธิ์ทุกประการ

พิมพ์ในสหรัฐอเมริกา

ท่านอาจทำสำเนาข้อความและภาพใน *leyisa* ไปได้โดยไม่มีค่าใช้จ่าย

หากมีข้อสงสัยเกี่ยวกับลิขสิทธิ์ กรุณาติดต่อที่

Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., Salt Lake City,

UT 84150, USA; อีเมล: cor-intellectualproperty@ldschurch.org

For Readers in the United States and Canada: January 2013

Vol. 37 No. 1. LIAHONA (USPS 311-480) English

(ISSN 1080-9554) is published monthly by The Church of

Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St.,

Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00

per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals

Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required

for change of address. Include address label from a recent issue;

old and new address must be included. Send USA and Canadian

subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below.

Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders

(American Express, Discover, MasterCard, Visa) may be taken

by phone or at store.lds.org. (Canada Post Information:

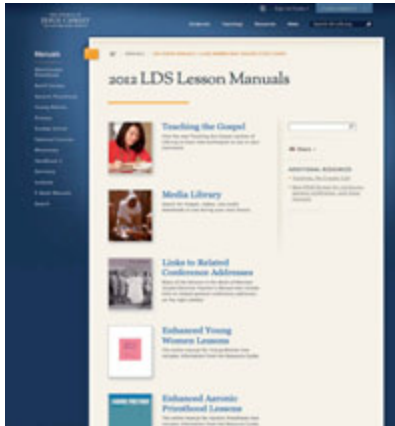
Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake Distribution

Center, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT

84126-0368.

ออนไลน์เพิ่มเติม Liahona.lds.org

สำหรับผู้ใหญ่

บทความในหน้า 12 แนะนำหลักสูตรการ
ศึกษาปีสำหรับการประชุมวันอาทิตย์ของ
สมาคมสงเคราะห์และฐานะปุโรหิตแห่ง
เมลคีเซเดค หากท่านชอบอ่านคู่มือทาง
ออนไลน์มากกว่า เข้าไปอ่านได้ที่ LDS.org
ใต้ “Resources”

สำหรับเยาวชน

ในหน้า 50 เอ็ดเดอร์เครก เอ. คาร์ดอน
แห่งสาวกเจ็ดสิบ สอนว่าการศึกษามีผลต่อ
พันธกิจในชีวิตท่านอย่างไร ท่านสามารถ
เรียนรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับการศึกษาใหม่หมด
For the Strength of Youth ที่
youth.lds.org

ในภาษาของท่าน

leyisa และสิ่งพิมพ์อื่นๆ ของศาสนจักร
มีให้อ่านหลายภาษาที่ www.languages.lds.org

หัวข้อพระกิตติคุณในเล่ม

ตัวเลขหมายถึงหน้าแรกของบทความ

- การเงิน, 20
- ครอบครัว, 28, 60
- ความยากลำบาก, 10
- ความหวัง, 42, 52
- คุณลักษณะแห่งสวรรค์, 68
- งานเผยแผ่ศาสนา, 7, 38, 40, 41, 46
- งานเผยแผ่ศาสนา, 32, 36
- แต่งงาน (การ), 42
- นิมิตแรก, 39, 62, 64
- บิดามารดา (การเป็น), 28
- ประจักษ์พยาน, 39, 46, 59

- ปัญหา, 20
- เปิดเผย (การ), 32
- พระฐานะปุโรหิต, 40, 60
- พระเยซูคริสต์, 10
- พระวิญญูณบรสิฐ์, 4
- พระวิหาร, 65, 70
- เพลง, 56
- มารดา (ความเป็น), 10
- มิตรภาพ, 58
- เมตตา (ความ), 58, 66
- เยี่ยมสอน (การ), 7

- รักษา (การ), 10
- ศรัทธา, 42
- ศึกษา (การ), 31, 54, 56
- ศึกษาพระคัมภีร์ (การ), 28
- สโนว์, ลอเรนโซ, 12, 18
- สาวกอ้อนวอน (การ), 4, 39, 60
- สอน (การ), 28
- สาระสำคัญของสหกิจกรรม, 49, 50
- สิทธิ์เสรี, 80

โดย ประธาน
เฮนรี่ บี. อายริงก์
ที่ปรึกษาที่หนึ่งใน
ฝ่ายประธานสูงสุด

สูญเสียของ พระเจ้า

พระคัมภีร์หลักคำสอนและพันธสัญญาเชื่อเชิญคนทั้งปวงทุกแห่งหนให้ฟังสุรเสียงของพระเจ้าพระเยซูคริสต์ (ดู คพ. 1:2, 4, 11, 34; 25:16) ในพระคัมภีร์เล่มนี้เต็มไปด้วยข่าวสาร คำเตือน และคำแนะนำที่ส่งเสริมกำลังใจจากพระองค์โดยการเปิดเผยต่อศาสดาพยากรณ์ที่ทรงเลือกไว้ในการเปิดเผยเหล่านี้เราจะเห็นได้ว่าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของคำตอบคำสวดอ้อนวอนจากศรัทธาของเราด้วยข่าวสารอันเป็นคำแนะนำสั่งสอน สันติสุข และคำเตือน

ในคำสวดอ้อนวอนของเรา เราพยายามจะรู้ว่าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของพระประสงค์ให้เราทำอะไร เราควรทำอะไรเพื่อจะพบความสุขในชีวิตนี้และชีวิตหน้า สิ่งที่จะเกิดขึ้นข้างหน้าเราคืออะไร หลักคำสอนและพันธสัญญาเต็มไปด้วยคำตอบของคำถามเหล่านี้ที่คนทั่วไปและศาสดาพยากรณ์สวดอ้อนวอนทูลถามด้วยความนอบน้อม อีกทั้งสามารถเป็นเครื่องนำทางอันมีค่าที่สอนเราให้รู้ว่าจะได้รับคำตอบของคำถามเกี่ยวกับความผาสุกทางโลกและความรอดนิรันดร์ของเราอย่างไร

ความอ่อนน้อมถ่อมตนและศรัทธาในพระเจ้าพระเยซูคริสต์คือหัวใจ ออลิเวอร์ คาวเดอรีได้รับคำตอบจากพระเจ้าเกี่ยวกับความปรารถนาจะช่วยงานแปลพระคัมภีร์มอรมอนดังนี้ “จงจำว่า ถ้าปราศจากศรัทธาเจ้าจะทำอะไรไม่ได้; ฉะนั้นจงขอด้วยศรัทธา.

อย่าล้อเล่นกับสิ่งเหล่านี้; อย่าขอสิ่งที่เจ้าไม่ควรขอ” (คพ. 8:10)

หลายต่อหลายครั้งในหลักคำสอนและพันธสัญญา พระเจ้าทรงเรียกร้อยครีธาและความอ่อนน้อมถ่อมตนก่อนจะประทานความช่วยเหลือ เหตุผลประการหนึ่งคือคำตอบของพระองค์อาจไม่มาอย่างที่เราคาดหวัง อีกทั้งไม่ง่ายเสมอไปที่จะยอมรับคำตอบเหล่านั้น

ประวัติศาสตร์นัจกรและประสบการณ์จากบรรพชนของเราแสดงให้เห็นความจริงดังกล่าว เฮนรี่ อายริงก์คุณทวดของข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนด้วยศรัทธาแรงกล้าเพื่อให้รู้ว่าท่านควรทำอะไรเมื่อได้ยินพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูในปี 1855 คำตอบมาในความฝัน

ท่านฝันว่านั่งที่โต๊ะตัวหนึ่งกับเอลเดอร์อีริสต์ สโนว์ แห่งโครัม อัครสาวกสิบสองและกับเอลเดอร์คนหนึ่งชื่อวิลเลียม บราวน์ เอลเดอร์สโนว์สอนหลักธรรมแห่งพระกิตติคุณดูเหมือนจะนานเป็นชั่วโมง จากนั้นเอลเดอร์สโนว์กล่าวว่า “ในพระนามของพระเยซูคริสต์ผมสั่งคุณให้รับบัพติศมาและชายคนนี้ [เอลเดอร์บราวน์] ... จะให้บัพติศมาคุณ”¹ ครอบครัวข้าพเจ้าซาบซึ้งใจที่เฮนรี่ อายริงก์มีศรัทธาและความอ่อนน้อมถ่อมตนพอจะรับบัพติศมาตอนเช้าเวลา 7:30 นาฬิกาในสระน้ำฝนที่เมืองเซนต์หลุยส์ รัฐมิสซูรี สหรัฐอเมริกาโดยเอลเดอร์บราวน์

ชาย: ในบันทึกนี้
เฮนรี่ อายริงก์
(ภาพด้านซ้าย)
บันทึกเหตุการณ์
หลังจากมรณสักขี
ของเอ็ดเวิร์ดพาร์ลีย์
พี. แพรทท์ (ได้ภาพ
เฮนรี่ อายริงก์)
หน้าบันทึกด้านซ้าย
กล่าวถึงมรณสักขี
ได้บันทึกคือพระคัมภีร์
หลักคำสอนและพันธ-
สัญญาฉบับปี 1890

การสอนจาก ข่าวสารนี้

1. พิจารณาอ่านย่อหน้า
เกี่ยวกับการสวดอ้อนวอน
ในข่าวสารนี้ด้วยกัน ขณะ
ที่ท่านอ่าน ขอให้สมาชิก
ครอบครัวตั้งใจฟังว่าพระ
ผู้เป็นเจ้าของทรงตอบคำสวด
อ้อนวอนอย่างไร ท่านอาจ
จะเป็นพยานถึงความสำคัญ
ของการสวดอ้อนวอน

2. พระคัมภีร์หลักคำสอน
และพันธสัญญาเต็มไปด้วย
คำตอบของคำถามที่ผู้คน
สวดอ้อนวอนถาม จะเป็น
อย่างไรถ้าไม่เคยมีการบันทึก
คำตอบของคำถามที่พวก
เขาถาม (การเปิดเผย)
กระตุ้นครอบครัวให้ฝึก
รู้จักและทำตามการกระตุ้น
เตือนของพระวิญญาณ
พวกเขาอาจบันทึกความ
คิดเกี่ยวกับการสวดอ้อน
วอนไว้ในบันทึกส่วนตัว

คำตอบการสวดอ้อนวอนของท่านไม่ได้มาในรูป
ของเสียงที่ได้ยินจากพระเจ้า แต่มาในนิมิตและความ
ฝันตอนกลางคืน เช่นเดียวกับลีไฮ (ดู 1 นี้ไฟ 8:2)

พระเจ้าทรงสอนเราว่าคำตอบสามารถมาเป็น
ความรู้สึกได้เช่นกัน ในหลักคำสอนและพันธสัญญา
พระองค์ทรงสอนออลิเวอร์ คาวเดอริ์ว่า “ดูเถิด, เรา
จะบอกเจ้าในความนึกคิดเจ้าและในใจเจ้า, โดย
พระวิญญาณบริสุทธิ์, ซึ่งจะเสด็จมายังเจ้าและซึ่ง
จะสถิตอยู่ในใจเจ้า” (คพ. 8:2)

และพระองค์ประทานกำลังใจแก่ออลิเวอร์ทำงาน
นี้ “เรามีได้พูดให้ความสงบแก่จิตใจเจ้าหรือเกี่ยว
กับเรื่องนี้? เจ้าจะมีพยานใดดีไปกว่าจากพระผู้เป็น
เจ้าเล่า?” (คพ. 6:23)

พระคัมภีร์หลักคำสอนและพันธสัญญา ประวัติ
ศาสนจักร และประวัติที่เฮนรี่ อายริงก์บันทึกไว้
เกี่ยวกับงานเผยแผ่ศาสนาของเขาหลังจากรับบัพ-
ติศมาสอนข้าพเจ้าว่าคำตอบสามารถรู้สึกได้ใน
ลักษณะของคำเตือนเช่นเดียวกับความสงบ

ในเดือนเมษายน ค.ศ. 1857 เอ็ดเวิร์ดพาร์ลีย์ พี.
แพรทท์ แห่งโครัมม์อัครสาวกสิบสอง เข้าร่วมการ
ประชุมใหญ่ในที่ซึ่งปัจจุบันคือโอคลาโฮมา สหรัฐ-

อเมริกา เฮนรี่ อายริงก์บันทึกว่า “ความนึกคิด [ของ
เอ็ดเวิร์ดแพรทท์] เต็มไปด้วยลางสังหรณ์อันชวน
หดหู่ ... ไม่สามารถมองเห็นอนาคตหรือทางออก
ใดๆ”² เฮนรี่บันทึกข่าวเศร้าทันทีหลังจากนั้นเกี่ยว
กับมรณสักขีของท่านอัครสาวก เอ็ดเวิร์ดแพรทท์
ออกเดินทางทั้งที่รู้สึกถึงอันตราย เช่นเดียวกับที่
ศาสตราจารย์โจเซฟรูสกีระหว่างไปคาร์เทจ

ประจักษ์พยานของข้าพเจ้าคือพระเจ้าทรงตอบ
คำสวดอ้อนวอนที่อ่อนน้อมและมีศรัทธาเสมอ
พระคัมภีร์หลักคำสอนและพันธสัญญาตลอดจน
ประสบการณ์ส่วนตัวสอนเราให้รู้จักคำตอบเหล่านั้น
และยอมรับด้วยศรัทธา ไม่ว่าจะเป็นการนำทาง
การยืนยันความจริง หรือคำเตือน ข้าพเจ้าสวด
อ้อนวอนขอให้เราฟังและรู้จักสุรเสียงอันเปี่ยมด้วย
ความรักของพระเจ้าเสมอ ■

อ้างอิง

1. “The Journal of Henry Eyring: 1835–1902” (ต้นฉบับ
ในความครอบครองของผู้เขียนซึ่งไม่ได้ตีพิมพ์)
2. “The Journal of Henry Eyring: 1835–1902.”

เยาวชน

ฟังการกระตุ้นเตือน

โดย มาเรีย อีซาเบล โมลินา

คินหนึ่งญาติพี่น้องของดิฉันหนีออกจากบ้าน ดิฉันจึงรีบไปหาเธอ ขณะขับรถ ดิฉันสวดอ้อนวอนทูลขอให้พระวิญญาณทรงช่วยดิฉัน ดิฉันทราบว่าคุณเป็นผู้เป็นเจ้าของทรงตอบและทรงนำทาง ดิฉันพยายามฟังการกระตุ้นเตือนของพระวิญญาณ แต่เมื่อไม่ได้ยินอะไร ดิฉันเริ่มรู้สึกสิ้นหวังและรู้สึกว่าพระวิญญาณไม่ทรงกระตุ้นเตือนดิฉัน

ถึงแม้จะอยากไปหาให้ไกลกว่านี้ แต่ดิฉันรู้สึกว่าควรอยู่แถวๆ บ้านลูกพี่ลูกน้อง

คนนี้ ดิฉันจึงตัดสินใจขับรถวนบริเวณนั้นอีกครั้ง ขณะหยุดตรงสี่แยกดิฉันเห็นภาพเงาเด็กผู้หญิงคนหนึ่งเดินอยู่ ดิฉันพบญาติคนนั้นแล้ว!

ขณะลงจากรถวิ่งไปหาเธอ ดิฉันตระหนักว่าคุณพระวิญญาณทรงนำดิฉันตลอดทางโดยช่วยให้ดิฉันรู้ว่าควรอยู่บริเวณเดิม เพราะดิฉันคอยฟังเสียงแผ่วเบา ดิฉันจึงแทบไม่สนใจการกระตุ้นเตือนของพระวิญญาณ ดิฉันเข้าใจหลังจากนั้นว่าหลายครั้งเราจะไม่ได้ยินเสียง แต่เราจะรู้สึกในใจเรา

ดิฉันขอบพระทัยอย่างยิ่งสำหรับการนำทางของพระวิญญาณ จริงๆ แล้วพระองค์ทรงอยู่ที่นั่นเสมอ! ดังพระคัมภีร์กล่าว “พระวิญญาณบริสุทธิ์จะเป็นเพื่อนที่ยั่งยืนของท่าน” (คพ. 121:46)

ถ้าเรามีค่าควรรับการนำทางของพระวิญญาณและเราเอาใจใส่ เราสามารถเป็นเครื่องมือในพระหัตถ์ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเพื่อทำประโยชน์ให้คนมากมายได้ ด้วยความเป็นเพื่อนที่ยั่งยืนของพระวิญญาณ เราจะรู้ทางที่เราควรไป

เด็ก

การผจญภัยในการสวดอ้อนวอน

ประธานอายุจริงก็สอนว่าการสวดอ้อนวอนได้รับคำตอบหลากหลายวิธี ท่านสามารถผจญภัยไปกับการค้นคว้าพระคัมภีร์เพื่อหาวิธีบางอย่างเหล่านั้น

ใช้แผนที่นี้เริ่มการเดินทางของท่านเพื่อเรียนรู้ค้นหาพระคัมภีร์แต่ละข้อในแผนที่ เขียนคำพูดสั้นๆ บนบรรทัดว่างเพื่อบอกถึงสิ่งที่พระคัมภีร์กล่าวเกี่ยวกับคำตอบในการสวดอ้อนวอน

ระหว่างทางท่านสามารถเขียนลงในบันทึกส่วนตัวได้ว่ากำลังเรียนรู้อะไรและเขียนประสบการณ์ของท่านกับการสวดอ้อนวอนที่ได้รับคำตอบ

1 ยอห์น 14:26

2

หลักคำสอนและพันธสัญญา 6:22-23

3

หลักคำสอนและพันธสัญญา 8:2

4

หลักคำสอนและพันธสัญญา 9:8-9

X

สุภาษิต 8:10-11

ข่าวเยี่ยมสอน

ศึกษาเนื้อหาเกี่ยวกับการสวดอ้อนวอน สนทนากับพี่น้องสตรีที่ท่านเยี่ยมตามความเหมาะสม ใช้คำถ่อมตัวช่วยท่านเสริมสร้างความเข้มแข็งให้พี่น้องสตรีและทำให้สมาคมสงเคราะห์เกิดผลในชีวิตท่าน **ดูข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ reliefsociety.lds.org**

งานเผยแผ่ศาสนา

วิสุทธิชนยุคสุดท้ายถูกส่งออกไป “เพื่อทำงานในสวนองุ่น [ของพระเจ้า] เพื่อความรอดของจิตวิญญาณมนุษย์” (คพ. 138:56) ซึ่งรวมถึงงานเผยแผ่ศาสนาด้วย เราไม่จำเป็นต้องมีเจตนาหมายเรียกทำงานเผยแผ่อย่างเป็นทางการเพื่อแบ่งปันพระกิตติคุณ คนอื่นๆ ที่พระกิตติคุณจะเป็นพรแก่ชีวิตพวกเขาอยู่รอบตัวเรา และเมื่อเราเตรียมตัว พระเจ้าจะทรงใช้เรา ผู้เยี่ยมสอนสามารถน้อมรับความรับผิดชอบทางวิญญาณและช่วย “ทำให้เกิดความเป็นอมตะและชีวิตนิรันดร์ของมนุษย์” (โมเสส 1:39)

เมื่อศาสตราจารย์โจเซฟ สมิธจัดตั้งสมาคมสงเคราะห์ในปี ค.ศ. 1842 ท่านกล่าวว่าสตรีไม่เพียงดูแลคนยากจนเท่านั้น แต่ช่วยจิตวิญญาณให้รอดด้วย¹ นี่ยังคงเป็นจุดประสงค์ของเรา

“พระเจ้า ... ทรงฝากฝังประจักษ์พยานแห่งความจริงแก่ผู้ที่แบ่งปันกับผู้อื่น” ประธานดีเทอร์ เอฟ. อุกท์ดอร์ฟ ที่ปรึกษาในฝ่ายประธานสูงสุดกล่าว “ยิ่งไปกว่านั้นพระเจ้าทรงคาดหวังให้สมาชิกศาสนจักรของพระองค์ ‘อ้า [ปากของพวกเขา] ตลอดเวลา, โดยประกาศกิตติคุณ [ของพระองค์] ด้วยเสียงแห่งความชื่นชมยินดี’ (คพ. 28:16) ... บางครั้งเพียงวลีเดียวของประจักษ์พยานสามารถทำให้เกิดเหตุการณ์ต่างๆ ที่ส่งผลต่อชีวิตผู้อื่นตราบนับวัน”²

จากพระคัมภีร์

หลักคำสอนและพันธสัญญา 1:20–23; 18:15; 123:12

อ้างอิง

- ดู คำสอนของประธานศาสนจักร: โจเซฟ สมิธ (2007), หน้า 487.
- ดีเทอร์ เอฟ. อุกท์ดอร์ฟ, “การรอคอยบนถนนสู่สามัคคี,” *เสียงโชนา*, พ.ศ. 2011, หน้า 95–96.
- ดู *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* (2011), 92–95.

ศรัทธา ครอบครัวยุค
การบรรเทาทุกข์

จากประวัติของเรา

เรื่องราวของ โอลกา โควัลโวา จากเชโกสโลวะเกียในอดีตเป็นตัวอย่างการทำงานเผยแผ่ศาสนาของสมาชิกจากประวัติศาสตร์สมาคมสงเคราะห์ของเรา ในทศวรรษ 1970 โอลกาเป็นนักศึกษาแพทย์และหิวโหยชีวิตทางวิญญาณที่ลึกซึ้งมากขึ้น เธอสังเกตเห็นโอดาการ์ วอจคูลา วิสุทธิชนยุคสุดท้ายวัย 75 ปี “สำหรับดิฉัน เขาดูเหมือนอายุเจ็ดสิบห้าปีแต่ในใจยังลึบแปดและเปี่ยมด้วยปีติ” เธอกล่าว “นี่เป็นเรื่องไม่ธรรมดาในเชโกสโลวะเกียสมัยนั้นที่เป็นยุคของลัทธิเกียติชังสังคมมนุษย์”

โอลกาถามโอดาการ์ถึงครอบครัว เขาว่าพวกเขาพบปีติอย่างไร พวกเขาแนะนำเธอให้รู้จักสมาชิกศาสนจักรคนอื่นๆ และให้พระคัมภีร์มอรมอนแก่เธอหนึ่งเล่ม เธออ่านอย่างกระหายใคร่รู้ จากนั้นไม่นานจึงรับบัพติศมาและการยืนยัน โอลกาเป็นอธิพลดีนับแต่นั้นในโลกของการกดขี่ทางการเมืองและการข่มเหงทางศาสนา เธอรับใช้ในฐานะประธานสมาคมสงเคราะห์ในสาขาเล็กๆ และช่วยจิตวิญญาณคนอื่นให้รอดโดยนำพวกเขามาหาพระคริสต์³

ฉันจะทำอะไรได้บ้าง

1. ฉันทำตามการกระตุ้นเตือนของพระวิญญาณบริสุทธิ์ขณะแบ่งปันประจักษ์พยานกับพี่น้องสตรีที่ฉันเยี่ยมหรือไม่

2. ฉันกำลังช่วยพี่น้องสตรีที่ฉันดูแลให้เรียนรู้พระกิตติคุณอย่างไร

สมุดบันทึก การประชุมใหญ่เดือนตุลาคม

“สิ่งใดที่เราพระเจ้าพูดไว้, เราพูด; ...ไม่ว่าโดยเสียงของเราเอง หรือโดยเสียงของผู้รับใช้ทั้งหลายของเรา, ก็เหมือนกัน” (คพ. 1:38)

ขณะทบทวนการประชุมใหญ่สามัญเดือนตุลาคม ค.ศ. 2012 ท่านสามารถใช้หน้าเหล่านี้ (และสมุดบันทึกการประชุมใหญ่ในฉบับต่อๆ ไป) ช่วยทำการศึกษาและประยุกต์ใช้คำสอนล้ำสุดของศาสนพยากรณ์และอัครสาวกที่มีชีวิตอยู่ตลอดจนผู้นำศาสนจักรท่านอื่นๆ

เรื่องเล่าจากการประชุมใหญ่

เส้นทางที่มาบรรจบกัน เป็นความบังเอิญหรือไม่

ในวันเสาร์ที่หนาวจัดช่วงฤดูหนาวปี 1983–1984 ซิสเตอร์มอนสันกับข้าพเจ้าขับรถหลายไมล์ไปหุบเขาในมิดเวสต์ยูทาห์ เรามีบ้านหลังหนึ่งที่นี่ อุณหภูมิคืนนั้นลบ 24 องศาฟาเรนไฮต์ (-31 °C) และเราต้องการทำทุกอย่างที่บ้านหลังนั้นของเราให้เรียบร้อย เราตรวจบ้านแล้วพบว่าเรียบร้อยดี จึงออกจากบ้านกลับไปชออล์เลคซิตี แต่ ... ไปได้ไม่กี่ไมล์รถก็ดับ ... เราทำอะไรไม่ได้เลย ...

เราฝันใจออกเดินไปยังเมืองใกล้สุด รถหลายคันแล่นฉิวผ่านเราไป ในที่สุดรถคันหนึ่งก็หยุด และชายหนุ่มคนหนึ่งเสนอความช่วยเหลือ... ชายหนุ่มใจดีคนนี้ขับรถพาเรากลับไปบ้านที่มิดเวสต์ ข้าพเจ้าพยายามให้เงินเขา... แต่เขา... บอกว่า

เขาเป็นลูกเสือและอยากบำเพ็ญประโยชน์ ข้าพเจ้าบอกชื่อตัวเอง และเขาแสดงความปลานปลื้มยินดีที่ได้มีโอกาสช่วยเหลือ ข้าพเจ้าคิดว่าเขาน่าจะอยู่ในวัยผู้สอนศาสนา จึงถามไปว่าเขามีแผนจะรับใช้งานเผยแผ่หรือไม่ เขาบอกว่าเขายังไม่แน่ใจว่าอยากทำอะไร

เช้าวันจันทร์ถัดมาข้าพเจ้าเขียนจดหมายถึงชายหนุ่มคนนี้และขอบคุณสำหรับความมีน้ำใจของเขา ในจดหมายข้าพเจ้ากระตุ้นเขาให้รับใช้งานเผยแผ่เต็มเวลา...

ประมาณหนึ่งสัปดาห์ต่อมา คุณแม่ของชายหนุ่มคนนี้โทรศัพท์มาบอกว่าลูกชายเธอเป็นคนหนุ่มที่ขยันแต่เพราะอิทธิพลบางอย่างในชีวิต ความปรารถนาที่อยากรับใช้งานเผยแผ่มานานจึงลดน้อยลง เธอบอกว่าเธอกับคุณพ่อของเธออดอาหารและสวดอ้อนวอนขอให้เขาเปลี่ยนใจ... [เธอ] ต้องการให้ข้าพเจ้ารู้ว่าเธอถือว่าการตัดสินใจในวันนั้นเป็นคำตอบการสวดอ้อนวอนของพวกเขาเพื่อลูกชาย ข้าพเจ้าพูดว่า “ผมเห็นด้วยกับคุณ”

หลังจากนั้นหลายเดือนเมื่อได้สื่อสารกับชายหนุ่มคนนั้นมากขึ้น ซิสเตอร์มอนสันกับข้าพเจ้ายินดีเป็นอย่างยิ่งที่ได้ไปร่วมงานเลี้ยงอำลาผู้สอนศาสนามาก่อนเขาเดิน

ทางไปคณะเผยแผ่แคนาดาแวนคูเวอร์ เส้นทางที่มาบรรจบกันคืนนั้นในเดือนธันวาคมเป็นความบังเอิญหรือไม่ ข้าพเจ้าไม่เชื่อแม้แต่คนเดียว ข้าพเจ้าเชื่อว่าการพบกันของเราเป็นการตอบคำสวดอ้อนวอนที่จริงใจของพ่อแม่สำหรับลูกชายที่พวกเขาห่วงใย

ประธานโรมัส เอส. มอนสัน, “พิจารณาพร,” *เสียดิสนา*, พ.ย. 2012, 88.

คำถามให้ไตร่ตรอง

- การรับใช้งานเผยแผ่จะเสริมสร้างความเข้มแข็งให้ท่านและคนที่ท่านสอนได้อย่างไร
- ท่านจะทำอะไรได้บ้างเพื่อเตรียมตนเองให้พร้อมรับใช้งานเผยแผ่ ท่านอาจเขียนความคิดของท่านลงในบันทึกส่วนตัวหรือสนทนาเรื่องเหล่านี้กับคนอื่น ๆ

แหล่งข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับหัวข้อนี้: *สังคมนิกิตติคุณของเรา: แนวทางการรับใช้งานเผยแผ่ศาสนา* (2004); ริสเซลล์ เอ็ม. เนลสัน, “ขอให้ถามผู้สอนศาสนา! พวกเขาช่วยท่านได้!” *เสียดิสนา*, พ.ย. 2012, 18–21.

คำสัญญาของ ศาสตราจารย์

“พระบิดาบนสวรรค์ทรงทราบความต้องการของเราและจะทรงช่วยเราเมื่อเราทูลขอความช่วยเหลือจากพระองค์ ข้าพเจ้าเชื่อว่าจะไม่มี ความกังวลใดของเราเล็กน้อยไปหรือไม่สำคัญ พระเจ้าทรงอยู่ในรายละเอียดของชีวิตเรา”
ประธานโรนัลด์ เอส. มอนสัน, “พิจารณาพร,”
เลียวไฮนา, พ.ย. 2012, 88.

การเปลี่ยนแปลงในแนวทางเรื่องอายุผู้สอนศาสนา

ในการประชุมใหญ่สามัญเดือนตุลาคม ค.ศ. 2012 ประธานโรนัลด์ เอส. มอนสัน ประกาศว่า “เยาวชนชายทุกคนที่สามารถ และมีค่าควร สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า... มีทาง

เลือกที่จะขอคำรับรองเพื่อรับใช้งานเผยแผ่ศาสนาโดยกำหนดอายุให้เริ่มที่ 18 ปี แทน 19 ปี...เยาวชนหญิงที่สามารถและมีค่าควรผู้มีความปรารถนาจะรับใช้ สามารถได้รับการรับรองเพื่อรับใช้งานเผยแผ่ศาสนา

โดยกำหนดอายุให้เริ่มที่ 19 ปีแทน 21 ปี” (“ขอต้อนรับสู่การประชุมใหญ่,”
เลียวไฮนา, พ.ย. 2012, 4, 5)

มุมมองศึกษา

หาความคล้ายคลึงกัน: การเปลี่ยนใจเลื่อมใสที่แท้จริง

หัวข้อสำคัญที่สุดบางหัวข้อที่มีผู้ปราศรัยในการประชุมใหญ่สามัญมากกว่าหนึ่งท่าน ต่อไปนี้คือสิ่งที่ผู้พูดที่ท่านพูดเกี่ยวกับการเปลี่ยนใจเลื่อมใสที่แท้จริง ลองมองหาความคล้ายคลึงกันในเรื่องอื่นๆ ขณะที่ท่านศึกษาคำปราศรัยการประชุมใหญ่

- “การเปลี่ยนใจเลื่อมใสที่แท้จริง... รวมถึงปณิธานอันตั้งมั่นที่จะเป็นสานุศิษย์ของพระคริสต์”¹—เอลเดอร์ เดวิด เอ. เบดนาร์ แห่งโคออร์ดิเนตอร์-สาวกสิบสอง
- “เมื่อรับบัพติศมาเราสัญญาจะรับ ‘พระนามของ [พระเยซู] คริสต์, โดยมี ความตั้งใจ ที่จะรับใช้พระองค์ จนกว่าชีวิตจะหาไม่.’ [โมโรไน 6:3;

เน้นตัวเอน] พันธสัญญาเช่นนั้นเรียกร้องความพยายามอย่างกล้าหาญ การยึดถือคำมั่นสัญญา และความซื่อตรง”²—เอลเดอร์ควอนทิน แอล. คุก แห่งโคออร์ดิเนตอร์-สาวกสิบสอง

- “เราเป็นผู้ติดตามของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด พระเยซูคริสต์ การเปลี่ยนใจเลื่อมใสและความเชื่อมั่นนั้นเป็นผลมาจากความเพียรพยายามและความตั้งใจ ซึ่งเป็นเรื่องส่วนบุคคล และเป็นกระบวนการตลอดชีวิต”³—แอน เอ็ม. ดิบบี้ ที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานเยาวชนหญิงสามัญ
- “เมื่อใดที่ประจักษ์พยานของเราอยู่เหนือสิ่งที่อยู่ในความคิดเราและฝังลึกในใจเรา เมื่อนั้นแรงจูงใจของเรา

ที่จะรักและรับใช้จึงจะเป็นดังพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด”⁴—เอลเดอร์เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด แห่งโคออร์ดิเนตอร์-สาวกสิบสอง

อ้างอิง

1. เดวิด เอ. เบดนาร์, “เปลี่ยนใจเลื่อมใสมาสู่พระเจ้า,” *เลียวไฮนา*, พ.ย. 2012, 107.
2. ควอนทิน แอล. คุก, “ท่านรู้สึกเช่นนั้นขณะนี้ได้หรือไม่?” *เลียวไฮนา*, พ.ย. 2012, 9.
3. แอน เอ็ม. ดิบบี้, “ฉันรู้ ฉันดำเนินชีวิตตามฉันรัก” *เลียวไฮนา*, พ.ย. 2012, 10.
4. เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด, “จงทำงานอย่างทุ่มเท,” *เลียวไฮนา*, พ.ย. 2012, 30.

เข้าไปอ่าน ดู หรือฟังคำปราศรัยการประชุมใหญ่สามัญได้ที่
conference.lds.org

สมประกอบพอ

โดย มิเชล เรเยส

ดิฉันจะเปลี่ยนผ้าอ้อม เตรียมอาหารเย็น หรือปลอบลูกๆ ด้วยแขนข้างเดียวได้อย่างไร

เมื่ออายุ 17 ปี ดิฉันสูญเสียแขนซ้ายเกือบทั้งแขนในอุบัติเหตุทางรถยนต์ ประสบการณ์นี้คงจะเปลี่ยนชีวิตดิฉันตลอดกาล แม้จะมีวันที่ยุ่งยากและช่วงเวลาที่ยากลำบาก แต่ไฟของคนถลุงแร่ได้เปิดโอกาสให้ดิฉันเห็นเดซานุภาพแห่งการชดใช้อย่างหาที่เปรียบมิได้

ชีวิตดิฉันเวลานี้ล้วนเกี่ยวข้องกับการเป็นภรรยาและมารดา สองบทบาทที่ดิฉันรักอย่างสุดซึ้ง ก่อนลูกเกิดดิฉันสงสัยความเหมาะสมในการเป็นมารดาของดิฉันว่าจะเปลี่ยนผ้าอ้อม ทำอาหารเย็น หรือปลอบลูกๆ ด้วยแขนข้างเดียวได้อย่างไร สิบห้าปีต่อมา ดิฉันเป็นแม่อยู่ท่ามกลางลูกๆ ที่น่ารักห้าคน ดิฉันปรับตัวได้ดีและลูกๆ แทบไม่สังเกตว่าดิฉันต่างจากแม่คนอื่นๆ แขนที่ขาดหายไปเป็นอุปสรรคอีกต่อไปแต่เป็นสัญลักษณ์ของความรัก เป็นแหล่งปลอบโยนให้ลูกๆ จับเมื่อพวกเขาร้องไห้หรือเข้านอนตอนกลางคืน ความรู้สึกผูกพันนี้อาจจะเนื่องด้วยหลายอย่าง แต่ดิฉันเห็นว่านี่เป็นหลักฐานยืนยันว่าพระเจ้าช่วยให้รอดทรงสามารถสร้างเรื่องดีๆ จากเรื่องสลดใจ

ดิฉันไม่สามารถพรรณนาความหวานชื่นที่ดิฉันรู้สึกเมื่อส่วนนั้นของดิฉันให้การ

ปลอบโยนลูกๆ ได้ การเป็นมารดาให้มุมมองต่อข้อจำกัดทางกายของดิฉัน และดิฉันรู้สึกว่าการชดใช้เริ่มเยียวยาดิฉันแล้ว

ชื่อเรียกห้องแต่ละวันของการเป็นมารดา บางครั้งเป็นเรื่องยาก เวลามีปัญหาหากดิฉันจะใคร่ครวญความเป็นจริงของการฟื้นคืนพระชนม์และพระเจ้าสามารถของพระเจ้าช่วยให้รอดในการรักษาดิฉัน ตัวอย่างการรักษาที่ส่งเสริมศรัทธาในพระคัมภีร์จึงมีความหมายต่อดิฉันเป็นพิเศษ ตัวอย่างหนึ่งที่ดิฉันชื่นชอบคือเมื่อพระเจ้าช่วยให้รอดเสด็จเยือนผู้คนในทวีปอเมริกาและรักษาคนเจ็บป่วย ดิฉันนึก

ภาพมาตลอดว่าจะเป็นอย่างไรถ้าดิฉันคือหนึ่งในนั้นที่พระเจ้าช่วยให้รอดทรงรักษาเรื่องราวเริ่มด้วยพระดำรัสเชื้อเชิญด้วยความรักของพระองค์ว่า

“เจ้ามีผู้ใดที่เจ็บป่วยในบรรดาพวกเจ้าใหม่? จงนำเขามาที่นี่. พวกเจ้ามีใครที่อ่อนแอ, หรือตาบอด, หรือขาเสีย, หรือพิการ, ... หรือที่รับทุกข์ด้วยประการใดๆ ใหม่? จงนำพวกเขามาที่นี่และเราจะรักษาพวกเขา, เพราะเรามีความสงสารเจ้า; อุทรของเราเต็มไปด้วยความเมตตา. ...

“... เราเห็นว่าศรัทธาของเจ้าเพียงพอที่เราจะรักษาเจ้า.

พลังที่จะอยู่กับความท้าทายของท่าน

“ความท้าทายบางอย่างในชีวิตจะไม่ได้รับการแก้ไขบนแผ่นดินโลก เปาโลทูลวิงวอนสามครั้งขอให้เอา ‘หนามในเนื้อ’ ออก พระเจ้าตรัสตอบเพียงว่า ‘การมีพระคุณของเราก็เพียงพอกับเจ้า’ (2 โครินธ์ 12:7, 9)

... พระองค์ประทานพลังชดเชยให้เปาโลเพื่อเขาจะสามารถดำเนินชีวิตได้อย่างมีความหมายมากที่สุด พระองค์ทรงต้องการให้ท่านเรียนรู้วิธีการรักษาเมื่อสิ่งนั้นเป็นพระประสงค์ของพระองค์และวิธีได้รับพลังที่จะอยู่กับความท้าทายเมื่อทรงตั้งใจให้สิ่งนั้นเป็นเครื่องมือเพื่อการเติบโต แต่ไม่ว่ากรณีใดพระเจ้าผู้ไถ่จะทรงสนับสนุนท่าน”

เอ็ลเดอร์ริชาร์ด จี. สก็อตต์ แห่งโครัมมัคร์สาวกสิบสอง, *Ensign*, พ.ศ. 1994, 7.

“...เมื่อพระองค์รับสั่งตั้งนั้นแล้ว, ผู้ชนทั้งหมด, ได้พร้อมใจกัน, ออกไปพร้อมด้วยคนเจ็บป่วยของพวกเขาและคนมีทุกข์ของพวกเขา, และคนเป็นง่อยของพวกเขา, พร้อมด้วยคนตาบอดของพวกเขา, และพร้อมด้วยคนใบ้ของพวกเขา, และพร้อมด้วยคนทั้งหมดที่มีทุกข์อย่างใดอย่างหนึ่ง; และพระองค์ทรงรักษาเขาทุกคน” (3 นีไฟ 17:7-9)

สำหรับดิฉัน นี่เป็นเหตุการณ์สะท้อนอารมณ์ที่สุด เหตุการณ์หนึ่งซึ่งพรรณนาไว้ในพระคัมภีร์ แต่มุมมองของดิฉันเปลี่ยนไปขณะยอมรับการเป็นมารดาที่มีแขนข้างเดียว ดิฉันเคยคิดว่าดิฉันเป็นคนหนึ่งที่เฝ้ารอการฟื้นคืนชีวิตและการมีอวัยวะครบสมบูรณ์ แต่เวลานี้ดิฉันไม่รีบร้อนมากขนาดนั้น นับวันดิฉันก็ยิ่งรู้สึกว่ *เวลานี้* การชดใช้กำลังเกิดผลในชีวิตดิฉัน ดิฉันตระหนักว่าพลังการรักษาไม่จำเป็นต้องเริ่มเมื่อการฟื้นคืนชีวิตเกิดขึ้นเท่านั้น ความครบถ้วนสมบูรณ์เริ่มต้นแล้วเมื่อลูกคนหนึ่งของดิฉันจับแขนส่วนที่เหลืออย่างอ่อนโยนทุกคืนและเคลิ้มหลับไป การตระหนักเช่นนี้มีความหมายต่อดิฉันเท่าๆ กับปาฏิหาริย์แห่งการรักษาทางกาย ดิฉันคิดได้แล้วว่าเวลานี้ดิฉันมีความสมบูรณ์ครบเท่าที่ดิฉันต้องเป็น ■

*แขนที่ขาดหาย
ไม่เป็นอุปสรรค
อีกต่อไปแต่เป็น
สัญลักษณ์ของ
ความรัก เป็น
แหล่งปลอบโยน
ให้ลูกๆ จับเมื่อ
พวกเขาเข้านอน
ตอนกลางคืน*

เหตุใดจึงเกิดเรื่องนี้กับฉัน

เอ็ลเดอร์โรนัลด์ เอ. ราสแบนด์ แห่งฝ่ายประธานโควรัมสาวกเจ็ดสิบตอบคำถามนี้ในคำปราศรัยการประชุมใหญ่สามัญเดือนเมษายน 2012 เรื่อง “บทเรียนพิเศษ”

“ชีวิตนี้คือการฝึกฝนเพื่อรับความสูงส่งในวันตรุษ-
บวนการดังกล่าวหมายถึงการทดสอบและการทดลอง
เป็นเช่นนี้มาโดยตลอดและไม่มีใครได้รับยกเว้น

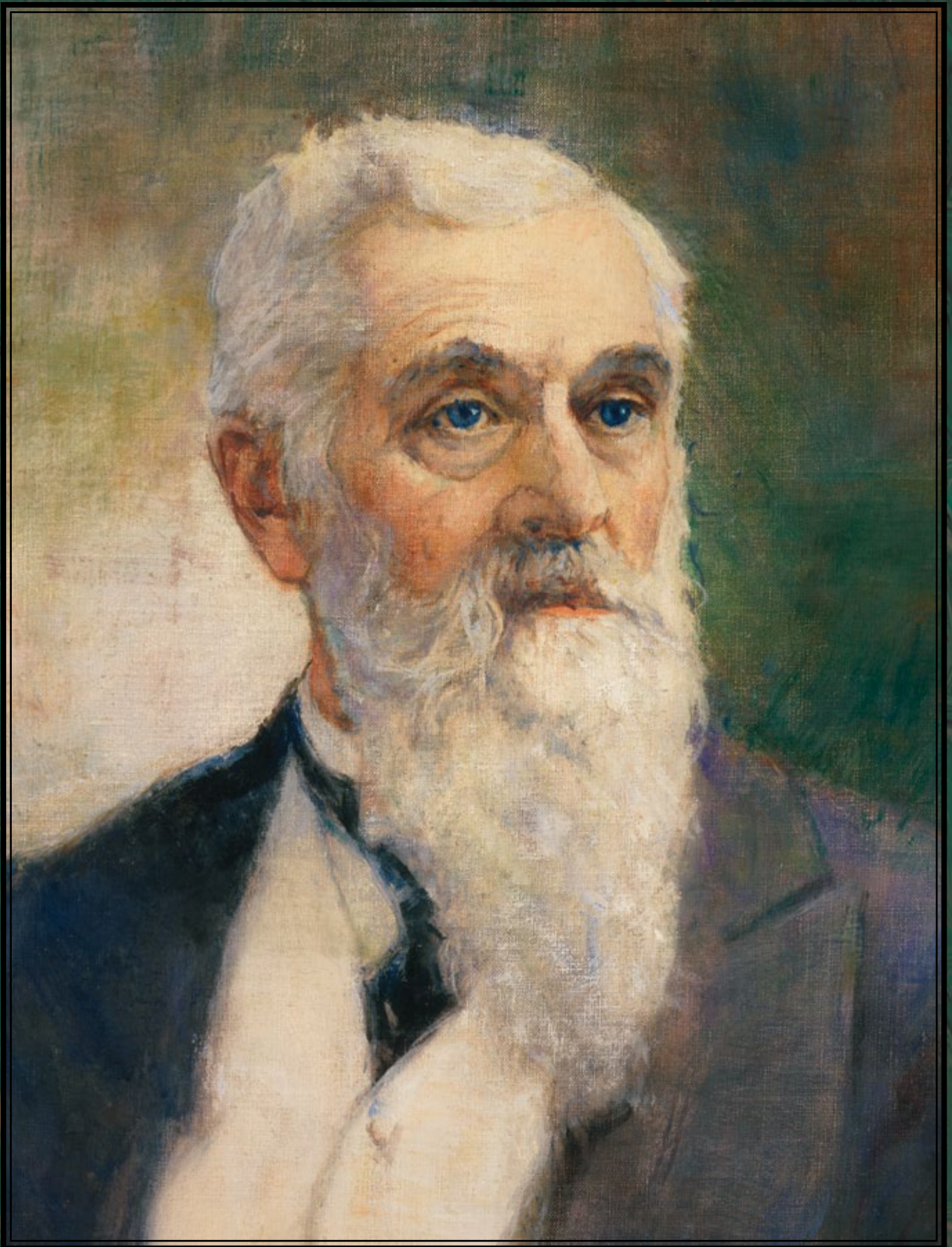
“การวางใจพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้าสำคัญยิ่งต่อ
ชีวิตมรรตัยของเรา ด้วยศรัทธาในพระองค์เราได้รับอำนาจ
การชดใช้ของพระคริสต์ในช่วงเวลาที่ถูกรุมเร้าด้วยคำถาม
ซึ่งไม่ค่อยมีคำตอบ ...

“แม้ว่าเราจะเผชิญการทดลอง ความทุกข์ยาก ความ
ทุพพลภาพ ความปวดร้าว และความยากลำบากทุกรูป
แบบ แต่พระผู้ช่วยให้รอดผู้ทรงรักและห่วงใยเราจะทรงอยู่
เคียงข้างเราเสมอ พระองค์ทรงสัญญาว่า

“เราจะไม่ละทิ้งพวกท่านไว้ให้เป็นลูกกำพร้า เราจะ
มาหาท่าน ...

“เราอบสันติสุขไว้กับพวกท่าน เราไม่ได้ให้อย่างที่
โลกให้ อย่าให้ใจของท่านเป็นทุกข์ อย่างกล้วย (ยอห์น
14:18, 27)”

*ท่านจะแสวงหาการปลอบโยนและสันติสุขของพระผู้ช่วย
ให้รอดในการทดลองของท่านได้อย่างไรบ้าง*

ดวงทวารแดง หัวผักกาด และประจักษ์พยาน แรงบันดาลใจจากชีวิตและ คำสอนของลอเรนโซ สโนว์

ขณะที่ท่านศึกษาคำสอนของประธานลอเรนโซ สโนว์ปีนี้ ท่านจะได้รู้จักประธานสโนว์ในฐานะ ศาสตราจารย์ ผู้หยิ่งรู้ และผู้เปิดเผย ซึ่งให้คำแนะนำอันเกี่ยวเนื่องกับปัจจุบันอย่างเด่นชัด

ท่าท่านเคยเห็นภาพลอเรนโซ สโนว์ ประธานศาสนจักรคนที่ห้าของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย ท่านอาจจะจำครายาวสีขาวและสีหน้าใจดีนั้นได้ และถ้าท่านหยุดเพื่อสำรวจภาพนั้นสักสองสามนาที ท่านอาจถูกดึงดูดไปที่ดวงตาของประธานสโนว์—ซึ่งเห็นเด่นชัดแต่ไม่อ่อนล้า ชราภาพแต่เต็มไปด้วยความกระตือรือร้นและความสว่าง

ท่านอาจจะเคยได้ยินว่าประธานสโนว์ได้รับการดลใจให้สั่งสอนเรื่องส่วนสิบ และท่านอาจจะจำเรื่องที่ท่านอ่านได้เกี่ยวกับประสบการณ์ศักดิ์สิทธิ์ในพระวิหารซอลท์เลค

แต่ท่านทราบหรือไม่ว่าอะไรนำไปสู่ประสบการณ์พระวิหารครั้งนั้นและส่งผลให้เกิดอะไรขึ้นบ้าง ท่านอยากรู้เรื่องราวการเปิดเผยที่ประธานสโนว์ได้รับเกี่ยวกับกฎส่วนสิบหรือไม่

แววตาและสีหน้าของประธานสโนว์เป็นอย่างไร หลังจากพบประธานสโนว์ บาทหลวงของศาสนาหนึ่งเขียนว่า “สีหน้าของท่านคือพลังแห่งสันติ ทำทางของท่านคือพรแห่งสันติ ในส่วนลึกอันเจียบสงบ

ของดวงตาท่านไม่เพียงเป็น ‘บ้านแห่งการสวดอ่อนน้อมในใจเท่านั้น แต่เป็นที่พำนักของพลังทางวิญญาณด้วย ... ความรู้สึกแปลกประหลาดที่สุดแผ่คลุมข้าพเจ้าว่าข้าพเจ้า ‘ยืนอยู่ในที่ศักดิ์สิทธิ์’” ท่านอยากรู้หรือไม่เกี่ยวกับการผจญภัย การทดลอง ชัยชนะ ความเศร้า โศกเสียใจ ปิติ และการเปิดเผยที่รวมกันสร้างสีหน้าเช่นนั้น

ปีนี้ พี่น้องสตรีสมาคมสงเคราะห์และผู้ดำรงฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดคจะศึกษา คำสอนของประธานศาสนจักร: ลอเรนโซ สโนว์ ขณะที่ท่านเรียนรู้จากคำสอนของประธานสโนว์และสนทนากันที่โบสถ์หรือที่บ้านท่านจะได้ทราบว่าประธานสโนว์เป็นมากกว่าชายท่าทางใจดีในภาพวาดเก่าแก่ ท่านจะได้ทราบว่าประธานสโนว์เป็นคนของพระเจ้า—ศาสตราจารย์ ผู้หยิ่งรู้ และผู้เปิดเผย ซึ่งให้คำแนะนำ

ข้อมูลชีวประวัติ

ลอเรนโซ สโนว์เกิดเมื่อวันที่ 3 เมษายน ค.ศ. 1814 ในเมืองแมนเชสเตอร์ รัฐโอไฮโอ สหรัฐอเมริกา โรเซตตาและอลิเวอร์ สโนว์บิดามารดาของท่านเลี้ยงดูท่านกับพี่น้องหกคนในบ้านที่ทุ่ทุ้งทำให้ศาสนา ความขยันขันแข็ง การรับใช้ และการศึกษา หลักธรรมพื้นฐานเหล่านี้เตรียมท่านให้พร้อมยอมรับพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟู ในเดือนมิถุนายน ค.ศ. 1836 ท่านเข้าร่วมศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายในเมืองเคิร์ทแลนด์ รัฐโอไฮโอ โดยได้รับอภัยโทษจากการกระตุ้มเดือนของพระวิญญาณบริสุทธิ์และแรงกระตุ้นอันนุ่มนวลจากเอลิซาที่สาวผู้เข้าร่วมศาสนจักรแล้ว เกือบหนึ่งปีต่อมา ท่านได้รับเรียกให้รับใช้เป็นผู้สอนศาสนาเต็มเวลา

ตลอด 12 ปีต่อมาท่านรับใช้งานเผยแผ่อีกหลายครั้งในสหรัฐ และท่านนำผู้บุกเบิกวิสุทธิชนยุคสุดท้ายกลุ่มหนึ่งไปหุบเขาซอลท์เลคเช่นกัน ท่านเป็นผู้สอนศาสนาที่ทุ่ทุ้งและกระตือรือร้น ทำงานในอิตาลี หมู่เกาะฮาวาย และสหรัฐตะวันตก ท่านได้รับแต่งตั้งเป็นอัครสาวกเมื่อวันที่ 12 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1849 ท่านมีส่วนร่วมในการเป็นผู้นำศาสนจักรหลายด้าน รวมถึงการรับใช้เป็นประธานพระวิหารซอลท์เลคคนแรกนานกว่า 5 ปี เมื่อวันที่ 10 ตุลาคม ค.ศ. 1898 ท่านได้รับการวางมือมอบหน้าที่เป็นประธานศาสนจักร ท่านถึงแก่กรรมเมื่อวันที่ 10 ตุลาคม ค.ศ. 1901 ในซอลท์เลคซิตี ยูทาห์

อันเกี่ยวข้องกับปัจจุบันอย่างเด่นชัด

เพื่อกระตุ้นให้ท่านอยากรู้ ต่อไปนี้เป็นตัวอย่างเล็กๆ น้อยๆ ของคำสอนและเรื่องราวที่ท่านจะพบในหลักสูตรการศึกษาปีนี้ ในย่อหน้าต่อจากนี้ บทและเลขหน้าอ้างอิงถึงหนังสือ *คำสอนของประธานศาสนจักร: ลอเรนโซ สโนว์*

ท่านอาจจะจำได้ถึงคำปราศรัยการประชุมใหญ่สามัญที่น่าสนใจซึ่งเอลเดอร์เดวิด เอ. เบดนาร์ แห่งโครัมมิอัครสาวกสิบสองเบรียบ

ขั้นตอนการเปลี่ยนใจเลื่อมใสกับขั้นตอนการดองแดงกว่า² เอลเดอร์เบดนาร์ไม่ใช่อัครสาวกคนแรกที่เปรียบเทียบเรื่องดังกล่าว ประธานสโนว์แบ่งปันข้อคิดคล้ายกันนี้เมื่อ 150 ปีก่อนว่า

“ใส่แดงความผลหนึ่งลงในน้ำส้มสายชู ชั่วโง่แรกหรือใน 12 ชั่วโมงแรกมีผลเพียงเล็กน้อยกับแดงกว่า เมื่อลองสำรวจดูท่านจะพบว่ามีผลกับแค่เปลือก เพราะต้องใช้เวลาอนานกว่านั้นในการดองแดงกว่า การที่บุคคลหนึ่งรับบัพติศมาเข้ามาในศาสนจักรนี้มีผลต่อเขา แต่ไม่ส่งผลให้เขาเป็นเหมือนแดงกว่าดองทันที การรับบัพติศมาไม่ได้ทำให้กฎแห่งสิทธิหน้าที่เกิดขึ้นอย่างมั่นคงกับเขาในช่วง 12 หรือ 24 ชั่วโมงแรก แต่เขาต้องอยู่ในศาสนจักรเหมือนแดงกว่าในน้ำส้มสายชูจนกว่าจะอิมตัวด้วยวิญญาณที่ถูกดอง”³

เมื่อประธานสโนว์พูดถึงการเปลี่ยนใจเลื่อมใส ท่านพูดจากประสบการณ์ ท่านมักพูดถึงสองเหตุการณ์—ครั้งหนึ่งเกิดขึ้นก่อนเข้าร่วมศาสนจักรและอีกครั้งเกิดขึ้นหลังจากบัพติศมาและการยืนยันไม่นาน—ซึ่งช่วยให้ท่าน “อิมตัวด้วยวิญญาณที่ถูกดอง” เราอ่านเรื่องราวเกี่ยวกับประสบการณ์เหล่านี้ได้ในหน้า 1, 3, 59 และ 61–62

“เหตุใดชาย [คนหนึ่ง] จึงได้รับเรียกให้ทำหน้าที่ประธานดูแลผู้คน” ประธานสโนว์เคยถาม “เพื่อให้ได้อิทธิพลแล้วใช้อิทธิพลนั้นยกตนข่มท่านหรือไม่ใช่เลย แต่ตรงกันข้าม เขาได้รับเรียกในตำแหน่งนั้นเพื่อให้ปฏิบัติหลักธรรมเดียวกับเมื่อครั้งทรงมอบฐานะปุโรหิตให้พระบุตรของพระเจ้าเป็นเจ้า นั่น

ประธานสโนว์สั่งสอนว่าการจ่ายส่วนสิบนำมาซึ่งพร ศาสนจักรเคยรับส่วนสิบที่สำนักงานเหมือนในภาพที่เห็น (ซอลท์เลคซิตี ทศวรรษ 1880) ซ้าย: ในการเตรียมต้อนรับเพื่อน ๆ ประธานสโนว์ทำเชิงเทียนจากหัวผักกาดให้ส่องสว่างทั่วบ้านไม้ซุงของท่าน

คือเขาต้องเสียสละ เพื่อตัวเองหรือ ไม่ใช่เลย แต่เพื่อประโยชน์ของคนที่เขาดูแล ... [เพื่อ] เป็นผู้รับใช้พี่น้องของเขา ไม่ใช่เจ้านายของคนเหล่านั้น ทำงานเพื่อประโยชน์และความผาสุกของพี่น้อง”⁴

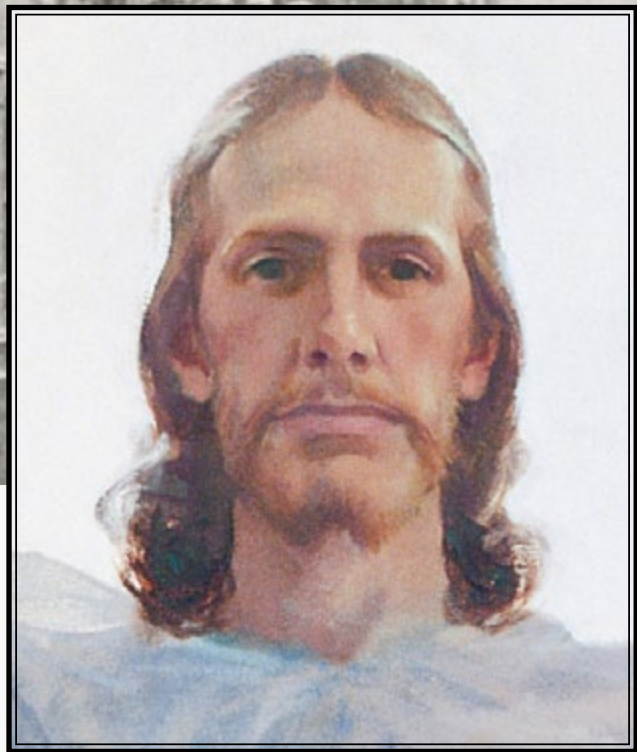
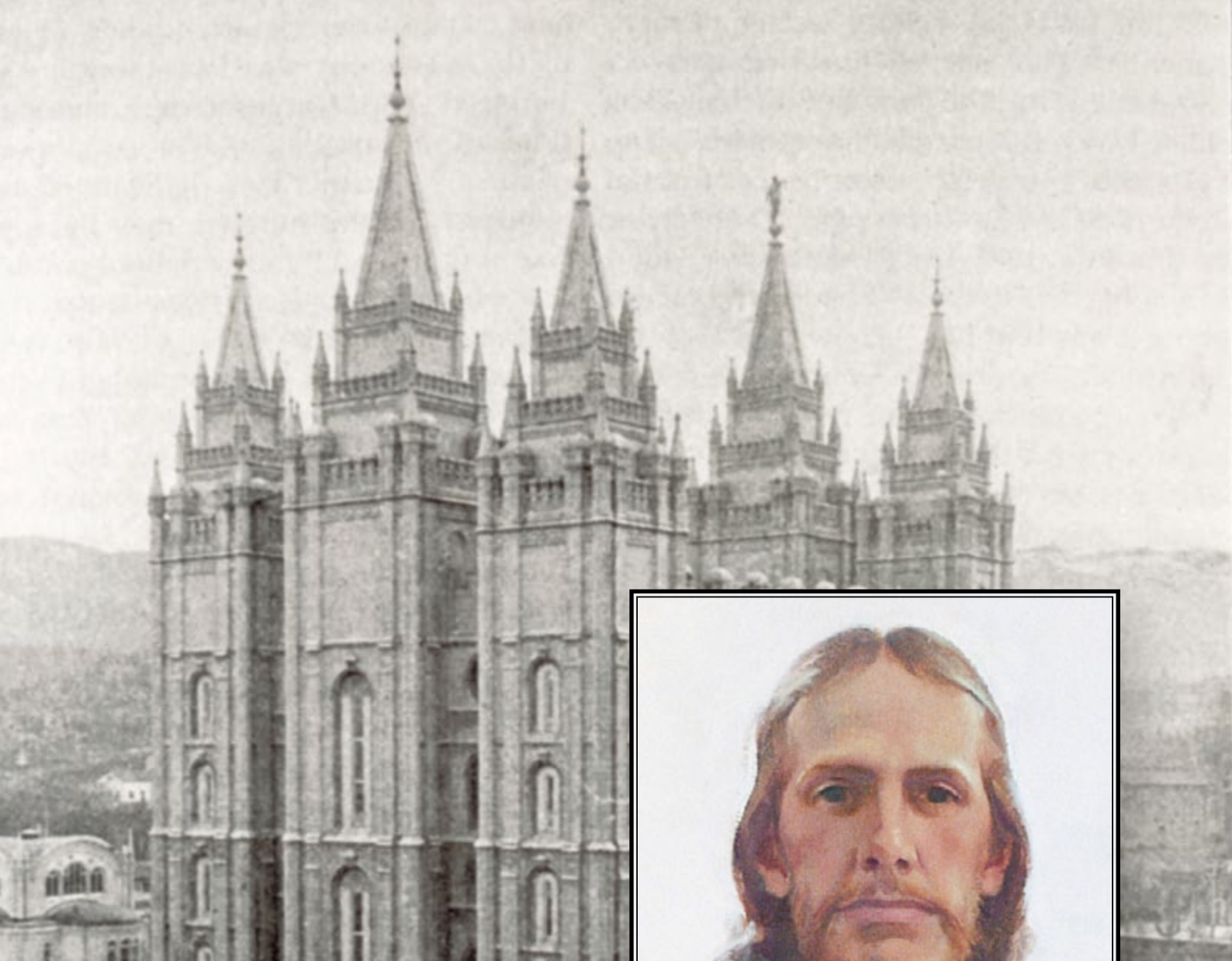
ในฐานะผู้นำศาสนจักร ประธานสโนว์ปฏิบัติหลักธรรมนี้ และบางครั้งท่านพบวิธีที่สร้างสรรค์ในการทำเช่นนั้น ตัวอย่างเช่น ท่านเคยใช้หัวผักกาด ฝ้ายที่นอน และฟางข้าวเพื่อยกกระดานวิญญาณของวิสุทธิชนผู้ทุกข์ยากกลุ่มหนึ่ง เรื่องนี้พบในบทที่ 7 อ่านคำสอนบางอย่างของท่านเกี่ยวกับการเป็นผู้นำในศาสนจักรได้จากบทที่ 18

ประธานสโนว์เป็นผู้นำที่มีพลัง สร้างสรรค์ และมีประสิทธิภาพ เพราะท่านทราบว่าผู้นำที่แท้จริงคือใคร ท่านสอนว่า “งานใหญ่ที่กำลังสำเร็จลุล่วงเวลานี้—การรวมผู้คนจากประชาชาติต่างๆ ของแผ่นดินโลกไม่ได้มาจากความคิดของคนใดหรือคนกลุ่มใด แต่มาจากพระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพ”⁵ ท่านตอบสนองการชุมนุมของสมาชิกศาสนจักรที่มาให้เกียรติท่านในวันเกิดปีที่ 85 โดยกล่าวว่า “ข้าพเจ้า ... รู้สึกว่าจะไรก็ตามที่ข้าพเจ้าทำสำเร็จ ไม่ใช่เพราะลอเรนโซ สโนว์ และเหตุการณ์ที่นำข้าพเจ้ามาสู่ตำแหน่งประธานศาสนจักร—ไม่ใช่เพราะลอเรนโซ สโนว์ แต่พระเจ้าทรง

ทำให้เกิดขึ้น”⁶

ท่านสอนความจริงนี้ตลอดการปฏิบัติศาสนกิจของท่าน แต่ท่านระลึกถึงความจริงดังกล่าวในความศักดิ์สิทธิ์เป็นส่วนตัวก่อนเป็นประธานศาสนจักร ท่านเป็นอัครสาวกอาวูโลในศาสนจักรเมื่อครั้งประธานวิลฟอร์ด วูดร็อฟถึงแก่กรรมเมื่อวันที่ 2 กันยายน ค.ศ. 1898 ท่านคิดว่าตนเองไม่คู่ควรที่จะแบกความรับผิดชอบนี้ จึงเข้าไปในห้องหนึ่งของพระวิหารซอลท์เลคเพียงลำพังเพื่อสวดอ้อนวอน ท่านวิงวอนขอการนำทางแต่รู้สึกว่าจะไม่ได้รับการสวดอ้อนวอน สักพักหนึ่งจึงออกจากห้องเข้าไปในห้องโถงขนาดใหญ่ ที่นั่นท่านได้รับคำตอบ พระผู้ช่วยให้รอดผู้ฟื้นคืนพระชนม์ทรงยืนอยู่เบื้องหน้าท่าน สูงจากพื้นประมาณสามฟุต (1 ม.) และรับสั่งบอกท่านว่าจะเดินหน้าศาสนาจักรอย่างไร เรียนรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับประสบการณ์นี้ในบทที่ 20

เราทราบกันดีว่าประธานสโนว์ได้รับการเปิดเผยเรื่องกฎส่วนสิบ สำหรับสมาชิกศาสนจักรในปี ค.ศ. 1899 การเปิดเผยนี้เริ่มด้วยคำประกาศหนักแน่นว่า “บัดนี้ถึงเวลาแล้วที่วิสุทธิชนยุคสุดท้ายทุกคนผู้หวังว่าจะพร้อมรับอนาคตและยืนอย่างมั่นคงบนรากฐานที่ถูกต้องจะทำตามพระประสงค์ของพระเจ้าและจ่ายส่วนสิบเต็ม นั่นคือพระวอนะของพระเจ้าถึงท่าน”⁷

ลอรเรนโซ สโนว์เคยมีประสบการณ์ศักดิ์สิทธิ์ของการได้เห็นพระเจ้า ผู้ฟื้นคืนพระชนม์ในพระวิหารซอลท์เลค

วิสุทธิชนยุคสุดท้ายทำตอบรับคำแนะนำของศาสดาพยากรณ์อย่างซื่อสัตย์ พระเจ้าประทานพรพวกเขาแต่ละคนและโดยรวมเนื่องด้วยเหตุนี้ อิทธิพลของการเปิดเผยดังกล่าวยังคงอยู่มาจนถึงทุกวันนี้เมื่อสมาชิกศาสนจักรทั่วโลกได้รับพรฝ่ายวิญญาณและฝ่ายโลกผ่านการเชื่อฟังกฎสวนลิบ อ่านประสบการณ์ที่นำไปสู่การเปิดเผยดังกล่าวและพรสืบเนื่องจากการนี้ในบทที่ 12 เช่นเดียวกับศาสดาพยากรณ์ทุกท่าน ประธานสโนว์เป็นพยานอันทรงพลังถึงพระเยซูคริสต์ ท่านสอนว่า “เราทุกคนฟังพาพระเยซูคริสต์ ฟังพาการเสด็จมาในโลกของพระองค์เพื่อเปิดทางให้เราได้รับสันติสุข ความสุข และความสูงส่ง หากพระองค์ไม่ทรงทำงานนี้ให้สำเร็จเราคงไม่มีวันได้รับพรและสิทธิพิเศษเหล่านี้ซึ่งรับประกันกับเราในพระกิตติคุณ”^{๑๖} ท่าน

เป็นพยานถึงการประสูติของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด การปฏิบัติศาสนกิจขณะทรงเป็นมรรตัย การชดใช้ ความเกี่ยวข้องส่วนตัวพระองค์ในศาสนจักรที่ได้รับการฟื้นฟูของพระองค์ และการเสด็จมาครั้งที่สอง ดูถ้อยคำเพิ่มเติมเกี่ยวกับประจักษ์พยานในพระเยซูคริสต์ได้จากบทที่ 24

แน่นอนว่าบทความสั้นๆ นี้บอกเล่าเพียงส่วนน้อยของชีวิตและการปฏิบัติศาสนกิจของประธานสโนว์เท่านั้น ในการศึกษา คำสอนของประธานศาสนจักร: ลอรเรนโซ สโนว์ ท่านจะพบเรื่องราวว่า

ประทับใจอีกหลายเรื่อง รวมทั้งเรื่องโอกาสการสอนครั้งแรกเมื่อประธานสโนว์เป็นผู้สอนศาสนา ความประหลาดใจสุดขีดของท่านเมื่อได้รับเรียกให้รับใช้ในโครัมอัครสาวกสิบสอง ความรู้สึกของท่านเมื่ออยู่บนเรือในมหาสมุทรแอตแลนติกช่วงเกิดมรสุมที่น่ากลัว และสัปดาห์ที่อำนาจของฐานะปุโรหิตช่วยคน (รวมถึงลอเรนโซ สโนว์เอง) ให้รอดจากความตาย ท่านสามารถเรียนรู้ได้มากกว่าคำสอนหลากหลายเรื่อง รวมถึงความเป็นหนึ่งเดียว ความอ่อนน้อมถ่อมตน พันธสัญญา งานพระวิหาร ความสัมพันธ์ในครอบครัว ความ پاکเพียรเพื่อบรรลุความดีพร้อม ฐานะปุโรหิต สมาคมสงเคราะห์ และปิตุของกาแบ่งปันพระกิตติคุณ

หากท่านใช้เวลาอ่านและไตร่ตรองเรื่องราวและคำสอนบางเรื่องทีกล่าวไว้ในบทความนี้—หรือแม้ท่านตั้งใจไว้ว่าจะอ่านอีกไม่นาน—ท่านมั่นใจได้ว่าประธานสโนว์จะพอใจกับความพยายามของท่าน ประธานสโนว์เป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิต และท่านสอนว่าเราควร “ทุ่มสุดตัว” เพื่อให้เราสามารถ “ก้าวหน้าในหลักธรรมแห่งความจริง” และ “เพิ่มพูนความรู้จากสวรรค์”⁹ ท่านกระตุ้นดังนี้ “แต่ละวันที่ผ่านมาหรือแต่ละสัปดาห์ที่ผ่านมาไปควรจะเป็นวันที่ดีที่สุดที่เราเคยประสบมา กล่าวคือ เราควรทำให้ตัวเราก้าวหน้าวันละนิด ในความรู้และปัญญา และในความสามารถประกอบคุณความดี”¹⁰

ขอให้ชีวิตท่านมีคุณค่ามากขึ้นในปีที่ผ่านมาการศึกษา คำสอนของประธานศาสนจักร: ลอเรนโซ สโนว์ ขณะศึกษาท่านจะมีประสบการณ์คล้ายกับประสบการณ์ของบาทหลวงที่ดีคนนั้นผู้พบปะสนทนากับประธานสโนว์ นอกจากจะเห็นสีหน้าใจดีและแววตาสงบนิ่งคุณนั้น ท่านจะรู้สึกได้เช่นกันที่ท่านยืนอยู่บนที่ศักดิ์สิทธิ์—ไม่ใช่เพราะท่านรู้จักลอเรนโซ สโนว์ แต่เพราะท่านถูกดึงเข้าไปใกล้พระบิดาบนสวรรค์และพระเยซูคริสต์ผู้ที่ประธานสโนว์เป็นพยานถึง ■

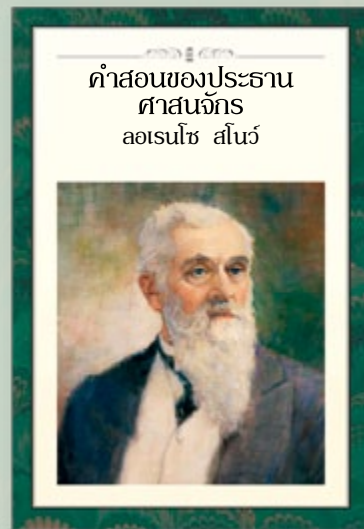
อ้างอิง

1. สาธุคุณเฟรนิส, อ้างใน คำสอนของประธานศาสนจักร: ลอเรนโซ สโนว์ (2012), หน้า 30.
2. ดู เดวิด เอ. เบคเนอร์, “ท่านทั้งหลายต้องบังเกิดใหม่,” *เลียวไฮนา*, พ.ศ. 2007, 24–27.
3. คำสอน: ลอเรนโซ สโนว์, 68.
4. คำสอน: ลอเรนโซ สโนว์, 219.
5. คำสอน: ลอเรนโซ สโนว์, 153.
6. คำสอน: ลอเรนโซ สโนว์, 148.
7. คำสอน: ลอเรนโซ สโนว์, 157.
8. คำสอน: ลอเรนโซ สโนว์, 280–281.
9. คำสอน: ลอเรนโซ สโนว์, 65.
10. คำสอน: ลอเรนโซ สโนว์, 103.

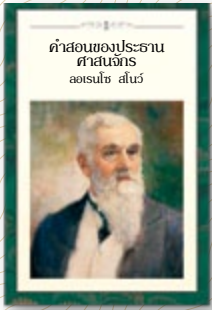
ลักษณะพิเศษใน คำสอนของประธานศาสนจักร: ลอเรนโซ สโนว์

หนังสือเล่มนี้เป็นอีกเล่มที่จะเพิ่มเข้าไปในคลังหนังสือ คำสอนของประธานศาสนจักร ของท่านและครอบครัว เวลานี้หนังสือชุดดังกล่าวมี 11 เล่มแล้ว ซึ่งให้ความเข้าใจอันยอดเยี่ยมเกี่ยวกับหัวข้อพระกิตติคุณหลายหัวข้อ ลักษณะพิเศษสำคัญบางประการของหนังสือเล่มนี้ได้แก่

- คำกล่าวที่สร้างแรงบันดาลใจจากประธานลอเรนโซ สโนว์เกี่ยวกับหัวข้อพระกิตติคุณมากกว่า 75 เรื่อง
- งานศิลป์และภาพถ่ายใหม่ๆ จากชีวิตลอเรนโซ สโนว์ที่สมาชิกส่วนใหญ่ไม่เคยเห็น
- ความช่วยเหลือสามแบบด้านการสอนและการเรียนรู้ในแต่ละบท: คำถามกระตุ้นให้คิด ข้อพระคัมภีร์เกี่ยวกับหัวข้อบทเรียน และความช่วยเหลือด้านการสอนเพื่อปรับปรุงการมีส่วนร่วมและการสนทนาในชั้นเรียน
- คำแนะนำสามหน้าเพื่อช่วยสมาชิกยกระดับการศึกษาหนังสือเล่มนี้และสอนด้วยใจที่กระตือรือร้นที่บ้านหรือที่โบสถ์

หนังสือเล่มนี้มีออนไลน์ที่ LDS.org และใน Gospel Library app (เป็นภาษาอังกฤษ) ที่ mobile.lds.org

ทำความรู้จัก ลอเรนโซ สโนว์

โดย คริสโตเฟอร์ ดี. ฟอสซ์

ปี นี้คู่มือสำหรับชั้นเรียนสมาคม สงเคราะห์และฐานะบุญโรทิตแห่ง เมลเคีเซเดคมุ่งเน้นชีวิตและคำ สอนของประธานลอเรนโซ สโนว์ (1814–1901) แต่เพียงเพราะกลุ่มอายุของท่าน อาจไม่ได้ใช้หนังสือเล่มนี้ก็ได้หมายความว่าท่านจะเรียนรู้สักเรื่องสองเรื่องไม่ได้ ประธานสโนว์มีชีวิตอันน่าพิศวงเต็มไปด้วยการทดลองและชัยชนะ

ผู้ชนะเลิศสำหรับพระกิตติคุณ

ลอเรนโซ สโนว์ได้ยินเรื่องราวเกี่ยวกับ ศาสนจักรครั้งแรกขณะที่ท่านยังเป็นหนุ่ม ตอนแรกท่านไม่ปรารถนาจะรับบัพติศมา ถึงแม้เอไลซาพี่สาว (เอไลซา อาร์. สโนว์ คนเดียวกับที่เขียนเพลงสวดวิสุทธิชนยุค สดุด์ทำหลายเพลงและรับใช้ประธาน สมาคมสงเคราะห์สามีภรรยาที่สอง) จะน้อม

รับพระกิตติคุณอย่างกระหายใคร่รู้ก็ตาม อยากรู้ก็ดีท่านพบว่าหลักคำสอนของ ศาสนจักรน่าสนใจมาก เมื่อลอเรนโซเริ่ม เข้าเรียนวิทยาลัยในโอเบอร์ลิน รัฐโอไฮโอ ท่านมักจะแบ่งปันความเชื่อของศาสนจักร กับนักศึกษาที่กำลังฝึกเป็นศาสนาจารย์ โปรเตสแตนต์ แม้จะยังไม่ยอมรับปาก บัพติศมา แต่ท่านนำเสนอพระกิตติคุณได้ ดีมากจนนักศึกษาหลายคนที่โอเบอร์ลิน ยอมรับว่าอาจเป็นความจริงที่มีศาสนจักร ที่ได้รับการฟื้นฟู

การเป็นผู้สอนศาสนาที่เข้มแข็งเช่นนั้น ก่อนยอมรับพระกิตติคุณ จึงไม่แปลกที่ ลอเรนโซจะอุทิศตนให้งานนี้มากขึ้นหลังจากรับบัพติศมา ในช่วงปีแรกๆ ของการ เป็นสมาชิกศาสนจักร ท่านได้รับเรียกให้ รับใช้งานเผยแผ่เต็มเวลาหลายครั้ง ครั้ง แรกในโอไฮโอ ตามด้วยมิสซูรี เคนทักกี

และอิลลินอยส์ สหรัฐอเมริกา ต่อมาท่าน ถูกส่งไปเกรทบริเทนเพื่อช่วยจัดตั้งศาสน จักรในอังกฤษ ขณะอยู่ที่นั่นท่านได้ถวาย พระคัมภีร์มอรมอนแด่พระราชินีวิกตอเรีย และเจ้าชายอัลเบิร์ต ต่อมาท่านรับใช้งาน เผยแผ่ในอิตาลี สวิตเซอร์แลนด์ และสถานที่ ซึ่งในที่สุดเป็นรู้จักกันว่าหมู่เกาะฮาวาย

ปาฏิหาริย์ที่ทะเล

เมื่อเอลเดอร์สโนว์ออกจากอังกฤษกลับ ไปนอว อิลลินอยส์ ท่านพาสมาชิกที่เพิ่ง รับบัพติศมากลุ่มใหญ่ไปด้วย พวกเขาทุกคนจองที่นั่งในเรือ Swanton และเตรียม การเดินทางอันยาวนานเพื่อไปอเมริกา เหนือ

โชว่ากัปตันเรือ Swanton จะแล้งน้ำใจ ต่อวิสุทธิชนยุคสุดท้ายบนเรือของเขา แต่ ก็ไม่ได้เป็นมิตรเสียทีเดียว เขามักทำตัว

รับใช้งานเผยแผ่ ในฮาวาย

รับใช้งาน เผยแผ่หลาย ครั้งในสหรัฐ

สอนหลักธรรมพระ กิตติคุณให้นักศึกษา ที่ฝึกเป็นศาสนาจารย์

ท่านอาจจะไม่ทราบบางสิ่งบางอย่างต่อไปนี้เกี่ยวกับ
ประธานศาสนจักรคนที่ห้า

เห็นห่างจากคนเหล่านั้น แต่หลังจากออกทะเลได้ประมาณสองสัปดาห์ มีบางอย่างเกิดขึ้น ลูกเรือของกัปตันประสบอุบัติเหตุได้รับบาดเจ็บสาหัส ไม่มีใครคิดว่าลูกเรือคนนี้จะใช้ชีวิตผ่านคืนนั้นไปได้

แต่สตรีผู้ซื่อสัตย์ที่ช่วยดูแลกะลาสีซึ่งใกล้จะสิ้นใจมีข้อเสนอแนะประการหนึ่ง เธอบอกลูกเรือคนนั้นว่าเอ็ดเดอร์ลอรเรนโซ สโนว์สามารถให้พรเขาได้และนั่นอาจจะช่วยชีวิตเขา ลูกเรือ—ผู้ทำงานหาเลี้ยงภรรยาและลูกสองคนในเยอรมนี—รีบเห็นด้วย

กลางดึกคืนนั้นเอ็ดเดอร์ลอรเรนโซถูกปลุกให้ตื่นและขอให้ไปที่ห้องของชายผู้ใกล้จะสิ้นใจ เมื่อมาถึงท่านพบกับกัปตันเรือ กัปตันขอบคุณที่ท่านมาแต่บอกว่าหมดทางเสียเวลา เอ็ดเดอร์ลอรเรนโซเห็นได้ว่ากัปตันเพิ่งร้องไห้มา

ท่านเข้าไปในห้อง วางมือบนศีรษะลูกเรือคนนั้น และให้พรฐานะปุโรหิตแก่เขาก่อนที่หลังจากเอ็ดเดอร์ลอรเรนโซให้พรจบ ชายคนดังกล่าวลุกขึ้นนั่งและลงจากเตียง เขาหายเป็นปกติทั้งและกลับไปทำหน้าที่ในวันรุ่งขึ้น

คำของจิตวิญญาณ

การรักษาลูกเรือคนนั้นเปลี่ยนเหตุการณ์บนเรือ Swanton กัปตันเริ่มคลุกคลีกับวิสุทธิชนเท่าที่เขาว่าง และถึงกับศึกษาพระกิตติคุณและเข้าร่วมการประชุมของศาสนจักร ลูกเรือคนอื่นๆ รู้สึกประทับใจเช่นกัน เมื่อเรือมาถึงจุดหมายปลายทาง ลูกเรือลาวิสุทธิชนด้วยความรัก อำนาจฐานะปุโรหิตไม่เพียงช่วยชีวิตชายคนหนึ่ง

เท่านั้น แต่อีกหลายคนได้ประจักษ์แก่สายตาในเดชาานุภาพและความรักของพระผู้เป็นเจ้าของพระองค์หนึ่งด้วย ลูกเรือคนนั้นกับลูกเรืออีกจำนวนมากประทับใจที่สุดในที่สุด

เหตุการณ์อันน่าพิศวงเกิดขึ้นอีกหลายครั้งในชีวิตของประธานลอรเรนโซ สโนว์ ปีนี้ขณะผู้ใหญ่กำลังศึกษา คำสอนของประธานศาสนจักร: ลอรเรนโซ สโนว์ เหตุใดเราจึงไม่ศึกษาไปด้วย ในวันอาทิตย์หรือเมื่อท่านมีเวลารว่าง ท่านอาจจะอ่านคำสอนของประธานสโนว์บ้าง ท่านจะมีส่วนช่วยได้มากขึ้นในการสนทนาพระกิตติคุณกับครอบครัว และระหว่างนั้นท่านจะได้รู้จักชายที่น่าทึ่งคนนี้เป็นศาสนทายากรณ์ของพระผู้เป็นเจ้าของพระองค์ ■

รักษาลูกเรือของกัปตันระหว่างเดินทางกลับไปยังอเมริกาเหนือ

ถวายพระคัมภีร์มอรมอนแด่พระราชินีวิกตอเรียและเจ้าชายอัลเบิร์ต

ภาพประกอบโดย โจนส์ เอช. ไชล์ และริชาร์ด แมย์ © iStockphoto / Thinkstock

โดย เอิลเตอร์นัล
แอล. แอนเตอร์เซ็น
แห่งโคเวรัม
อัครสาวกสิบสอง

ความเคารวะพระผู้เป็นเจ้า เป็นจุดเริ่มต้นของ ปัญญา

*ปัญญาของโลก
มีค่าที่สุดเมื่อยอม
อ่อนน้อมต่อปัญญา
ของพระผู้เป็นเจ้า*

เราอยู่ในโลกที่มีข้อมูลมากเกินไป สัญลักษณ์ของโลกนี้คงเป็นวิกิพีเดียอันน่าทึ่งซึ่งเป็นสารานุกรมออนไลน์ที่ใหญ่ที่สุดในโลก เพื่อให้ท่านเข้าใจขนาดที่วุ่นวายนี้ ตามข้อมูลปี 2012 วิกิพีเดียมีมากกว่า 2.5 พันล้านคำในภาษาอังกฤษภาษาเดียวและมีบทความมากกว่า 22 ล้านบทในประมาณ 284 ภาษา วิกิพีเดียมีเวอร์ชันภาษามากกว่า 70 เวอร์ชัน แต่ละเวอร์ชันมีบทความอย่างน้อย 10,000 บทความ มากกว่า 4 ล้านบทความเป็นเวอร์ชันภาษาอังกฤษ¹

ข้อมูลที่มากเกินไปของเราประจักษ์ชัดเช่นกันเมื่อคนจำนวนมากหันมาใช้เว็บไซต์เครือข่ายสังคมเช่นเฟซบุ๊กซึ่งก่อตั้งในปี 2004 และมีผู้ใช้งานมากกว่า 1 พันล้านคนทั่วโลกในปี 2012² หรือยูทูบซึ่งเปิดตัวในปี 2005 และมีรายงานว่าคลิป์วิดีโอที่ค้นพบคลิป์ที่มีผู้เข้ามาชมมากกว่า 100 ล้านครั้ง

ในคลื่นข้อมูลข่าวสารที่ท่วมท้นนี้ เราต้องใช้ปัญญาอย่างมาก เพื่อแยกแยะและมองให้ออกว่าจะประยุกต์ใช้สิ่งที่เรากำลังเรียนรู้อย่างไร ที. เอส. เอเลียต ชาวคริสต์ผู้มีความเชื่อเขียนไว้เมื่อหลายปีก่อนถึงโลกเราทุกวันนี้ว่า

*โอโลกที่มีใบไม้ผลิใบไม่ร่วง เกิดและดับ!
คิดทำเวียนวนหาสิ้นสุดไม่
ประดิษฐ์คิดค้นทดลองเรื่อยไป
ก่อเกิดความรู้ความเคลื่อนไหว ไม่นิ่งงัน
เกิดความรู้ในวาทะ ใช้ความเจียม
ความรู้ในถ้อยคำ หากเขลาในพระวจนะ
ความรู้ล้วนนำเราใกล้ความเขลา
ความเขลาล้วนนำเราใกล้ความตาย
แต่ใกล้ความตายใช้ว่าใกล้พระผู้เป็นเจ้า
จิตวิญญาณที่สาบสูญในชีวิตอยู่หนใด
ปัญญาที่สาบสูญในความรู้อยู่หนใด
ความรู้ที่สาบสูญในข้อมูลอยู่หนใด
วัฏจักรสวรรค์ลวงไปในยี่สิบศตวรรษ
พาเราห่างไกลพระผู้เป็นเจ้าเข้าใกล้ภัสมธุลี³*

ท่านเข้าใจปัญญาในระดับใด บางคนอาจนึกไปถึงหญิงสาวที่ตื่นตื่นกับการจะได้แต่งงาน เธอร้องบอกพ่อแม่ว่า “หนูจะแต่งงานแล้ว หนูอยู่ตรงปลายสุดของปัญหาทั้งหมดแล้ว” แต่มารดากระซิบบอกบิดาของเธอว่า “ใช่ แต่เธอไม่รู้ว่่าปลายสุดด้านไหน”

ยิ่งข้าพเจ้าเรียนรู้ปัญญาของพระผู้เป็นเจ้ามากเท่าใด ข้าพเจ้า ยิ่งเชื่อว่าข้าพเจ้าเพียงอยู่ปลายจุดเริ่มต้นของปัญญา นั่นทำให้ ข้าพเจ้านอบน้อมเมื่อตระหนักว่าต้องเรียนรู้มากเพียงใด วันนี้ ข้าพเจ้าหวังจะเพิ่มความปรารถนาให้ท่านอยากได้ปัญญา โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญญาของพระผู้เป็นเจ้า

พรของปัญญา

ข้าพเจ้าต้องการเน้นหลักธรรมหลายข้อเกี่ยวกับปัญญา ข้อแรก ในยุคข้อมูลความรู้ของเรา เราต้องแสวงหาปัญญา ปัญญา มีหลายมิติ มาหลายขนาด และหลากสีสัน ปัญญาที่ได้แต่ด้วยเยาว์ นำมาซึ่งพรมากมาย ปัญญาในด้านหนึ่งอาจไม่สามารถนำไปใช้ อีกด้านหนึ่งได้ และสุดท้าย ปัญญาของโลกแม้ในหลายกรณีมีค่ามาก แต่จะมีค่าที่สุดเมื่อยอมอ่อนน้อม

ต่อปัญญาของพระผู้เป็นเจ้า

พระคัมภีร์พูดถึงปัญญาสองแบบ ปัญญาของโลกกับปัญญาของพระผู้เป็นเจ้า ปัญญาของโลกมี ส่วนประกอบทั้งบวกและลบ ในคำอธิบายเลวร้ายที่สุดอาจบอกว่าปัญญาคือความจริงบางส่วนผสม ผสานกับเขาวัวปัญญาและการใช้อิทธิพลครอบงำ เพื่อให้บรรลุจุดประสงค์อันชั่วร้ายหรือเห็นแก่ได้

ตัวอย่างจากพระคัมภีร์มอรมอนคือชายชื่อแอม- ลิไซ พระคัมภีร์บอกว่า “มีชายคนหนึ่ง, ชื่อว่าแอม- ลิไซ, เขาเป็นคนเจ้าเล่ห์มาก, แท้จริงแล้ว, เป็นคน เหลี่ยมจัดตามเล่ห์กลของโลก ... ชักจูงผู้คนเป็นอัน มากให้ตามเขาไป.” พระคัมภีร์พรรณนาต่อไปว่า แอมลิไซเป็น “คนชั่วร้าย ... เจตนาของเขา [คือ] ทำลายศาสนจักรของพระผู้เป็นเจ้า” (แอลมา 2:1-2, 4; เน้นตัวเอน) เราไม่สนใจปัญญาแบบนี้

มีปัญญาของโลกอีกแบบที่ไม่ร้ายขนาดนั้น แต่ เป็นปัญญาในแง่บวกมาก ปัญญาดังกล่าวได้จากการศึกษา การใคร่ครวญ การสังเกต และความ ขยันขยันแข็ง ปัญญานี้มีค่ามากและเกื้อกูลในสิ่ง ที่เราทำ เกิดขึ้นกับคนดีและคนน่านับถือขณะที่เรา ประสบความเป็นมรรตัย

ท่านคงจำความเห็นของมาร์ค ทเวนนักเขียนชาว อเมริกันได้ “เมื่อผมอายุ 14 ปี พ่อผมไม่รู้อะไรเลย

จนผมแทบทนให้มีคนแก่อายุใกล้ๆ ไม่ไหว แต่เมื่อผมอายุ 21 ปี ผมแปลกใจที่ในช่วง 7 ปีนั้นท่านเรียนรู้มากมายเหลือเกิน” ถ้า เราเป็นคนช่างสังเกต ถ้าเรารู้จักคิด เวลาสามารถสอนเราได้มาก ที่เดียว

ข้าพเจ้าจำได้ตอนเรียนจบวิทยาลัย ข้าพเจ้าเดินทางจากมหา- วิทยาลัยบริคัมยังก์ไปเพรสตัน รัฐไอดาโฮ สหรัฐอเมริกาซึ่งแมรี่ เคลเลอร์คุณยายข้าพเจ้าอาศัยอยู่ เวลานั้นท่านอายุ 78 ปี เจ็บ ออดๆ แอดๆ และถึงแก่กรรมในอีกสองปีต่อมา ท่านเป็นสตรีที่ น่าอัศจรรย์ ข้าพเจ้ารู้ว่าถ้าข้าพเจ้าจะฟังและเรียนรู้จากประสพ- การณ์ของท่าน ข้าพเจ้าจะได้เรียนรู้ปัญญาซึ่งจะช่วยข้าพเจ้า ระหว่างทาง

เราสามารถกระโดดข้ามประสบการณ์อันน่าเศร้ามากมายที่

เข้ามาในชีวิตบางคนได้โดยทำให้เกิดปัญญาแต่ เนินๆ—ปัญญาเกินวัยของเรา จงแสวงหาปัญญา นี้—ใคร่ครวญ สังเกตให้ถ่วงถี่ นึกถึงสิ่งที่ท่าน ประสบในชีวิต

เราสามารถเรียนรู้ปัญญาได้เช่นกันในงานอาชีพ และการดำเนินชีวิตส่วนตัวของเรา ข้าพเจ้าจะยก ตัวอย่างสองเรื่อง

ดร. เดอวอง ซี. เฮล เป็นแพทย์ในซอลท์เลคซิตี ที่เติบโตในไอดาโฮฟอลส์ ไอดาโฮ ข้าพเจ้าประ- หลาดใจกับความรู้อันละเอียดของเขากับปัญญาของเขาเกี่ยวกับโรค เขตร้อน ไม่เพียงความรู้ของ ดร. เฮลเท่านั้นแต่ ความเข้าใจของเขาด้วยว่าจะประยุกต์ใช้ความรู้นั้น อย่างไร โดยแยกแยะความรู้หลายชั้น และตัดสินใจ ความรู้ชั้นหนึ่งจากอีกชั้นหนึ่ง นับเป็นพรที่มีปัญญา ด้านการแพทย์แบบนี้สำหรับผู้สอนศาสนาทั่วโลก

ตัวอย่างที่สอง เมื่อลูกชายคนโตเริ่มเข้าโรงเรียน ประถมในบ้านเกิดของเราที่แทมปา รัฐฟลอริดา สหรัฐอเมริกา เราอยากพบครูจูดิธ เกรย์เบลล์ครู อนุบาลของเขามาก เธอเป็นสตรีวัย 50 เศษและมีความสามารถอันน่าทึ่งกับเด็กเล็ก เธอทราบดีว่าจะ จูงใจอย่างไร จะชมเมื่อใด และจะเข้มงวดกับพวก เขาเมื่อใด เธอมีความรู้ที่จะสอนพวกเขา แต่เธอมี มากกว่านั้นมาก เราพยายามอย่างยิ่งเพื่อให้ลูกๆ แต่ละคนของเราได้เข้าชั้นเรียนอนุบาลของเธอ

เราสามารถกระโดดข้ามประสบการณ์อันน่าเศร้ามากมายที่เข้ามาในชีวิตบางคนได้โดยทำให้เกิดปัญญาแต่เนินๆ

สองคนนี้แสดงให้เห็นปัญหาที่สรรแล้วในโลก ปัญหาของพวกเขาช่วยคนมากมายและทำให้พวกเขาประสบความสำเร็จในอาชีพ

อย่างไรก็ดี เราควรรู้ขีดจำกัดของปัญหานี้ ไม่จำเป็นว่าปัญหาในด้านหนึ่งต้องนำไปสู่ปัญหาอีกด้านหนึ่ง ตัวอย่างเช่น ข้าพเจ้าอาจไม่ต้องการให้ครูเกรย์เบลลวินิจัยโรคเซตร้อน และข้าพเจ้าอาจไม่ต้องการให้ ดร. เฮลส์สอนชั้นอนุบาลของลูกๆ ข้าพเจ้า

สำคัญกว่านั้นคือ ปัญหาที่ทำให้เกิดความสำเร็จในโลกต้องเต็มใจก้าวตามปัญญาของพระผู้เป็นเจ้าและไม่คิดว่ามันสามารถแทนที่กันได้

จำไว้ว่า ปัญหาทั้งหมดไม่ได้สร้างมาเท่าเทียมกัน

ผู้เขียนสตูดิโอกล่าวว่ “ความยำเกรงพระเจ้าเป็นที่เริ่มต้นของสติปัญญา” (สดุดี 111:10) สิ่งที่มีเกียรติหมายถึงคือ “ความคารวะอย่างสุดซึ้ง”⁵ ต่อพระเจ้าเป็นจุดเริ่มต้นของปัญญา ความคารวะอย่างสุดซึ้งดังกล่าวเกิดขึ้นเพราะพระบิดาบนสวรรค์ทรง “มีปรีชาญาณทั้งหมด, และเดชาภาพทั้งหมด, ทั้งในฟ้าสวรรค์และในแผ่นดินโลก” (โมไซยาห์ 4:9) ปรีชาญาณของพระองค์สมบูรณ์ บริสุทธิ์ ไม่เห็น

แก่ตัว

ปัญญาของพระผู้เป็นเจ้าบางครั้งจะตรงข้ามกับปัญหาของโลก หมายความว่าปัญญาของพระผู้เป็นเจ้าและปัญหาของโลกจะขัดแย้งกัน

จำพระคำรัสของพระเจ้าในอิสยาห์นี้ได้หรือไม่ “เพราะความคิดของเราไม่ใช่ความคิดของเจ้า และทางของพวกเจ้าก็ไม่ใช่ทางของเรา พระเจ้าตรัสดังนี้

“เพราะฟ้าสวรรค์สูงกว่าแผ่นดินโลกอย่างไร ทางของเราก็สูงกว่าทางของพวกเจ้า และความคิดของเราก็สูงกว่าความคิดของเจ้าอย่างนั้น” (อิสยาห์ 55:8-9)

ปัญญาของพระผู้เป็นเจ้าจะไม่มาถึงเราตามสิทธิโดยชอบ เราต้องเต็มใจแสวงหา “ถ้าใครในพวกท่านขาด สติปัญญา ให้คนนั้น ทูลขอ จากพระเจ้าผู้ประทานให้กับทุกคนด้วยพระทัยกว้างขวางและไม่ทรงตำหนิ แล้วเขาก็จะได้รับตามที่ทูลขอ” (ยากอบ 1:5; เน้นตัวเอน)

ปัญญาของพระผู้เป็นเจ้าเป็นของประทานฝ่ายวิญญาณ “อย่าแสวงหาความมั่งคั่งแต่จงแสวงหาปัญญา, และดูเถิด, ความลึกลับของพระผู้เป็นเจ้า จะถูกคลี่ให้เจ้า, และเมื่อนั้นจะทำให้เจ้าร่ำรวย”

ปัญหาที่ทำให้เกิดความสำเร็จในโลกจะต้องเต็มใจก้าวตามปัญญาของพระผู้เป็นเจ้าและไม่คิดว่ามันสามารถแทนที่กันได้

(คพ. 6:7; เน้นตัวเอน)

การแสวงหาปัญญาของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้ามักควบคู่กับการเชื่อฟังพระบัญญัติเสมอ

โดยทั่วไป ของประทานฝ่ายวิญญาณแห่งปัญญาเกิดขึ้นทีละขั้นเมื่อเราแสวงหาอย่างซื่อสัตย์และขยันหมั่นเพียร “เราจะให้แก่ลูกหลานมนุษย์บรรทัดมาเติมบรรทัด, กฎเกณฑ์มาเติมกฎเกณฑ์, ... และคนที่ฟังกฎเกณฑ์ของเรา ... ย่อมเป็นสุข, เพราะพวกเขาจะเรียนรู้ *ปัญญา*; เพราะแก่เขาที่รับไว้เราจะให้อีก” (2 โนไฟ 28:30; เน้นตัวเอน)

โจเซฟ สมิทกล่าวดังนี้ “เรื่องของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้ามีความสำคัญอย่างลึกซึ้ง เวลา ประสบการณ์ ความคิดที่สุขุมรอบคอบ ไคร่ครวญอย่างดี และจริงจังเท่านั้นจึงจะพบเรื่องของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าได้”⁶ ไม่มี ความสมหวังทันทีในการแสวงหาปัญญาของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า

สุดท้าย แห่แห่งปัญญาของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าต่างจากของโลก ปัญญาของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าพบในพระคัมภีร์ ในคำสอนของศาสดาพยากรณ์ (เช่นระหว่างการประชุมใหญ่สามัญ) และแน่นอน ในการสวดอ้อนวอนของเรา (ดู คพ. 8:1–2) และทุกครั้งปัญญาดังกล่าวมักจะกลั่นลงมาบนเราด้วยอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ *เสมอ* อัครสาวกเปาโลกล่าวว่

“อันความคิดของมนุษย์นั้นจะมีใครหยั่งรู้ได้ ถ้าไม่ใช่จิตวิญญาณของมนุษย์คนนั่นเอง พระดำริของพระเจ้าก็ไม่มีใครหยั่งรู้ได้ เว้นแต่พระวิญญาณของพระเจ้าเช่นกัน ...

“เรากล่าวถึงเรื่องเหล่านี้ด้วยถ้อยคำซึ่งไม่ใช่ *ปัญญาของมนุษย์* สอนไว้ แต่พระวิญญาณทรงสอนไว้” (1 โครินธ์ 2:11, 13; เน้นตัวเอน)

ด้วยปัญญาของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า ทำให้เรามองไกลไปกว่าสถานการณ์ปัจจุบันของเรา เพราะดังพระคัมภีร์กล่าว “พระวิญญาณ ... รับสั่งถึงเรื่องดังที่มันเป็นจริง, และถึงเรื่องดังที่มันจะเป็นจริง” (เจาคอบ 4:13)

ปัญญาของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าคือปัญญาที่คู่ควรให้เราทุ่มเทใส่ใจ

ปัญญาและส่วนสิบ

บางทีประเด็นสำคัญที่สุดคือใช่ว่าปัญญาทั้งหมดจะสร้างมาเท่าเทียมกัน เราจำเป็นต้องเรียนรู้ว่าเมื่อใดมีความขัดแย้งระหว่างปัญญาของโลกกับปัญญาของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า เราต้องยอมให้ความประสงค์ของเราขึ้นอยู่กับปัญญาของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า

เราเป็นบุตรและธิดาของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า เราเป็นสัตว์ภาวะทางวิญญาณอยู่ระหว่างทำพันธกิจมรรตัย เราผู้ทุ่มเทเรียนรู้ปัญญาของโลกและปัญญาของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าต้องไม่สับสนว่าปัญญาใดสำคัญกว่า

ข้าพเจ้าจะเล่าประสบการณ์จากวิสุทธิชนยุคสุดท้ายผู้มีโอกาสสูงส่งคนหนึ่งที่เขาเปาลู บราซิล เธอเล่าเรื่องการต่อสู้ระหว่างการจ่ายส่วนสิบหรือจ่ายค่าหน่วยกิต ต่อไปนี้คือคำพูดของเธอ

“มหาวิทยาลัย ... ห้ามนักศึกษาที่ติดหนี้ [หรือยังไม่ได้จ่ายค่าหน่วยกิต] เข้าสอบ

“ดิฉันจำได้ว่ามีอยู่ครั้งหนึ่ง ดิฉัน ... ลำบากมากเรื่องเงิน วันที่ดิฉันได้รับเงินเดือนเป็นวันพฤหัสบดีเมื่อคำนวณงบประมาณประจำเดือน ดิฉันพบว่าเงินไม่พอจ่ายทั้งส่วนสิบและค่าเล่าเรียน ดิฉันจะ

ต้องเลือกระหว่างสองอย่างนี้ การสอบประจำสองเดือนจะเริ่มอาทิตย์หน้า และถ้าดิฉันไม่ได้เข้าสอบจะต้องเสียเวลาเรียนไปหนึ่งปี ดิฉันเป็นทุกข์เหลือเกิน ... ใจดิฉันปวดร้าวมาก”

นี่คือความขัดแย้งกันโดยตรงระหว่างปัญญาของโลกกับปัญญาของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า ถึงแม้คุณจะเป็นคนดีมากและชอบธรรม แต่ถ้าซื่อสัตย์ต่อตนเอง คุณจะพบในชีวิตว่าใจคุณจะปวดร้าวเมื่อรู้สึกถึงความขัดแย้งเหล่านี้ที่กำลังเกิดขึ้นตรงหน้า

ข้าพเจ้ากลับไปเรื่องของเธอ อันดับแรก เธอจ่ายส่วนสิบวันอาทิตย์ วันจันทร์ถัดมาเธอเล่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นดังนี้

“ใกล้เวลาเลิกงานแล้วเมื่อนายจ้างมาหาดิฉันเพื่อสั่งงานชิ้นสุดท้ายของวันนั้น ... ทันใดนั้น เขาหยุดชะงัก ... ถามว่า ‘การเรียนคุณเป็นอย่างไรบ้าง’ [เธอเรียกเขาว่าคนแข่งกีวู และทั้งหมดที่เธอพูดได้คือ] ‘ทุกอย่างเรียบร้อยดีค่ะ!’

แล้วเขาก็ออกไป ทันใดนั้นเลขานุการเข้ามาในห้องและพูดว่า

“เจ้านายเพิ่งบอกเดี๋ยวนี้อเองว่านับจากวันนี้บริษัท จะจ่ายค่าเล่าเรียนและค่าหนังสือให้คุณทั้งหมด ก่อนกลับบ้าน แวะที่โต๊ะดิฉันเพื่อแจ้งค่าใช้จ่าย ด้วยนะคะ พรุ่งนี้ดิฉันจะได้ทำเช็คให้คุณ”

หากท่านเฉลียวใจย่อมพบว่าท่านเผชิญหน้ากับการทดสอบแบบนี้หลายครั้งตลอดชีวิต ท่านจะวางใจใคร จงฟังพระดำรัสเตือนจากพระเจ้าถึงเราโดยตรง

“โอ้ความดีก็ดี, และความอ่อนแอ, และความโง่งงของมนุษย์! เมื่อพวกเขาเป็นผู้คงแก่เรียน [ในปัญญาของโลก] พวกเขา *คิด* ว่าตน *ฉลาด*, และพวกเขาไม่สดับฟังคำแนะนำของพระผู้เป็นเจ้า, เพราะพวกเขาเมินคำแนะนำเหล่านั้น, โดยคิดว่าพวกเขารู้ด้วยตนเอง [ปัญญาของโลก], ดังนั้น, *ปัญญา* ของพวกเขาคือความโง่งงและมันหาเป็นประโยชน์แก่พวกเขาไม่. และพวกเขาจะพินาศ.

“แต่การเป็นผู้คงแก่เรียน [ในปัญญาของโลก] ย่อมดีหากพวกเขาสดับฟังคำแนะนำของพระผู้เป็น

เจ้า” (2 ทิโมธี 9:28-29; เน้นตัวเอน)

ต่อไปนี้จากเปาโล

“คนมีปัญญา ... อยู่ที่ไหน? ... พระเจ้าทรงทำให้ปัญญาฝ่ายโลกเป็นความโง่งงแล้วไม่ใช่หรือ?” (1 โครินธ์ 1:20)

“อย่าให้ใครหลอกลวงตัวเอง ถ้าใครในพวกท่านคิดว่าตัวเป็นคนมีปัญญาตามหลักของยุคนี้ จงให้คนนั้นยอมเป็นคนโง่งงเพื่อจะได้เป็นคนมีปัญญา

“เพราะว่า *ปัญญาของโลกนี้* เป็นความโง่งงในสายพระเนตรของพระเจ้า” (1 โครินธ์ 3:18-19; เน้นตัวเอน)

การทดสอบมักเป็นว่าเราจะยอมให้ปัญญาของพระผู้เป็นเจ้าเป็นวิถีนำทางเราหรือไม่ในเมื่อวิถีนั้นสวนทางกับปัญญาของโลก

แอมันคร่ำครวญว่า “เพราะพวกเขาจะไม่แสวงหาปัญญา [ปัญญาของพระผู้เป็นเจ้า], ทั้งไม่ปรารถนาให้ปัญญาควบคุมพวกเขาเลย” (ไมไซยาห์ 8:20) เมื่อนึกถึงคนที่เต็มใจให้ปัญญาของพระผู้

ลองนึกถึงปัญญาของพระผู้เป็นเจ้าในเรื่องการเงินส่วนตัว เราวางเงินไว้ในบทบาทที่ถูกต้องโดยจ่ายส่วนสิบอย่างซื่อสัตย์และเอื้อเพื่อเรื่องเงินบริจาคของเรา

เป็นเจ้าของปกครองพวกเขา ข้าพเจ้านึกถึงเพื่อนคนหนึ่งจากจีนแผ่นดินใหญ่ ซีหยิงเสียสละอย่างมากเพื่อเข้าร่วมศาสนจักรและรับใช้งานเผยแผ่ในนิวยอร์ก ข้าพเจ้านึกถึงลูกสาวสองคนของข้าพเจ้าทั้งคู่ฉลาดมาก เรียนจบปริญญาโทแต่เลือกพรของการเป็นมารดาและมีลูก ข้าพเจ้านึกถึงเพื่อนคนหนึ่งจากอเมริกาได้ผู้ทำงานอาชีพที่มีกำไรมากเมื่อเขารู้ว่ามีภาระเลี้ยงภรรยาอย่างผิดกฎหมาย ทุกคนล้วนให้ปัญญาของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าอยู่เหนือปัญญาของโลก

น่าเสียใจที่ปัญญาของโลกสามารถหลอกคนมีความสามารถได้ โจเซฟ สมิทกล่าวทำนองนี้ “มีชายหญิงที่ฉลาดหลักแหลมอยู่ท่ามกลางพวกเรามากเกินไป ผู้ฉลาดเกินกว่าจะรับการสอน ด้วยเหตุนี้พวกเขาจึงต้องตายในความไม่รู้ และในการฟื้นคืนชีวิตพวกเขาจะพบความผิดพลาดของตน”⁸

ปัญญาและการเงิน

เนื่องด้วยความยุ่งยากทางเศรษฐกิจของเรา ข้าพเจ้าจึงขอยกประเด็นการเงินส่วนตัว ในสภาพปัจจุบัน เราทุกคนอ่อนน้อมถ่อมตนและสอนได้มากขึ้น—แต่ลองนึกย้อนกลับไปเมื่อไม่กี่ปีที่ผ่านมา

โลกสอนว่าถ้าเราอยากได้บางสิ่งบางอย่าง เราควรได้ เราไม่ควรต้องรอ หนี้สามารถช่วยให้เราได้เดี๋ยวนี้ หนี้อาจเกิดจากบัตรเครดิต หรืออาจจะมาจากการนำบ้านที่เราเป็นเจ้าของไปจำนอง เราสามารถนำสิ่งที่เรามีไปจำนองได้ แม้แต่การศึกษาของเรา ค่าจะสูงขึ้นเรื่อยๆ และเราจะรุ่งเรือง ปัญญาของโลกถือว่าจำนวนการชำระหนี้รายเดือนสำคัญกว่าขนาดของเงินกู้ พันธะรับผิดชอบของเราควบคุมได้ แต่ถ้าทุกอย่างล้มเหลว ทางเลือกสุดท้ายของเราคือล้มละลาย

ตอนนี้ขอให้เรานึกถึงปัญญาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเรื่องการเงินส่วนตัว ซึ่งศาสตราจารย์สอนอยู่เสมอ รากฐานคือการพึ่งพาตนเองและการทำงาน เราวางเงินไว้ในบทบาทที่ถูกต้องโดยจ่ายส่วนสิบอย่างซื่อสัตย์และเอื้อเฟื้อเรื่องเงินบริจาค ดำเนินชีวิตน้อยกว่าที่หาได้ แยกแยะระหว่างความจำเป็น

กับความอยากได้ หลีกเลี้ยงหนี้สินยกเว้นสำหรับสิ่งจำเป็นพื้นฐานที่สุด ดำเนินชีวิตภายในงบประมาณ กันบางส่วนไว้เป็นเงินออม ซื่อสัตย์ในพันธะรับผิดชอบทั้งหมดของเรา

ประมาณ 14 ปีก่อน ประธานนอร์ตัน บี. อิงค์ลีย์ (1910–2008) เตือนว่า “ข้าพเจ้ากำลังแนะนำว่าถึงเวลาแล้วที่ต้องจัดบ้านของเราให้อยู่ในระเบียบ ผู้คนของเรามากมายเหลือเกินกำลังดำเนินชีวิตหมิ่นเหม่กับรายได้ที่ได้รับ อันที่จริง บางคนดำเนินชีวิตด้วยการกู้ยืม... มีเค้กลางบอกเหตุพายุฝนฟ้าคะนองอยู่เบื้องหน้าซึ่งเราควรระวังเอาใจใส่”⁹

หลายปีก่อนตรงจุดสูงสุดในความรุ่งเรืองของเรา ประธานโรนัลด์

เอส. มอนสันกล่าวว่า

“พี่น้องทั้งหลาย จงหลีกเลี้ยงปรัชญาที่ว่าความฟุ้งเฟ้อของเมื่อก่อนกลายเป็นความจำเป็นของวันนี้ สิ่งเหล่านั้นไม่มีความจำเป็นแล้วแต่จะทำให้เป็นเช่นนั้น หลายคนเข้าสู่หนี้สินระยะยาวแล้วพบการเปลี่ยนแปลง เช่น มีคนเจ็บป่วยหรือทุพพลภาพ บริษัทล้มหรือลดขนาด ตกงาน และประสบภัยธรรมชาติ หนี้สินของเรากลายเป็นดาบของเดโมคริซที่แขวนอยู่เหนือศีรษะพร้อมจะทำลายเราทุกเมื่อ

“ข้าพเจ้าขอให้ท่านดำเนินชีวิตตามรายได้ของท่าน ไม่มีใครใช้มากกว่าที่หาได้และยังมีพอชำระหนี้ ข้าพเจ้าสัญญากับท่านว่าท่านจะมีความสุขมากกว่าแต่ก่อนหากท่านคิดอยู่ตลอดเวลาว่าจะปลดหนี้ที่ไม่จำเป็นอย่างไร”¹⁰

ท่านเห็นหรือไม่ว่าปัญญาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของแย้งกับปัญญาของโลกได้อย่างไร ทางเลือก ไม่ชัดเจนนักเมื่อทั้งหมดดูเหมือนราบรื่น สมาชิกศาสนจักรจำนวนมากได้แต่หวังให้ตนเองตั้งใจฟังมากกว่านี้

นี่คือปัญญาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ

ข้าพเจ้าขอให้ท่านพิจารณาประเด็นบางอย่างที่ท่านเผชิญอยู่ ชีตเส้นแบ่งครึ่งกระดาษตามแนวยาว เขียนปัญญาของโลกด้านซ้าย และปัญญาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของด้านขวา เขียนประเด็นที่ขัดแย้งกันลงไป

*มีสิ่งต่างๆ มากมาย
ให้เราเรียนรู้เกี่ยวกับปัญญา
ข้าพเจ้าสัญญา
กับท่านว่าพรของ
พระเจ้าจะเป็น
ของท่านเมื่อท่าน
แสวงหาปัญญา—
ปัญญาของ
พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ*

ท่านกำลังเลือกอะไร

ในภาค 45 ของพระคัมภีร์หลักคำสอนและพันธสัญญาซึ่งพูดถึงเหตุการณ์ก่อนการเสด็จมาครั้งที่สองของพระผู้ช่วยให้รอด พระเจ้าทรงเล่าเรื่องหญิงพรหมจารีอีกครั้ง จากนั้นทรงฝากพระดำรัสเหล่านี้ไว้กับเรา “เพราะคนที่ฉลาดและรับความจริง, และรับพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์เป็นผู้นำทางของพวกเขา, และไม่ถูกหลอก—ตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้า, พวกเขาจะไม่ถูกโค่นและโยนเข้าไปในไฟ, แต่จะทนอยู่ได้ในวันนี้” (คพ. 45:57)

ขอให้เราแสวงหาปัญหาของพระเจ้าเป็นเจ้า ปัจจุบันเราอยู่ในช่วงประสบความยุ่งยากทางเศรษฐกิจทั่วโลก และนั่นทำให้เกิดข้อกังวลบางอย่างขณะวางแผนเรื่องงาน อาชีพ และรายได้ แต่มีวันดีและรุ่งเรืองมากมายอยู่ข้างหน้า มีมากมายให้เราเรียนรู้เกี่ยวกับเรื่องนี้เกี่ยวกับปัญหา ข้าพเจ้าสัญญากับท่านว่าพรของพระเจ้าจะเป็นของท่านเมื่อท่านแสวงหาปัญหา—ปัญหาของพระเจ้าเป็นเจ้า ■

จากคำปราศรัยในพิธีรับปริญญาบัตรเมื่อวันที่ 10 เมษายน ค.ศ. 2009 ที่มหาวิทยาลัยบริกซิงก์-โกลาโฮ ดูบทความฉบับเต็มเป็นภาษาอังกฤษที่ <http://web.byui.edu/DevotionalsAndSpeeches>

อ้างอิง

1. ดู แอนดรูว์ ไลส์, *The Wikipedia Revolution* (2009), xv–xvi; ดู http://en.wikipedia.org/wiki/Wikipedia:Size_comparisons; <http://wikimediafoundation.org/wiki/FAQ/en>; http://en.wikipedia.org/wiki/History_of_Wikipedia ด้วย.
2. ดู ราโมนา อีเมอร์สัน, “Facebook Users Expected to Pass 1 Billion in August: iCrossing,” *The Huffington Post*, ม.ค. 14, 2012, www.huffingtonpost.com/2012/01/13/facebook-users-1-billion-icrossing_n_1204948.html.
3. “Choruses from ‘The Rock,’” ใน *T. S. Eliot: The Complete Poems and Plays, 1909–1950* (1980), 96.
4. *Mark Twain Laughing: Humorous Anecdotes by and about Samuel L. Clemens*, ed. P. M. Zall (1985), xxii.
5. ดู มาเรียน จี. โรมนี, “Converting Knowledge into Wisdom,” *Ensign*, ก.ค. 1983, 5.
6. *คำสอนของประธานศาสนจักร: โจเซฟ สมิธ* (2007), หน้า 288.
7. ใน กอร์ดอน บี. อิงค์ลีย์, “เราดำเนินด้วยศรัทธา,” *เลียวไฮนา*, ก.ค. 2002, หน้า 92.
8. ดู *คำสอน: โจเซฟ สมิธ*, หน้า 216.
9. ดู กอร์ดอน บี. อิงค์ลีย์, “ถึงบรรดาเด็กหนุ่มและนุรุษทั้งหลาย,” *เลียวไฮนา*, ม.ค. 1999, หน้า 65.
10. ดู โธมัส เอส. มอนตัน, “แน่วแน่ต่อศรัทธา,” *เลียวไฮนา*, พ.ค. 2006, หน้า 23.

**พิจารณาประเด็นบางอย่างที่ท่านเผชิญอยู่
ขีดเส้นแบ่งครึ่งกระดาษ
ตามแนวยาว เขียนปัญหา
ของโลกด้านซ้ายและ
ปัญหาของพระเจ้า
เป็นเจ้าด้านขวา เขียนประเด็น
ที่ขัดแย้งกันลงไป**

การสอนที่บ้าน อย่างมีความหมาย

วิธีที่เราสอน
บทเรียนสำคัญๆ
ของชีวิตแก่บุตร

ธิดาของเรา

โดย ดาร์เร็น อี.
ซมิตท์

เข้าร่วมทีมบาสเกตบอลที่มีผมเป็นโค้ชหรือไม่ คำตอบของพวกเขาคือ “อย่าดีกว่า” ตามมาด้วย “พ่อครับ เรามีห้วงบาสที่สนามหน้าบ้าน เราขอเวลาพ่อเล่นกับเราและเวลาแข่งกับเพื่อนบ้าน เราได้ครองลูกมากกว่าตั้งเยอะ!”

การใช้ช่วงการสอนให้เกิดประโยชน์กับลูกๆ แปรคนของเราเป็นทั้งเรื่องท้าทายและสมควรทำ แต่เพราะรู้ว่า “บ้านเป็นสถานที่แห่งแรกและมีประสิทธิภาพที่สุดที่บุตรธิดาจะเรียนรู้บทเรียนของชีวิต” ผมกับภรรยาจึงพยายามสุดความสามารถเพื่อช่วยให้บุตรธิดาของเราเรียนรู้บทเรียนเหล่านั้น ต่อไปนี้เป็นหลักธรรมบางประการที่เป็นประโยชน์ต่อเรา

ทำสิ่ง ดีที่สุด

เมื่อลูกๆ ของเรามีกิจกรรมต้องทำมากขึ้น การจัดลำดับความสำคัญยิ่งจำเป็นกว่าเดิม เอ็ดเดอร์ดัลลิน เอช. ไอล์ส แห่งโคเวนธ์ อัครสาวกสิบสองเดือนเราว่า “เพียงเพราะบางสิ่ง ดี ก็ไม่ใช่เป็นเหตุผลเพียงพอให้ทำสิ่งนั้น ... บางสิ่งดีกว่าสิ่งที่ดี และสิ่งเหล่านี้เองคือสิ่งที่ควรได้รับความสนใจเป็นอันดับแรกในชีวิตของเรา” ท่านกล่าวเพิ่มเติมว่า “บิดามารดาควรสงวนเวลาไว้สำหรับการสวดอ้อนวอนเป็นครอบครัว การศึกษาพระคัมภีร์เป็นครอบครัว การสังสรรค์ในครอบครัว และการทำสิ่งอื่นๆ ที่มีค่าด้วยกันตลอดจนเวลาสองต่อสองที่ทำให้ครอบครัวผูกพันกันและตรึงค่านิยมของบุตรธิดาให้อยู่กับสิ่งซึ่งมีค่านิรันดร์ บิดามารดาควรสอนลำดับความสำคัญของพระกิตติคุณผ่านสิ่งที่พวกเขาทำกับบุตรธิดา”²

นี่พิสูจน์แล้วว่าเป็นคำแนะนำที่ดีสำหรับครอบครัวเรา เมื่อผมกับภรรยาทำให้กิจกรรมนอกบ้านของลูกๆ เป็นเรื่องที่ต้องไตร่ตรองและสวดอ้อนวอน บางอย่างที่เราเคยคิดว่าสำคัญจึงกลับกลายเป็นสิ่งไม่จำเป็น ผมแปลกใจอย่างยิ่งเมื่อถามลูกๆ ว่าอยาก

ศึกษาและปฏิบัติตามพระคัมภีร์

มีความแตกต่างอย่างมากระหว่าง การอ่าน กับ การศึกษา พระคัมภีร์ โยชูวา ศาสดาพยากรณ์สมัยโบราณสอนว่าความสำเร็จในการศึกษาพระคัมภีร์เกิดขึ้นเมื่อเรา “ตรึงตรองตามนั้นทั้งกลางวันและกลางคืน” และ “ระวางที่จะ ทำตามข้อความทุกประการที่เขียนไว้” (โยชูวา 1:8; เน้นตัวเอน) ระหว่างการศึกษาพระคัมภีร์ในครอบครัว เราประสบความสำเร็จที่สุดเมื่อเราใช้เวลาลูกๆ ไตร่ตรองคำถามบางประการแล้วเชื่อเชิญพวกเขาให้ “กระทำตามข้อความที่เขียนไว้” นั้นทุกประการ”

คำวันหนึ่งเรากำลังกินขนมอกบ้านและอ่านพระคัมภีร์มอรมอนเกี่ยวกับการล่มสลายของชาวนีไฟ ผมรู้สึกถึงการกระตุ้นเตือนให้ถามลูกๆ ว่าทำไมพวกเขาจึงคิดว่าชาวนีไฟกลายเป็นคนชั่วร้ายขนาดนั้น ซีเลสเตียหกขบตอบว่าเธอคิดว่าชาวนีไฟกับชาวเลมมันเล็กสวดอ้อนวอนทุกวัน เราทุกคนเห็นพ้องกันว่า การล่มสลายของชาวนีไฟเริ่มจากการล้มสวดอ้อนวอนและล้มทำสิ่งอื่นที่ดูเหมือนเล็กน้อย ขณะนั้นผมคิดว่าได้อ่านน่าเชื่อเชิญลูกๆ ให้สวดอ้อนวอนด้วยความคิดและความรู้สึกมากขึ้น

วันต่อมาผมถามว่าการสวดอ้อนวอนของพวกเขาเป็นอย่างไร

นี่เปิดโอกาสให้พวกเขาได้เล่าประสบการณ์และผมมีโอกาสนำประเด็นปรัชญาเพิ่มเติมเกี่ยวกับการสวดอ้อนวอน ใ้ว่าประสบการณ์การศึกษาพระคัมภีร์เป็นครอบครัวจะออกมาดีแบบนี้ทุกครั้ง แต่เมื่อเราให้การสนทนาและการเชื่อเชิญเป็นส่วนหนึ่งในการศึกษาของเรา พระคัมภีร์จะมีความหมายมากยิ่งขึ้น

ช่วยบุตรธิดาให้มีความรับผิดชอบ

เราพบพลังยิ่งใหญ่ในการให้งานมอบหมายแก่ลูกๆ และให้พวกเขาคิดรายละเอียดด้วยตนเอง เมื่อเราให้ลูกๆ มีส่วนและช่วยตัดสินใจบางอย่างในครอบครัว ดูเหมือนพวกเขาจะมีส่วนร่วมอย่างแข็งขันมากขึ้น พวกเขาพัฒนาสำนึกในความเป็นเจ้าของและภาระรับผิดชอบ ด้วยเหตุนี้จึงเรียนรู้ที่จะ

*ระหว่างการศึกษ
พระคัมภีร์
เราประสบความสำเร็จ
มากที่สุดเมื่อ
เราใช้เวลาลูกๆ
ไตร่ตรองคำถามแล้ว
เชื่อเชิญพวกเขา
ให้กระทำ*

“ทำสิ่งสารพันด้วยเจตจำนงอิสระ, และทำให้เกิดความชอบธรรมยิ่ง” (คพ. 58:27) สิ่งเล็กน้อยต่อไปนี้ช่วยให้ลูกของเรามีความรับผิดชอบมากขึ้น

- สำหรับการสังสรรค์ในครอบครัว ช่วยพวกเขาเตรียมบทเรียน พระคัมภีร์ หรือพรสวรรค์ที่พวกเขาเลือกเอง
- เปิดโอกาสให้พวกเขาเลือกเพลงสวดให้ทุกคนร้องระหว่างศึกษาพระคัมภีร์เป็นครอบครัว จากนั้นมอบหมายให้ลูกคนหนึ่งกล่าวคำสวดอ้อนวอน
- ให้พวกเขาช่วยวางแผนและรับผิดชอบส่วนหนึ่งของการท่องเที่ยวเกี่ยวกับครอบครัว
- จัดสภาครอบครัวกับพวกเขาเรื่องเงินและให้พวกเขาช่วยตัดสินใจเรื่องการใช้จ่าย

- สอนวิธีทำงานบางอย่างและให้พวกเขา รับผิดชอบงานนั้นหนึ่งสัปดาห์
- ทำโครงการบำเพ็ญประโยชน์ประจำ เดือนด้วยกันเป็นครอบครัวและให้พวกเขาตัดสินใจว่าจะช่วยใคร
- ให้พวกเขาผลัดกันเลือกคนที่จะไปเยี่ยม ในวันอาทิตย์วันใดวันหนึ่ง
- เปิดให้พวกเขาเลือกกิจกรรมครอบครัว สำหรับเย็นวันหนึ่งในระหว่างเดือน

“โอกาสเร่งด่วนโอกาสหนึ่งของเราคือตอบ ลูกเมื่อลูกถามอย่างจริงจัง ฟังระลึกว่าพวกเขาไม่ได้ถาม *เสมอไป* เราสอนพวกเขาไม่ได้ *เสมอไป* พวกเขาจะไม่ฟัง *เสมอไป*” เอ็ดเดอร์ ริชาร์ด แอล. อีวานส์ (1906–1971) แห่ง โควรัมอัครสวากสิบสองสอน “และบ่อยครั้ง เราต้องยอมรับตามเงื่อนไข *ของพวกเขา* ตาม เวลา *ของพวกเขา* ไม่ใช่ตามเงื่อนไข *ของเรา* และตามเวลา *ของเรา* ... ถ้าพวกเขาพบว่า

พวกเขาเชื่อใจเราได้เมื่อมีคำถามเล็กๆ น้อยๆ ต่อไปพวกเขาจะเชื่อใจเราเมื่อมีคำถามสำคัญกว่านั้น”³

นำทางพวกเขา

มีหลายครั้งที่ผมกับภรรยารู้สึกเหมือนคนเลี้ยงแกะกำลังต้อน ลูกๆ มาสวดอ่อนน้อนหรือศึกษาพระคัมภีร์ แต่หลายครั้งเรารู้สึกถึงวิญญูณอันน่ายินดีที่เกิดขึ้นเมื่อเราได้นำทางและดูแลฝูง แกะเล็กๆ ของเราอย่างแท้จริง ถ้าเราไม่ระวัง เราอาจจะพลาด ช่วงการนำทางเหล่านี้ไป

ครั้งหนึ่งช่วงเวลาเช่นนั้นเกิดขึ้นขณะที่ผมกำลังพาลูกเข้านอน ลูกชายคนหนึ่งถามว่า “พ่อครับ อะไรล่อลวงพ่อหรือครับ”

คำถามนั้นทำให้ผมสะดุ้ง

เขาพูดต่อจากนั้นว่า “เราคุยกันถึงสิ่งที่ล่อลวงเรา และเราสงสัยว่าอะไรล่อลวงพ่อ”

ผมรู้ว่านี่เป็นเวลาเหมาะสมจะสอนพวกเขา แต่ผมเห็น้อยจากการ ทำงานมาทั้งวัน จึงรู้สึกที่ไม่อยากสนทนาลึกซึ้งกับลูกชายสองคน ยามดึกเช่นนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งคืนที่พวกเขาต้องตื่นไปโรงเรียน

แต่เรื่องราวของพระเจ้าช่วยให้รอดที่ป้อนน้ำเข้ามาในความคิดผม แม้หลังจากทรงพระดำเนินมา 30 ไมล์ (48 กิโลเมตร) หรือมากกว่านั้น แต่พระองค์ยังทรงใช้เวลาสอนหญิงสาวสะมาเรีย (ดู ยอห์น 4) ผมตัดสินใจว่านี่อาจเป็นช่วงเวลา “ป้อนน้ำ” ช่วงหนึ่งก็ได้ จึง นั่งลงถามว่าพวกเขาคิดว่าการถูกล่อลวงเป็นบาปหรือไม่ พวกเขา นิ่งคิดอยู่นาน จากนั้นก็เริ่มพูดและฟังกัน ผมสอนพวกเขาเรื่อง พระเจ้าช่วยให้รอดเผชิญหน้ากับซาตาน (ดู มัทธิว 4) และแสดง ประจักษ์พยานถึงพรที่มาจาก การต่อต้านการล่อลวง

นั่นเป็นช่วงเวลาพิเศษช่วงหนึ่งในฐานะพ่อ เราเข้านอนดึกกว่า ปกติเล็กน้อย แต่ปีที่ผมประสพคัมภีร์มากกับการเสียสละเวลา นอน

ได้รับเลือกและรับความช่วยเหลือจากพระเจ้า

ความรับผิดชอบในการดูแลลูกๆ ของพระเจ้าเป็นเจ้าของภาวะ หนัก เมื่อใดก็ตามที่ผมรู้สึกไม่ดีพอจะเป็นพ่อ ผมจะเตือนตนเอง ให้นึกถึงสิ่งที่เอ็ดเดอร์นีล เอ. แม็กซ์เวลล์ (1926–2004) แห่ง โควรัมอัครสวากสิบสองเคยกล่าวไว้ “พระเจ้าเป็นเจ้าของคัมภีร์กับ ที่ทรงวางดาวดวงนั้นไว้ในวงโคจรที่ถูกต้องหนึ่งพันปีก่อนที่มัน จะปรากฏเหนือเบธเลเฮมเพื่อฉลองการประสูติของพระกุมาร องค์นั้น อย่างน้อยก็ได้ทรงเอาพระทัยใส่มากเท่ากันในการวาง เราแต่ละคนไว้ในวงโคจรที่ถูกต้องของมนุษย์เพื่อให้เราส่องสว่าง แก่ภูมิทัศน์ชีวิตเราแต่ละคน ถ้าเรายอมทำเช่นนั้น ทั้งนี้เพื่อแสง สว่างของเราจะไม่เพียงนำคนอื่น ๆ เท่านั้นแต่ยังให้ความอบอุ่น แก่พวกเขาด้วย”⁴

คำกล่าวนี้หนุนใจผมยามท้อแท้ ทำให้ผมกับภรรยาเกิดขวัญ กำลังใจว่าเราสามารถเป็นพ่อแม่ได้ เพราะรู้ว่าลูกๆ ถูกวางไว้ใน “วงโคจร” ของเราด้วยเหตุผลบางอย่างและพระบิดาบนสวรรค์ ทรงวางใจเรา

ขอพระองค์ประทานพรครอบครัวท่านเมื่อท่านเรียนรู้พระ- กิตติคุณด้วยกัน ช่วยให้นุตรธิดาของท่านมีความรับผิดชอบ และ ใช้ช่วงการสอนอันมีค่าเหล่านั้นให้เกิดประโยชน์ ■

อ้างอิง

1. เดวิด โอ. แมคเคย์ ใน *Family Home Evening Manual* (1968), iii.
2. ดู คัลลิส เอช. โอ๊คส์, “ดี ดีกว่า ดีที่สุด,” *เสียงโชนา*, พ.ศ. 2007, หน้า 133, 134.
3. ริชาร์ด แอล. อีวานส์, “The Spoken Word,” *Ensign*, พ.ศ. 1971, 12.
4. นีล เอ. แม็กซ์เวลล์, *That My Family Should Partake* (1974), 86.

คุณค่าของการศึกษา

การศึกษาเป็นส่วนสำคัญยิ่งของพระกิตติคุณและการเตรียมมีส่วนร่วมในสังคม การทำมาหาเลี้ยงชีพและเลี้ยงดูครอบครัว¹ เอ็ดเดอร์เครก เอ. คาร์ดอน แห่งสวากเจ็ดสิบพูดถึงความสำคัญของการศึกษาไว้ในหน้า 54–55 ของฉบับนี้

“ในโลกนี้ที่นับวันจะซับซ้อนมากขึ้น การศึกษาเป็นสิ่งสำคัญที่สุดอย่างหนึ่งที่ชีวิตได้มา” ท่านเขียน “และจริงอยู่ว่าโดยทั่วไปการศึกษาที่มากขึ้นจะทำให้มีโอกาสได้รับผลตอบแทนทางโลกเพิ่มขึ้น แต่คุณค่าสำคัญกว่านั้นของความรู้ที่เพิ่มขึ้นคือโอกาสที่ความรู้นั้นทำให้เรามีอิทธิพลมากขึ้นในการบรรลุจุดประสงค์ของพระเจ้า”

เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน กล่าวว่า “การศึกษาของท่านควรรวมถึงการเรียนรู้ทางวิญญาณด้วย จงศึกษาพระคัมภีร์และถ้อยคำของศาสดาพยากรณ์ยุคสุดท้าย เรียนเซมินารีและสถาบัน เรียนรู้ตลอดชีวิต ท่านเกี่ยวกับแผนของพระบิดาบนสวรรค์ การเรียนรู้ทางวิญญาณจะช่วยให้ท่านพบคำตอบของการท้าทายในชีวิตและจะอัศจรรย์ความเป็นเพื่อนของพระวิญญาณบริสุทธิ์”²

คำแนะนำสำหรับสอนเยาวชน

- อ่านหัวข้อการศึกษาใน *เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน* เล่าประสบการณ์ในแง่บวกของท่านเกี่ยวกับการศึกษาเล่าเรียนและการศึกษาพระกิตติคุณ นี่เป็นการเปิดโอกาสให้ท่านได้สนทนามาตรฐานนี้กับวัยรุ่นและตอบคำถามที่เขาอาจมี

- ช่วยวัยรุ่นตั้งเป้าหมายด้านอาชีพและการศึกษาตามพรสวรรค์และความสนใจของเขา ช่วยเขาระบุขั้นตอนบางอย่างเพื่อเริ่มทำเป้าหมายเหล่านี้
- ท่านอาจจัดสังสรรค์ในครอบครัวเรื่องความสำคัญของการศึกษา (แหล่งช่วยที่ดีคือบทความของเอ็ดเดอร์ดัลลีน เอช. ไฮคส์ และ คริสเต็น เอ็ม. ไฮคส์ “การเรียนรู้และสิทธิชนยุคสุดท้าย,” *เดย์ไฮนา*, เม.ย. 2009, หน้า 26–31)
- ไปที่ youth.lds.org และคลิกตรง “For the Strength of Youth (เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน)” ได้เมนู Youth (เยาวชน) ภายใต้หัวข้อ “Education (การศึกษา)” ท่านจะพบข้อพระคัมภีร์เกี่ยวกับการศึกษา วิดิทัศน์ (ดู ตัวอย่างเช่น “Surfing or Seminary?”) รายการวิทยุ Mormon Channel คำถามและคำตอบ บทความ รวมถึงคำปราศรัยของเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่

คำแนะนำสำหรับสอนเด็ก

การเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ เป็นเรื่องสนุกแต่อาจเป็นเรื่องยากเช่นกัน ฉบับเดือนนี้จะมีเรื่องหนึ่งชื่อ “พร้อมอ่าน” (หน้า 66) เรื่องดังกล่าวพูดถึงเด็กผู้หญิงคนหนึ่งที่มีภาวะบกพร่องด้านการเรียนรู้แต่พยายามอ่านออกเสียงและเด็กในปฐมวัยให้กำลังใจเธอที่จะทำสุดความสามารถ ท่านอาจอ่านเรื่องนี้กับลูกๆ และพูดคุยกันเกี่ยวกับคำถามต่อไปนี้

ข้อพระคัมภีร์เกี่ยวกับการเรียนรู้

สุภาษิต 4:7

2 ทิโม 9:29

แอลมา 37:35

หลักคำสอนและ

พันธสัญญา 88:77–80

- แมรี่รู้สึกอย่างไรเมื่อเธอพยายามทำสิ่งที่ยาก เหตุใดจึงสำคัญที่ต้องเรียนรู้ต่อไปแม้จะเป็นเรื่องยาก
- เด็กคนอื่นๆ ทำอะไรเพื่อช่วยแมรี่ ท่านจะทำอะไรได้บ้างเพื่อช่วยคนอื่นๆ เรียนรู้ที่บ้าน ที่โบสถ์ และที่โรงเรียน ■

อ้างอิง

1. ดู *เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน* (จุดสาร, 2011), หน้า 9.
2. *เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน* หน้า 10.

เยาวชนหญิง และ การตัดสินใจเรื่องงานเผยแผ่

ท การประชุมใหญ่สามัญเดือนตุลาคม 2012 ประธานโรมัส เอส. มอนสันประกาศว่า “เยาวชนหญิงที่สามารถและมีค่าควร ผู้มีความปรารถนาจะรับใช้ สามารถได้รับการรับรองเพื่อรับใช้งานเผยแผ่ศาสนาโดยกำหนดอายุให้เริ่มที่ 19 ปี แทน 21 ปี” ท่านกล่าวว่าแม้เยาวชนหญิง “ไม่ได้อยู่ใต้อาณัติเดียวกันกับเยาวชนชาย” แต่ “การเป็นผู้สอนศาสนาของ [พวกเขา] คือคุณูปการอันล้ำค่า เรายินดีให้พวกเขาได้รับใช้”

พี่น้องสตรีตัดสินใจอย่างไรว่าจะรับใช้หรือไม่ เรื่องราวต่อไปนี้บอกให้รู้ว่าพี่น้องสตรีได้รับการนำทางจากพระวิญญาณอย่างไรในการตัดสินใจว่าเส้นทางใดถูกต้องสำหรับพวกเขา

ห่วงโซ่ที่ขาดหายไป

ถ้ามีคนถามดิฉันว่าสมัยเป็นเด็ก ดิฉันอยากรับใช้งานเผยแผ่หรือไม่ ดิฉันจะตอบว่าไม่อยาก ใจดิฉันยอมรับแนวคิดดังกล่าวเมื่ออายุมากขึ้น ส่วนหนึ่งเพราะดิฉันเห็นพี่ๆ รับใช้ แต่ดิฉันยังไม่เคยคิดว่านี่เป็นเรื่องที่อยากทำ

เมื่ออายุครบ 21 ปี ดิฉันเริ่มสงสัยว่าควรไปทำงานเผยแผ่หรือไม่ แต่ไม่เคยสวดอ้อนวอนอย่างจริงจังเกี่ยวกับเรื่องนี้ เมื่อเวลาผ่านไปจึงเริ่มรู้สึกว่ามีบางอย่างขาดหายไป ดิฉันเล่าให้คุณแม่ฟังว่ารู้สึกอย่างไรและท่านแนะนำให้พิจารณาเรื่องงานเผยแผ่อีกครั้ง ท่านบอกว่าสมัยที่ท่านอายุเท่าดิฉัน ท่านมีอารมณ์ความรู้สึกเหมือนกับที่ดิฉันประสบอยู่ การรับใช้งานเผยแผ่เป็นคำตอบสำหรับท่าน ดังนั้นจึงอาจจะเป็นคำตอบของดิฉันด้วยก็ได้

*หญิงสาว
เหล่านี้ประยุกต์ใช้
คำแนะนำของ
ศาสตราจารย์
เกี่ยวกับการรับใช้
งานเผยแผ่เต็ม
เวลาอย่างไร*

ดิฉันรู้สึกกลัวไม่กล้าสวดอ้อนวอนเรื่องงานเผยแผ่ เหตุผลหนึ่งที่ดิฉันไม่เคยคิดเรื่องงานเผยแผ่มาก่อนเพราะไม่คิดว่าตนเองเข้มแข็งพอจะทำเช่นนั้นได้ ดิฉันจะต้องละทิ้งความสะดวกสบายและอาจต้องเรียนรู้ภาษาใหม่ บวกกับไม่คิดว่าดิฉันรู้พระกิตติคุณมากพอที่จะสอน แต่เมื่อสวดอ้อนวอนอย่างมีจุดประสงค์ ดิฉันจึงรู้สึกว่าความกลัวหายไป คำตอบที่ได้รับมีพลังล้นเหลือ นั่นคือพระเจ้าทรงรักดิฉัน พระองค์ทรงต้องการให้ดิฉันรับใช้งานเผยแผ่

ดิฉันพิศวงกับความมั่นใจที่รู้สึกหลังจากได้รับคำตอบ ดิฉันไม่รู้สีกะระวนกระวายหรือไม่คู่ควรอีกต่อไป แต่ตื่นเต้นที่จะได้แบ่งปันพระกิตติคุณ

และเริ่มทำเอกสารสมัครเป็นผู้สอนศาสนา ไม่นานจึงได้รับเรียกให้ไปคณะเผยแผ่ยูทาห์ซอลท์เลคซิตีเทมเปิลสแควร์ รีเบกกา เคลเลอร์ มอนสัน

ชีวิตผู้สอนศาสนา

เมื่ออายุ 17 ปี เริ่มมีคนถามว่าดิฉันจะรับใช้งานเผยแผ่หรือไม่ ดิฉันยังไม่ได้ตัดสินใจ จึงมักเลี่ยงที่จะตอบคำถามของพวกเขา แต่เมื่อถึงวันเกิดปีที่ 21 ดิฉันจึงเริ่มคิดเรื่องนี้ ดิฉันอ่านปิตุพร พุดคุยกับคุณพ่อคุณแม่ และสวดอ้อนวอน

ความปรารถนาไม่เคยเกิดขึ้น ดิฉันไม่เคยรู้สึกว่าต้องรับใช้ ดิฉันคิดเกี่ยวกับคำแนะนำของประธานกอร์ดอน บี. อิงค์ลีย์ (1910–2008) ท่านกล่าวว่าแม้จะยินดีต้อนรับซิสเตอร์ผู้สอนศาสนา แต่พวกเขา “ไม่ได้อยู่ภายใต้ข้อผูกมัดที่ต้องไปทำงาน

วิญญาณแห่งการเปิดเผย

เมื่อการเลือกจะส่งผลอย่างแท้จริงในชีวิตเรา... และเมื่อเราดำเนินชีวิตประสานสอดคล้องกับพระวิญญาณและแสวงหาการนำทางจากพระองค์ เราย่อมมั่นใจได้ว่าจะได้รับการนำทางที่จำเป็นต่อการบรรลุเป้าหมายของเรา พระเจ้าจะไม่ทรงปล่อยเราไว้โดยไม่ช่วยเหลือ”

เอ็ลเดอร์ดีลลัน เอช. ไฮคส์ แห่งไคร์มอัครสาวกสิบสอง, “Revelation,” ใน *Brigham Young University 1981–82 Fireside and Devotional Speeches* (1982), 26.

เผยแผ่”² ดิฉันนึกถึงพระวาระของพระเจ้าในหลักคำสอนและพันธสัญญาเช่นกัน “หากเจ้ามีความปรารถนาจะรับใช้พระเจ้าเป็นเจ้า เจ้าก็ได้รับเรียกมายังงาน” (4:3)

พระคัมภีร์ข้อนี้ช่วยให้ดิฉันตัดสินใจไม่รับใช้งานเผยแผ่ เมื่อดิฉันทูลพระเจ้าในการสวดอ้อนวอนเกี่ยวกับการตัดสินใจของดิฉัน ดิฉันรู้สึกสงบและรู้สึกถึงการยืนยันว่ามีหลายวิธีที่ดิฉันจะเป็นผู้สอนศาสนาได้โดยไม่ต้องรับใช้เต็มเวลา นับแต่นั้นเป็นต้นมาดิฉันพบว่าดิฉันสามารถแบ่งปันประจักษ์พยานได้หลายวิธี—ผ่านการสนทนาเกี่ยวกับพระเมตตาอันละเอียดอ่อนของพระเจ้า ขณะเยี่ยมสอนหรือในการทำงานพระวิหารและประวัติครอบครัว ดิฉันอุทิศตนในงานเผยแผ่ศาสนาโดยพยายามดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณและทำตามการดลใจจากพระวิญญาณ เอมี ไชมอน

ความกล้าหาญ

ต้นปี 2010 ดิฉันกำลังต่อสู้กับการทดลองบางอย่างและออกไปเดินเล่นเพื่อให้สมองปลอดโปร่ง ขณะเดินอยู่นั้นดิฉันรู้สึกว่าพระวิญญาณทรงกระซิบว่าดิฉันไม่ควรกังวลกับอดีต แต่ควรคิดถึงอนาคต ขณะเริ่มทบทวนเป้าหมายของการเรียนให้จบ ดิฉันได้รับการกระตุ้นเตือนให้คิดถึงการรับใช้งานเผยแผ่ ดิฉันไม่เคยคิดเรื่องงานเผยแผ่มาก่อน แต่ความคิดนั้นดึงดูดใจเท่าๆ กับความตื่นเต้นและความปรารถนาจะรับใช้ แต่ดิฉันตัดสินใจว่าต้องการเวลาใคร่ครวญการตัดสินใจครั้งใหญ่นี้มากขึ้นอีกนิด

สองสามเดือนต่อมาเต็มไปด้วยการกระตุ้นเตือนให้รับใช้งานเผยแผ่ แม้จะยังคงรู้สึกปรารถนาและตื่นเต้นเหมือนเดิมเมื่อการกระตุ้นเตือนมาถึง แต่ก็เกิดความสงสัยและความกลัวเช่นกัน ดิฉันทราบดีว่าผู้หญิงได้รับการกระตุ้นให้รับใช้ถ้าพวกเขาปรารถนา แต่ไม่ใช่พันธะรับผิดชอบที่ต้องทำเช่นนั้น ระหว่างนี้ดิฉันได้รับพรฐานะปุโรหิตซึ่งบอก

ว่าพระเจ้าจะพอพระทัยไม่ว่าดิฉันจะเลือกอย่างไร ฤดูร้อนถัดมาดิฉันมีเพื่อนร่วมห้องที่เคยรับใช้งานเผยแผ่ เธอบอกว่าเธอเคยรู้สึกกลัวเหมือนกัน ทั้งก่อนและหลังจากตัดสินใจรับใช้ เธอช่วยให้ดิฉันเข้าใจว่าพระวิญญาณไม่ตรัสผ่านความสงสัยและความกลัว (ดู 2 ทิโมธี 1:7) ขณะที่เราคุยกัน พระวิญญาณทรงสัมผัสจิตใจดิฉัน ดิฉันกลับเข้าห้องและอ่านจดหมายจากเพื่อนที่กำลังรับใช้งานเผยแผ่ จดหมายกระตุ้นดิฉันให้อ่าน โยชูวา 1:9 และดิฉันรู้สึกว่าพระวิญญาณทรงสะกิดดิฉันให้เปิดดูข้อนั้น

ถ้อยคำเสียดแทงจิตวิญญาณดิฉัน “จงเข้มแข็งและกล้าหาญเถิด อย่าครั่นคร้ามหรือตกใจเลย เพราะว่า [พระเยโฮวาห์] พระเจ้าของเจ้าสถิตกับเจ้าทุกแห่งที่เจ้าไป” ดิฉันรู้สึกประหนึ่งพระเจ้ากำลังตรัสกับดิฉันโดยตรง ดิฉันทราบดีว่าดิฉันรับใช้งานเผยแผ่ได้ ดิฉันไม่ต้องกลัว—ดิฉันจะไม่ทำเพียงลำพัง พระเจ้าจะทรงอยู่กับดิฉัน

หนึ่งเดือนต่อมาดิฉันได้รับหมายเรียกให้ไปคณะเผยแผ่ฟิลิปปินส์อีโลอิโล ซึ่ง โยชูวา 1:9 เป็นหัวข้อที่เน้นในคณะเผยแผ่นั้น คริสเต็น นิโคล แตนเนอร์

งานเผยแผ่อื่น

ดิฉันวางแผนมาตลอดชีวิตว่าจะรับใช้งานเผยแผ่เต็มเวลา แต่เมื่อไปเรียนที่มหาวิทยาลัยบริคัมยังก์ (ยูทาห์ สหรัฐอเมริกา) ดิฉันเริ่มกระวนกระวาย ดิฉันจะทราบได้อย่างไรว่าควรจะรับใช้งานเผยแผ่หรือไม่ ดิฉันใช้ช่วงก่อนวันเกิดปีที่ 21 ทูลขอพระบิดาบนสวรรค์ให้ทรงบอกดิฉันว่าควรรับใช้หรือไม่ จากนั้นอาจารย์วิทยาศาสตร์ท่านหนึ่ง

พูดบางอย่างที่เปลี่ยนชีวิตดิฉัน “พระเจ้าจะทรงขับรถที่จอดอยู่ไม่ได้” ดิฉันจึงตัดสินใจลงมือปฏิบัติ

ดิฉันส่งใบสมัคร ได้รับหมายเรียก ชื่อเสื้อผ้าผู้สอนศาสนา และขับรถจากยุทธากลับบ้านที่นอร์ทแคโรไลนา—ทำทุกอย่างขณะเตรียมรับใช้งานเผยแผ่พร้อมกับสวดอ้อนวอน ศึกษา และอดอาหารอย่างจริงจัง

หลังจากกลับถึงบ้านที่นอร์ทแคโรไลนา ชายหนุ่มคนหนึ่งที่ดีฉันคบมาในช่วงเรียนรีบรุดมาเยี่ยมดิฉัน เราพูดคุยกันอย่างจริงจังเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของเรา

การสวดอ้อนวอนของดิฉันจริงจังและทูลวิงวอนอีกครั้ง แต่ยังคงรู้สึกที่พระเจ้าทรงวางใจดิฉันให้ตัดสินใจด้วยตนเอง ดิฉันรู้สึกถึงความรับผิดชอบอันหนักอึ้ง แต่รู้สึกถึงการยืนยันอันน่าชื่นใจเช่นกันว่าตราบไคที่ดีฉันเลือกในศรัทธา พระเจ้าจะทรงสนับสนุนการตัดสินใจนั้น

สัปดาห์ก่อนไป เพื่อนดิฉันขอแต่งงาน ดิฉันเลื่อนงานเผยแผ่ออกไปก่อนเพื่อให้ตนเองมีเวลาคิด เมื่อตัดสินใจรับหมั้น พระวิญญาณทรงยืนยันกับคู่หมั้นและดิฉันว่าการตัดสินใจนั้นถูกต้อง

ถึงแม้ไม่ได้รับใช้งานเผยแผ่เต็มเวลา แต่การเตรียมรับใช้พันธกิจนั้นเปลี่ยนชีวิตดิฉัน การเข้าใกล้พระเจ้าช่วยให้ดิฉันเป็นคนทีพระองค์ทรงต้องการสำหรับพันธกิจในฐานะภรรยาและมารดา

แคสซี แรนดอลล์

ประสบการณ์ชีวิต

ดิฉันได้รับพรตั้งแต่อายุยังน้อยด้วยประจักษ์พยานที่เข้มแข็งและความรักที่มีต่อพระบิดาผู้คุณ แต่ไม่อาจทำได้ถึงช่วงเวลาสำคัญที่ดีฉันรู้ว่าควรรับใช้งานเผยแผ่ ดิฉันทราบแต่ว่าดิฉันจะไป ดิฉันตั้งเป้าหมายแต่เยาว์วัยว่าจะดำเนินชีวิตในแบบที่จะทำให้ดิฉันมีคุณสมบัติคู่ควรรับใช้งานเผยแผ่

เมื่อเริ่มเตรียมใบสมัครเป็นผู้สอนศาสนา ดิฉันอดอาหาร สวดอ้อนวอน และเข้าพระวิหาร ขณะทำงานกับอธิการ ดิฉันยังคงรู้สึกสงบอย่างรู้สึกมาตลอดชีวิตเกี่ยวกับการรับใช้งานเผยแผ่

ระหว่างนั้นมีช่วงยากในบางครั้ง จู่ๆ ชีวิตก็คล้ายกับจะมีค่ามากขึ้น การเรียนและการทำงานเรียกร้องมากขึ้น ดิฉันอยู่ที่วิทยาลัยห่างจากครอบครัว และดูเหมือนเพื่อนทุกคนแต่งงานแล้ว นากลับที่เดียวเมื่อตระหนักว่าคนที่ดิฉันหวังใยจะเปลี่ยนแปลงไปเรื่อยๆ ขณะที่ดิฉันไม่อยู่

เพราะดิฉันไม่มีเหตุการณ์พิเศษใดๆ ทางวิญญาณมายืนยัน

การตัดสินใจรับใช้ ดิฉันจึงสงสัยได้ง่ายเมื่อเกิดเรื่องยาก แต่พระเจ้าทรงอวยพรดิฉันหลังจากได้รับหมายเรียกไปคณะเผยแผ่ซิติซานเตียโกอีสต์ โดยให้ดิฉันเกิดความรักต่อผู้คนในคณะเผยแผ่ก่อนจะไปด้วยซ้ำ เวลานี้ดิฉันมีประสบการณ์ชีวิตที่เป็นประจักษ์พยานว่างานเผยแผ่เป็นการเลือกที่ดีสำหรับดิฉัน ■

มาเตลิน บายลีย์

อ้างอิง

1. โทมัส เอส. มอนสัน, “ขอต้อนรับเข้าสู่การประชุมใหญ่,” *เลียโฮนา*, พ.ย. 2012, 4–5.
2. กอร์ดอน บี. ینگ์คีย์, “ถึงอธิการของศาสนาจักร,” *การประชุมอบรมผู้นำทั่วโลก*, มิ.ย. 2004, 30.

ตอบคำถาม

วิ สุกฤษณยุคสุดท้ายทุกคนต้องรับใช้งานเผยแผ่หรือไม่ คำตอบคือไม่ การรับใช้เป็นผู้สอนศาสนาล้วนเป็นเรื่องของความสมัครใจ เราคาดหวังให้เยาวชนชายรับใช้เรายินดีต้อนรับเยาวชนหญิง และสนับสนุนให้คู่แต่งงานอาวุโสรับใช้ถ้าพวกเขาสามารถทำได้ เยาวชนชายอาจจะเริ่มรับใช้เมื่ออายุ 18 ปี และรับใช้นานสองปี เยาวชนหญิงอาจจะเริ่มรับใช้เมื่ออายุ 19 ปีและรับใช้นาน 18 เดือน คู่แต่งงานอาวุโสที่เกษียณแล้วอาจรับใช้ในงานมอบหมายด้านต่างๆ ตั้งแต่ 6 เดือนถึง 23 เดือน

สมาชิกศาสนจักรถือว่าการแสดงความรักต่อผู้อื่นและการทำตามพระดำรัสแนะนำต่อไปนี้ของพระเจ้าเป็นสิทธิพิเศษ “เพราะฉะนั้นท่านทั้งหลายจงออกไปและนำทุกชนชาติมาเป็นสาวกของเรา” (มัทธิว 28:19)

ดูข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ mormon.org/faq และคลิกตรงหัวข้อเกี่ยวกับผู้สอนศาสนา

ขอข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับ
โอกาสในการรับใช้งาน
เผยแพร่ของผู้อาวุโสโดยพูด
คุยกับผู้นำฐานะปุโรหิตของ
ท่านและเข้าไปที่ [lds.org/
service/missionary-service](http://lds.org/service/missionary-service)

งานเผยแผ่ไถ่:

ดีที่สุดใน

ไม่ว่าสภาพการณ์ของท่านเป็นเช่นไร
โอกาสเป็นผู้สอนศาสนาอาวุโสมีให้ท่าน

	งานเผยแผ่เต็มเวลา	งานเผยแผ่ด้านการบำเพ็ญ ประโยชน์ของศาสนจักร	อาสาสมัครระยะยาว
ใครรับใช้ได้บ้าง	คู่สามีภรรยาอาวุโส พี่น้องสตรีอาวุโส	คู่สามีภรรยาอาวุโส พี่น้องชายอาวุโส พี่น้องสตรีอาวุโส	ทุกคน
ต้องเป็นสมาชิกที่มีค่าควร เข้าพระวิหารใช่หรือไม่	ใช่	ใช่	ไม่ใช่
ข้อผูกมัดเรื่องเวลา	มากกว่า 32 ชั่วโมง ต่อสัปดาห์	ระหว่าง 8 ถึง 32 ชั่วโมง ต่อสัปดาห์	ไม่เกิน 8 ชั่วโมงต่อสัปดาห์
ช่วงเวลา ตามข้อผูกมัด	6-23 เดือน	6-24 เดือน (สามารถรับใช้นานขึ้น เมื่อได้รับอนุมัติจาก ประธานสแตค)	นานเท่าใดก็ได้
สถานะอาชีพ	ส่วนใหญ่เกษียณแล้ว	เกษียณแล้วหรือ ยังทำงานอยู่ก็ได้	เกษียณแล้วหรือ ยังทำงานอยู่ก็ได้
สถานที่	ไกลบ้าน	ใกล้บ้านหรือที่บ้าน	ที่บ้าน
การเงิน	ต้องมีเงินทุนเพียงพอ สำหรับงานเผยแผ่ที่ได้รับ เรียกให้ทำ ต้องจ่ายค่าที่พัก (ไม่เกิน 1,400 ดอลลาร์ สหรัฐต่อเดือนสำหรับคู่สามี ภรรยา) ค่าประกันสุขภาพ และทันตกรรม ค่าเดินทางในขณะเผยแผ่ ค่าใช้จ่ายส่วนตัว	ต้องมีเงินทุนเพียงพอ สำหรับงานเผยแผ่ที่ ได้รับเรียกให้ทำ ต้องจ่าย ค่าที่พัก ค่าประกันสุขภาพ และทันตกรรม ค่าเดินทาง ค่าใช้จ่ายส่วนตัว	ต้องออกค่าใช้จ่ายเอง

แบ่งปัน แสงสว่างของดิฉัน

วันนั้นเป็นวันผดุงครรภ์สำหรับแคธิ-
เฟอร์เนียใต้ สหรัฐอเมริกาเพราะมี
ฟ้าร้อง ฟ้าแลบ ฝนตกหนัก และ
อากาศร้อนจัด ดิฉันรอเวลาที่จะได้ผ่อนคลายและดูภาพยนตร์สักเรื่องในบ้านติด
แอร์ของดิฉัน แต่ขณะนั่งลงดิฉันรู้สึกว่
ควรโทรศัพท์หาเพื่อนชื่อเซอร์วิลล์

เมื่อโทรศัพท์ไปหาเธอ ดิฉันทราบว่าเธอ
ไม่มีไฟฟ้าใช้ตั้งแต่เช้าวันนั้น เธอเป็นห่วง
ว่าอาหารแช่แข็งจะละลายและนมจะบูด

เราจึงย้ายอาหารของเธอมาใส่ตู้เย็นของ
ดิฉัน

เย็นวันถัดมาดิฉันกับเซอร์วิลล์ยืนอยู่
หน้าบ้านของเธอ บ้านทุกหลังบนถนนฝั่ง
เดียวกับเธอมีตีสวิทช์ ส่วนบ้านฝั่งตรงข้าม
มีไฟฟ้าใช้ บ้านหลังหนึ่งดึงดูดความสนใจ
ดิฉันเป็นพิเศษ บ้านหลังนั้นอยู่ฝั่งตรงข้าม
พอดี มีแสงไฟสว่างจ้าขณะผู้คนนั่งคุยกัน
เฮฮา หัวเราะสนุกสนานอยู่ตรงระเบียง

ในวันต่อๆ มาดิฉันไม่อาจลบภาพนั้น
ออกจากความคิดได้ ช่างต่างกันลิบลับ
ถนนด้านหนึ่งมีตีสวิทช์ส่วนอีกด้านหนึ่ง
สว่างจ้า มีคนนั่งอยู่ในความมืดขณะเพื่อน

บ้านของพวกเขาสำราญใจในแสงสว่าง

ภาพนั้นทำให้ดิฉันสงสัยว่าบ่อยเพียง
ใดที่ดิฉันเหมือนคนฝั่งตรงข้าม—สำราญ
ใจในแสงสว่างของพระกิตติคุณขณะที่คน
อื่นนั่งอยู่ในความมืด ดิฉันนึกภาพตนเอง
กำลังนั่งอยู่ตรงระเบียงกับเพื่อนๆ สองสาม
คนขณะสำราญใจในแสงสว่างของพระ-
กิตติคุณโดยไม่แบ่งปันแสงสว่างให้ผู้อื่น

ทุกคนในโลกเกิดมาพร้อมแสงสว่าง—
แสงสว่างของพระคริสต์ ในฐานะสมาชิก
ศาสนจักรเรามีเอกสิทธิ์ของการเพิ่มแสง
สว่างนั้นโดยแบ่งปันพระกิตติคุณ พระผู้
ช่วยให้รอดทรงสอนว่า

**ขณะยืนอยู่ในความมืด ดิฉันสงสัยว่าบ่อยเพียงใดที่ดิฉันเป็นเหมือนคนฝั่งตรงข้าม—
สำราญใจในแสงสว่างของพระกิตติคุณขณะที่เพื่อนบ้านนั่งอยู่ในความมืด**

“ดูเถิด, มนุษย์จะจุดเทียนแล้วเอาถังครอบไว้หรือ? ไม่เลย, แต่จะวางไว้บนเชิงเทียน, และมันให้แสงสว่างแก่คนทั้งปวงที่อยู่ในบ้าน;

“ฉะนั้นจงให้แสงสว่างของเจ้าส่องเช่นนั้นต่อหน้าคนเหล่านี้, เพื่อพวกเขาจะเห็นงานดีของเจ้าและสรรเสริญพระบิดาของเจ้าผู้ทรงสถิตอยู่ในสวรรค์” (3 นีไฟ 12: 15-16)

ในฐานะสมาชิกศาสนจักร เรามี

หน้าที่รับผิดชอบที่จะทำให้ประจักษ์พยานในพระคริสต์ส่องสว่างให้ทุกคนเห็น—โดยเฉพาะอย่างยิ่งคนที่อยู่ในความมืดทางวิญญาณ หลังจากประสบการณ์นี้ ดิฉันตั้งใจว่าจะเป็นคนแบบที่พระบิดาบนสวรรค์ทรงสามารถวางใจให้ออกจากความสบายของระเบียบและนำแสงสว่างของพระกิตติคุณไปให้เพื่อนบ้านที่อยู่ในความมืด ■

โดโลเรส โซปัสกี, แคลิฟอร์เนีย สหรัฐอเมริกา

การสวดอ้อนวอนครั้งแรกของดิฉันเกี่ยวกับนิมิตแรก

เมื่อดิฉันตัดสินใจรับบัพติศมา นั้นเป็นเพราะดิฉันแก้ไขปัญหาบางเรื่องได้ขณะเรียนบทสนทนา แต่ไม่ใช่เพราะดิฉันสวดอ้อนวอนและได้รับประจักษ์พยานว่าพระคัมภีร์มอรมอนเป็นความจริงหรือโจเซฟ สมิธเห็นพระบิดาบนสวรรค์และพระบุตรของพระองค์ พระเยซูคริสต์ ผู้สอนศาสนาเชื่อเชิญดิฉันให้สวดอ้อนวอนเกี่ยวกับเรื่องเหล่านี้ แต่ดิฉันไม่เคยทำ ดิฉันเพียงแต่เชื่อสิ่งที่ผู้สอนศาสนาสอน

สามปีหลังจากรับบัพติศมาซิสเตอร์คนหนึ่งยื่นที่แทนพุดในห้องพักและแบ่งปันประจักษ์พยานของเธอเกี่ยวกับพระคัมภีร์มอรมอนและโจเซฟ สมิธ เธอขอให้ทุกคนไต่ตรองคำถามนี้ “เราเคยสวดอ้อนวอนอย่างจริงจังหรือไม่เกี่ยวกับความจริงของพระคัมภีร์มอรมอนและเกี่ยวกับประสบการณ์ที่โจเซฟ สมิธได้รับ” คำถามนี้กระทบใจดิฉันอย่างแรงและดิฉันนึกในใจ

“ดิฉันไม่เคยสวดอ้อนวอนเกี่ยวกับเรื่องเหล่านี้ แต่ดิฉันควรสวดอ้อนวอนและดิฉันจะทำ”

ดิฉันได้รับการกระตุ้นให้ลงมือปฏิบัติเพราะศรัทธาของดิฉันเวลานั้นอ่อนแอและประจักษ์พยานในพระคัมภีร์ตื่นขึ้น คือนั้นดิฉันสวดอ้อนวอนพระบิดาเกี่ยวกับโจเซฟ สมิธและความจริงของพระคัมภีร์มอรมอน ดิฉันไม่รู้สักอะไรเลยเมื่อสวดอ้อนวอนครั้งแรกและครั้งที่สอง แต่ดิฉันไม่ท้อ ดิฉันเปิดพระคัมภีร์ใน โจเซฟ สมิธ—ประวัติ 1:14-17 ซึ่งพรรณาน่าว่าโจเซฟเข้าไปสวดอ้อนวอนส่วนตัวในป่าอย่างไร

“ข้าพเจ้าเห็นลำแสงอยู่เหนือศีรษะข้าพเจ้าพอดี, เห็นความเจิดจ้าของดวงอาทิตย์, ซึ่งค่อยๆ เลื่อนลงมาจนตกต้องข้าพเจ้า.

“ทันทีที่ลำแสงปรากฏข้าพเจ้ารู้สึกตัวว่าหลุดพ้น ... เมื่อแสงนั้นส่องมายังข้าพเจ้า ข้าพเจ้าเห็นพระอติรูปสองพระองค์”

ขณะอ่านถ้อยคำเหล่านี้ดิฉันเริ่มตัวสั่นประหนึ่งกระแสไฟฟ้าแผ่ซ่านทั่วตัว ดิฉันทราบทันทีว่าโจเซฟ สมิธเห็นพระบิดาบนสวรรค์และพระบุตรที่รักของพระองค์ พระเยซูคริสต์จริงๆ ดิฉันทราบว่าเรามีพระคัมภีร์มอรมอนเพราะพระผู้เป็นเจ้าทรงให้แปลผ่านศาสดาพยากรณ์ของพระองค์

ดิฉันสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณที่พระบิดาบนสวรรค์ประทานพยานนี้แก่ดิฉันถึงความจริงของนิมิตแรก ดิฉันตระหนักว่าถ้าพระกิตติคุณไม่ได้รับการฟื้นฟู ดิฉันคงจะไม่รู้จักพระผู้เฝ้าของดิฉัน ดิฉันทราบว่าความสมบูรณ์ของพระกิตติคุณเป็นความจริง และทราบว่าดิฉันจะได้รับสัญญาของพระผู้เป็นเจ้าถ้าดิฉันอดทนอย่างซื่อสัตย์จนกว่าชีวิตจะหาไม่ ■
จิง-ฮวน เซ็น, ไต้หวัน

ดิฉันขอพรได้ไหม

หลายปีก่อนผมกับบราเดอร์คนหนึ่ง ไปสอนประจำบ้านบราเดอร์ชาฟด้วยกันที่โรงพยาบาลเพื่อให้พรฐานะปุโรหิตแก่ภรรยาเขาก่อนการผ่าตัด ชิสเตอร์ชาฟนอนห้องเดียวกับผู้หญิงคนหนึ่งชื่อแอนนี่ เลคดาร์ เธอป่วยเรื้อรังด้วยมะเร็งระยะสุดท้ายที่น่าจะมีชีวิตอยู่อีกไม่นาน ผมเอื้อมมือจะไปดึงม่านที่กั้นอยู่ระหว่างเตียงคนไข้สองเตียงก่อนเริ่มให้พร แต่ผมหยุด เพราะไม่ต้องการกันแอนนี่ออกไป ผมจึงอธิบายว่าเรากำลังจะทำอะไรและถามว่าเธออยากเห็นการให้พรหรือไม่ เธอตอบว่าเธออยากดู สามีเธอสิ้นชีวิตแล้ว

ผมเอื้อมมือจะไปดึงม่านที่กั้นอยู่ระหว่างเตียงคนไข้สองเตียงก่อนเริ่มให้พร แต่ผมหยุด เพราะไม่ต้องการกันแอนนี่ออกไป

และเคยเป็นศาสตราจารย์ของนิกายหนึ่ง เธอสนใจสิ่งที่เราเชื่อ ผมกับบราเดอร์ชาฟดำเนินการให้พรขณะที่แอนนี่ฟังอยู่

สองสามวันต่อมา ก่อนชิสเตอร์ชาฟจะออกจากโรงพยาบาล แอนนี่ถามว่าเธอจะขอพรฐานะปุโรหิตได้หรือไม่ ผมกับบราเดอร์ชาฟยินดีกลับไปให้พรเธอที่โรงพยาบาล แอนนี่ไม่หายจากมะเร็งแต่สุขภาพของเธอดีขึ้นมาก

เธอสนใจที่จะเรียนพระกิตติคุณมากขึ้น ผมจึงขอให้ผู้สอนศาสนาแะมาสอนเธอที่โรงพยาบาล เธอเปิดใจฟังข่าวสารพระกิตติคุณและเลือกรับบัพติศมา เรามา

โรงพยาบาลทุกสัปดาห์หลังจากเธอรับบัพติศมาเพื่อพาแอนนี่นั่งเก้าอี้ขึ้นไปโบสถ์

เพราะแอนนี่ป่วย เธอจึงไปไหนมาไหนลำบาก แต่ไม่นานเธอก็พบวิธีรับใช้พระเจ้า เรานำเครื่องพิมพ์ดีดมาให้เธอ และเธอใช้เวลาหลายชั่วโมงทุกวันทำงานประวัติครอบครัวในโรงพยาบาล แอนนี่มีชีวิตอยู่อีกสามปี นานเกินคาด และเตรียมชื่อครอบครัวให้พระวิหารได้หลายร้อยชื่อก่อนเธอจะจากไป

หลังจากแอนนี่เสียชีวิต ชิสเตอร์ชาฟได้ทำงานพระวิหารแทนบรรพชนหญิงหลายคนของแอนนี่

เท่าที่ผมรู้ แอนนี่เป็นสมาชิกเพียงคนเดียวของครอบครัวที่เข้าร่วมศาสนจักร ครอบครัวเธอยังมีชีวิตอยู่ไม่กระตือรือร้นอยากเข้าร่วมศาสนจักรเลย แต่ผมแน่ใจว่าสมาชิกครอบครัวเธอหลายคนที่ล่วงลับไปแล้วรู้สึกขอบคุณเธอสำหรับงานแทนคนตายที่ทำให้

เราไม่รู้ว่าคนที่เราพบพร้อมรับพระกิตติคุณหรือไม่ ผมซาบซึ้งใจที่ได้เห็นเมล็ดพันธุ์หวานในใจแอนนี่หลังจากเธอเห็นการให้พรฐานะปุโรหิต—องกามและเป็นพรแก่บุตรธิดาหลายร้อยคนของพระบิดาบนสวรรค์ ■

อาร์ท เครเทอร์, นิวเจอร์ก สหรัฐอเมริกา

ข่าวสารจากฝ่ายประธานภาคเอเชีย

ทำตามศาสตร์ พยากรณ์

เอ็ดเดอร์เคนท์ ดี. วัตสัน แห่งสาวกเจ็ดสิบ

ประธานภาคเอเชีย

**โลกอันสับสนวุ่นวาย ศาสตร์
พยากรณ์รู้หนทาง แม้อยู่ในวัย
85 ปีแล้วก็ตาม**

เมื่อไม่กี่ปีที่ผ่านมา หัวข้อการประชุมศิรละลึกปฐมวัยของเราคือทำตามศาสตร์พยากรณ์ เด็กๆ เดินแถวเข้ามาทางหน้าห้องนมัสการ แต่ละคนถือภาพขนาดใหญ่ที่ตัดมาจากแผ่นโฟมพลาสติก จากนั้นเริ่มร้องเพลง “ทำตามศาสตร์” เมื่อร้องเพลงแต่ละข้อ เด็กจะพลิกแผ่นโฟมกลับด้านจากภาพว่างเปล่ากลายเป็นภาพสีของศาสตร์พยากรณ์

เพลงข้อแรกเริ่มจาก “[อาดัม] เป็นศาสดา ท่านแรกที่เรารู้” เมื่อพวกเขาร้องถึงท่อนร้องประสาน เสียงจะดังขึ้นเพราะเด็กสามขวบก็สามารถร้องท่อนนี้ได้เสียงดังว่า “ทำตามศาสตร์ ทำตามศาสตร์ ... อย่าออกนอกทาง... ท่านรู้หนทาง” ข้อที่สองเริ่มต้นด้วย “[เอโนค] เป็นศาสดา สอนสิ่งดีทั้งหมด” ท่อนร้องประสานเสียงยิ่งดังขึ้น จากนั้น “โนอาห์... ถูกเรียกให้สอนสิ่ง” “อับราฮัม... ทูลขอบุตรชาย” เด็กๆ ยิ้มแย้มพลิกภาพของพวกเขาทีละคน ออาดัม เอโนค โนอาห์ อับราฮัม โมเสส ซามูเอล โยนาห์ ดาเนียล... ทั้งหมดนี้จะตามด้วยท่อนร้องประสานซึ่งร้องซ้ำอยู่หลายครั้งด้วยความเปลือญ่ลนจนติดหูเรา

ข้าพเจ้าคิดในใจว่า ศาสตร์พยากรณ์เหล่านี้ล้วนอยู่ในสมัยโบราณ ข้าพเจ้าสงสัยว่าเหตุใดจึงไม่มีคำร้องเกี่ยวกับศาสตร์พยากรณ์ยุคปัจจุบัน เมื่อร้องไปถึงข้อสุดท้าย ข้าพเจ้าจึงเข้าใจมากขึ้น ...

“เราอยู่ในโลกที่แสนสับสนเหลือประมาณ ถ้าท่านไม่เชื่อสิ่งนี้จงคอยฟังข่าวสาร เราจะได้รับภรณ์นำตลอดทางของเรา ตั้งใจฟังศาสตร์—ทำตามที่ท่านกล่าว”

เด็กทราบดีว่าข้าพเจ้าว่าคำสอนของศาสตร์พยากรณ์ไม่เคยตกยุค ถ้าเราทำตามคำสอนเหล่านั้นเราจะไม่ออกนอกลทาง ข้าพเจ้าสังเกตว่ามีศาสตร์พยากรณ์ซึ่งเป็นที่รู้จักสามท่าน (จริงๆ แล้วสี่ท่าน) ผู้มีอายุ 85 ปีและยังช่วยเราไม่ให้ออกนอกลทางในเวลา

ลอเรนโซ สโนว์ (เมื่ออายุ 85 ปี)

ปีนี้ ระหว่างการประชุมสมาคมสงเคราะห์และโค้วรัมฐานะบรูไรทิต เราจะศึกษาชีวิตของประธานลอเรนโซ สโนว์ ท่านได้รับเรียกเป็นศาสตร์พยากรณ์ก่อนอายุ 85 ปี ท่านรับใช้เพียงสามปี แต่ได้รับการเตรียมมาตลอดชีวิตนับตั้งแต่ท่านเข้าร่วมศาสนจักรเมื่ออายุ 17 ปี ดังนั้นพระเจ้าจึงทรงใช้ท่านเป็นเครื่องมือในการช่วยวิสุทธิชน

ยุคสุดท้ายให้พึ่งพาตนเองได้ ในช่วงเวลายากลำบาก ศาสนจักรประสพภาวะหนี้สิน ประธานสโนว์มีนิมิตและความกล้าหาญที่จะสอนสมาชิกให้เชื่อฟังกฎสวนลิบอย่างถูกต้องมากขึ้น

อนุชนรุ่นหลังที่สืบต่อกันมาของวิสุทธิชนยุคสุดท้ายเรียนรู้ว่าการจ่ายสวนลิบเต็มเป็นวิธีแน่นอนที่สุดที่จะทำให้พึ่งพาตนเองได้ เมื่อเราใช้ศรัทธา พระเจ้าทรงสามารถทำให้พรที่สัญญาไว้ของพระองค์เกิดสัมฤทธิ์ผล

เมื่ออายุ 85 ปี ประธานลอเรนโซ สโนว์สอนในการประชุมใหญ่สามัญเมื่อวันที่ 6 เมษายน ค.ศ. 1899 ว่า

“เมื่อท่านรู้สึกตัวว่าค่อนข้างหม่นหมองจงเหลียวมองไปรอบๆ และหาคนที่อยู่ในสภาพเลวร้ายกว่าตัวท่าน ไปหาเขาและดูว่าเขาเดือดร้อนเรื่องใด จากนั้นพยายามขจัดความเดือดร้อนนั้นออกไปด้วยปัญญาที่พระเจ้าทรงมอบให้ท่าน สิ่งแรกที่ท่านจะทราบคือความหม่นหมองของท่านหายไป ท่านรู้สึกถึงแสงสว่าง พระวิญญาณของพระเจ้าสถิตกับท่าน และทุกอย่างดูสว่างใส”²

ข่าวสารของประธานสโนว์เหมือนกับคำพูดอันโดดเด่นของศาสตร์พยากรณ์ที่

ยังมีชีวิตอยู่ของเราในวันนี้ “ออกไปช่วยชีวิต”³ ข้าพเจ้าเฝ้ารอที่จะเรียนรู้มากขึ้นเกี่ยวกับลอเรนโซ่ สโนว์และคำสอนของท่านในปีนี้

สเปนเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลล์ (เมื่ออายุ 85 ปี)

เมื่อท่านอายุ 80 ปีและมีสุขภาพอ่อนแอ ประธานสเปนเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลล์สอนเราว่า

“เราต้องก้าวให้ยาวขึ้นและเราต้องทำเสียแต่บัดนี้”⁴

เมื่อประธานคิมบัลล์ อายุ 85 ปี มีการจัดตารางการประชุมวันอาทิตย์ในรูปแบบใหม่โดยรวมการประชุมมาไว้ในวันเดียวกัน ก่อนหน้านั้นการประชุมองค์การช่วยจะจัดให้มีขึ้นระหว่างสัปดาห์ ส่วนการประชุมวันอาทิตย์จะจัดสองรอบของวันนั้นในช่วงเวลาแตกต่างกัน การเปลี่ยนแปลงที่เกิดจากการตัดสินใจให้เป็นตารางเวลารวมกันสามชั่วโมงช่วยให้สมาชิกที่อยู่ในโลกแห่งความวุ่นวายตลอดเวลาได้มีเวลาอยู่กับครอบครัวมากขึ้น

ในวันเกิดปีที่ 85 ของประธานคิมบัลล์ ประธานเอสรา เทพฟ์ เป็นคนที่ปรึกษาของท่านสอนเราเรื่อง “หลักการรวมสิบสี่ประการในการทำตามศาสนพยากรณ์” ซึ่งได้แก่

1. ศาสดาพยากรณ์คือมนุษย์เพียงคนเดียวที่พูดแทนพระเจ้าในทุกสิ่ง
2. ศาสดาพยากรณ์ที่ยังมีชีวิตอยู่มีความสำคัญต่อเรามากกว่ามาตรฐาน
3. ศาสดาพยากรณ์ที่ยังมีชีวิตอยู่มีความสำคัญต่อเรามากกว่าศาสนพยากรณ์ที่สิ้นชีวิตแล้ว

4. ศาสดาพยากรณ์จะไม่มีวันนำศาสนจักรออกนอกทาง
5. ศาสดาพยากรณ์ไม่ต้องได้รับการอบรมหรือมีหนังสือรับรองใดๆ ก่อนจะพูดเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรือกระทำการสิ่งใดสิ่งหนึ่งไม่ว่าเมื่อใดก็ตาม
6. ศาสดาพยากรณ์ไม่จำเป็นต้องพูดว่า “เพราะพระเจ้าตรัสดังนี้” เพื่อให้พระคัมภีร์แก่เรา
7. ศาสดาพยากรณ์บอกเราถึงสิ่งที่เราจำเป็นต้องรู้ แต่อาจไม่ใช่สิ่งที่เราต้องการรู้เสมอไป
8. ศาสดาพยากรณ์ไม่ถูกจำกัดด้วยเหตุผลของมนุษย์
9. ศาสดาพยากรณ์สามารถได้รับการเปิดเผยทุกเรื่อง ทั้งทางโลกหรือทางวิญญาณ
10. ศาสดาพยากรณ์อาจให้คำแนะนำเรื่องบ้านเมือง
11. มีคนสองกลุ่มที่มีความยากลำบากยิ่งในการทำตามศาสนพยากรณ์คือผู้ที่ทะนงตนว่ามีการศึกษาและผู้ที่หลงลำพองว่าตนเองร่ำรวย
12. ศาสดาพยากรณ์ไม่จำเป็นต้องมีชื่อเสียงต่อโลกหรือมีชื่อเสียงทางโลก
13. ศาสดาพยากรณ์และที่ปรึกษาของท่านประกอบเป็นฝ่ายประธานสูงสุด—อันเป็นควรัมสูงสุดในศาสนจักร
14. ศาสดาพยากรณ์และฝ่ายประธาน—ซึ่งหมายถึงศาสนพยากรณ์และฝ่ายประธานสูงสุดที่ยังมีชีวิตอยู่—เมื่อทำตามพวกท่านเราจะได้รับพร—แต่ปฏิเสศพวกท่านเราจะได้รับทุกขุทรมาน

โรมัส เอส. มอนสัน (เมื่ออายุ 85 ปี)

ปัจจุบันนี้ศาสนพยากรณ์ที่ยังมีชีวิตอยู่ของเรา ประธานโรมัส เอส. มอนสันเพิ่งฉลองวันเกิดปีที่ 85 เมื่อไม่นานมานี้ บนผนังห้องทำงานของประธานมอนสันมีภาพพระผู้ช่วยให้รอดแขวนไว้ ศาสดาพยากรณ์ของเรากล่าวไว้ว่า “เมื่อเผชิญหน้ากับสถานการณ์ยากลำบาก ข้าพเจ้ามักมองไปที่นั่น [รูปภาพ] และถามตนเองว่า ‘พระองค์จะทรงทำอย่างไร’ จากนั้นข้าพเจ้าจะพยายามทำตามนั้น” ความหวังของประธานมอนสันสำหรับตนเองคือ “ขอให้ข้าพเจ้าพบว่าตนเอง ‘ทำกิจธุระของพระเจ้า’ อยู่เสมอ”

ข้อประกาศล่าสุดของท่านคือ “เยาวชนชายทุกคนที่สามารถและมีค่าควร... มีทางเลือกที่จะขอคำรับรองเพื่อรับใช้งานเผยแผ่ศาสนาโดยกำหนดอายุให้เริ่มที่ 18 ปี แทน 19... เยาวชนหญิงที่สามารถและมีค่าควร ผู้มีความปรารถนาจะรับใช้สามารถได้รับการรับรองเพื่อรับใช้งานเผยแผ่ศาสนาโดยกำหนดอายุให้เริ่มที่ 19 ปี แทน 21 ปี”⁶ ยังความตื่นตันให้แก่วิสุทธิชนยุคสุดท้ายทั่วทุกคน

อาดัมเป็นศาสนพยากรณ์ อับราฮัมเป็นศาสนพยากรณ์... ทำตามศาสนพยากรณ์ อย่าออกนอกทาง โมเสสโนอาห์... ทำตามศาสนพยากรณ์ ท่านรู้หนทาง นับตั้งแต่การฟื้นฟูพระกิตติคุณในความสมบูรณ์แห่งเวลาโดยเริ่มต้นด้วยโจเซฟ สมิท เราได้รับพรด้วยศาสนพยากรณ์ 16 ท่านผู้สอนเราและนำเราด้วยนิมิตและความแจ่มชัด แม้เมื่อส่วนใหญ่ท่านอายุมากกว่า 85 ปีแล้วก็ตาม ... ทำตามศาสนพยากรณ์ อย่าออกนอกทาง ปัจจุบันนี้เราได้รับพรโดยมีศาสนา

พยากรณ์ผู้ยังมีชีวิตอยู่—ซึ่งเวลานี้อายุ 85 ปี ข้าพเจ้ารักประธานโรมัส เอส. มอนสัน ข้าพเจ้ายกย่องท่านและสนับสนุนท่านในฐานะศาสดาพยากรณ์ของพระเจ้า —“เพราะคำของเขาเจ้าจงรับ, รวากับมาจากปากเราเอง, ด้วยความอดทนอย่างที่สุดและศรัทธา.”⁷

เมื่อข้าพเจ้านึกถึงประธานมอนสัน ความทรงจำถึงเด็กปฐมวัยถือภาพศาสดาพยากรณ์บนแผ่นโฟมทำให้ข้าพเจ้าต้องการทำตามศาสดาพยากรณ์ของเรา มากกว่าที่เคย ประธานมอนสันเป็นเหมือนอาดัม เอโนค โนอาห์ อับราฮัม โมเสส ซามูเอล โยนาห์ และดาเนียลอย่างแท้จริง ทำตามศาสดาพยากรณ์ อย่าออกนอกทาง ทำตามศาสดาพยากรณ์ ท่านรู้หนทาง ■

อ้างอิง

- 1 หนังสือเพลงสำหรับเด็ก, 2005, น. 58.
2. เอสรา เทพท์ เบ็นสัน, “Do Not Despair,” (*Lorenzo Snow in General Conference*, 6 Apr, 1899, น.2-3); *Ensign*, ต.ค. 1986.
3. โรมัส เอส. มอนสัน, “ออกไปช่วยชีวิต” ในการประชุมใหญ่สามัญเดือนเมษายน 2001; เลียโฮนา, ก.ค. 2001.
4. สเปินเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลล์, “Always a Convert Church: Some Lessons to Learn and Apply This Year”; *Ensign*, ก.ย. 1975.
5. เอสรา เทพท์ เบ็นสัน, “Fourteen Fundamentals in Following the Prophet” (คำปราศรัยเมื่อวันที่ 26 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1980 ที่มหาวิทยาลัยบริคัมยังก์); *Liahona*, มิ.ย. 1981.
6. โรมัส เอส. มอนสัน, “ขอต้อนรับสู่การประชุมใหญ่.” ในการประชุมใหญ่สามัญ (6 ต.ค. 2012), <http://www.lds.org/general-conference/2012/10/welcome-to-conference>.
7. หลักคำสอนและพันธสัญญา 21:5

ปีติบนเส้นทางของพระเจ้า

โดย สุนีย์ เชียนนิล
นนทบุรี

คลอระยะเวลาในการเป็นสมาชิกศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย ดิฉันภาคภูมิใจที่ลูกชายของดิฉันเติบโตมาบนพื้นฐานพระกิตติคุณ

ดิฉันเลี้ยงลูกโดยลำพังมาตลอด 20 ปี หลังจากสามีเดินออกจากชีวิตไปโดยไม่เคยกลับมาอีกเลย ดิฉันเศร้าเสียใจ แต่ยังสามารถประดับประดาชีวิตอยู่ได้อย่างมีความสุขกับลูกชายในบ้านสวนริมคลองหลังเล็กๆ แม้จะมีความสุขบ้าง แต่ดิฉันทราบดีว่านั่นคือประสบการณ์ที่เราต้องเรียนรู้ และต้องผ่านไปให้ได้ เพื่อหล่อหลอมให้เราเป็นคนดีขึ้น

สิ่งสำคัญที่ช่วยให้ดิฉันกับลูกก้าวต่อไปคือพระกิตติคุณและโปรแกรมต่างๆ ของศาสนจักร วันแล้ววันเล่า ดิฉันจงมือลูกเดินไปตามทางคับแคบที่พระเจ้าเป็น

เจ้าทรงเตรียมไว้โดยยี่ดราวเหล็กไว้แน่น เพื่อมุ่งตรงไปยังต้นไม้แห่งชีวิต

ทุกครั้งที่อ่อนล้า เราจะทนได้ เพราะมีความหวังเสมอว่าเมื่อถึงวันอาทิตย์ เราจะได้ไปพักผ่อนจิตวิญญาณที่บ้านของพระเจ้า ไปนมัสการพระองค์เพื่อจะมีพลังออกไปต่อสู้ชีวิตอีกหกวันข้างหน้า และกลับมาหาพระองค์อีกทุกๆ วัน ละเอียด

วันสำคัญที่สุดในชีวิตดิฉันคือวันที่ลูกชายได้รับหมายเรียกจากศาสดาพยากรณ์ ให้ไปเป็นผู้สอนศาสนาเต็มเวลา ดิฉันรู้สึกราวกับว่าเราได้เดินทางมาถึงต้นไม้แห่งชีวิตแล้ว ใจดิฉันเปี่ยมปีติอย่างยิ่ง การทำหน้าที่มารดาของดิฉันให้ผลคุ้มค่าจริงๆ เมื่อสองมือของดิฉันสามารถพาลูกมาถึงจุดที่เขาได้เป็นส่วนหนึ่งในงานอันยิ่งใหญ่ของพระองค์ ■

ซิสเตอร์สุนีย์ เชียนนิล กับเอิลเดอร์ธนาวุฒิ เชียนนิล
ลูกชายที่กำลังรับใช้เป็นผู้สอนศาสนาในคณะเผยแผ่แห่งประเทศไทย

สมาชิกดูแลอาคารประชุมศาสนจักร

โดย วิศาล วิศาลบรรณวิทย์

เป็นเวลาหนึ่งปีมาแล้วที่สมาชิกรับผิดชอบในการทำความสะอาดอาคารประชุมทุกแห่งของศาสนจักรในประเทศไทย นับตั้งแต่ปี 2011 ฝ่ายประธานภาคเอเชียออกจดหมายเน้นให้สมาชิกรับผิดชอบมากขึ้นในงานนี้ พร้อมกับขอให้ฝ่ายอธิการและฝ่ายประธานสาขาตั้งเยาวชนเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมทำความสะอาดประจำสัปดาห์

จดหมายจากฝ่ายประธานภาคเอเชียลงวันที่ 25 พฤษภาคม ค.ศ. 2011 กล่าวว่า

“โควิรัมฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนและเยาวชนหญิงควรมีบทบาทเด่นชัดในการทำหน้าที่รับผิดชอบนี้ให้เกิดสัมฤทธิ์ผลเยาวชนอาจมีส่วนร่วมในหน้าที่ดังกล่าว

เป็นครอบครัว เป็นโควิรัม หรือเป็นชั้นเรียน จากการรับใช้นี้คนรุ่นเยาว์จะเกิดความรู้สึกเคารพและมีความเคารพพระนิเวศน์ของพระเจ้าอย่างลึกซึ้งยิ่งขึ้น”¹

แต่ละหน่วยมีวิธีมอบหมายหน้าที่รับผิดชอบแตกต่างกันไป ในอาคารที่ใช้งานร่วมกันหลายหน่วยจะผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนกันทำความสะอาดในแต่ละเดือนหรือแต่ละไตรมาส บางแห่งจัดเป็นกิจกรรมทำความสะอาดของสาขาหรือองค์กรหลายแห่งมอบหมายหน้าที่รับผิดชอบชัดเจนในแต่ละสัปดาห์ให้บุคคลครอบครัว หรือองค์กร บางหน่วยใช้วิธีขออาสาสมัคร

ทั้งหมดนี้อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของผู้นำฐานะปุโรหิตและการประสาน

งานของตัวแทนสิ่งอำนวยความสะดวกทางกายภาพ (พีเอฟอาร์) ของสเตคหรือท้องถิ่น ซึ่งเป็นบุคคลที่จะช่วยสอนมาตรฐานการใช้และดูแลอาคารประชุมพร้อมก็นำมาตรฐานดังกล่าวมาปฏิบัติตลอดจนอบรมหน้าที่ให้แก่ตัวแทนอาคารประชุมวอร์ดและสาขา²

อันที่จริงโปรแกรมนี้ไม่ใช่เรื่องใหม่ในศาสนจักร ถึงแม้ว่าก่อนหน้านี้ไม่นานสมาชิกโดยส่วนใหญ่มีส่วนดูแลอาคารประชุมในรูปแบบของการจ่ายส่วนสิบและกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์เป็นครั้งคราว แต่หลายปีในอดีต อาคารประชุมสร้างและดูแลโดยการเสียสละและการร่วมมือร่วมใจทำงานของสมาชิกในวอร์ด/สาขา

ถ้าท่านเป็นคนเปิด

ท่านต้องเป็นคนปิด

ถ้าท่านทำหล่น

ท่านต้องเก็บ

ถ้าท่านทำสกปรก

ท่านต้องทำความสะอาด

ถ้าท่านเป็นคนนำไปใช้

ท่านต้องเก็บเข้าที่

โดยทั่วไปแล้วโปรแกรมนี้เป็นเรื่องง่าย ๆ อธิการเอช. เดวิด เบอร์ดัน กล่าวในปี 1999 เมื่อครั้งฝ่ายประธานสูงสุดขอให้สมาชิกในสหรัฐและแคนาดามีส่วนร่วมมากขึ้นในการดูแลอาคารประชุมว่า “ศาสนจักรเชื่อเชิญให้สมาชิกมีส่วนร่วมทำความสะอาดอาคารประชุมของตนในวิธีที่สมาชิกจะให้เกียรติ เคารพ และรักบ้านแห่งการนมัสการที่สวยงามเหล่านี้ผ่านการเสียสละ”

“สิ่งสำคัญที่สุดที่ต้องเข้าใจคือ โปรแกรมนี้ไม่ได้มีจุดประสงค์หลักเพื่อประหยัดเงิน โปรแกรมนี้มีขึ้นเพื่อพัฒนาอุปนิสัยส่วนตัวและรับพรนิรันดร์ ผู้นำฐานะปุโรหิตจะประสบความสำเร็จในการทำงานนี้เมื่อสอนผู้คนที่นี่คือโอกาสในการเสียสละและการสร้างอาณาจักร”³ ■

อ้างอิง

1. จดหมายจากฝ่ายประธานภาคเอเชีย, 25 พ.ค. 2011
2. จดหมายจากฝ่ายประธานภาคเอเชีย, 25 พ.ค. 2011
3. บทสนทนากับอธิการเอช. เดวิด เบอร์ดัน, ใน “Conversation: Caring for Church Meetinghouses,” *Ensign*, มิ.ย. 1999.

ส่งบทความบอกเล่าประสบการณ์
ทางวิญญาณและความรู้สึก
ของท่านในการทำความสะอาด
อาคารประชุมได้ที่
kaenjaksu@ldschurch.org

**“ไม่ว่าผู้คนที่ผ่านมาพบเห็นอาคารของเรา ณ ที่ใดก็ตาม
พวกเขาควรจะสามารถกล่าวได้ว่า ผู้คนที่มานมัสการที่นี่เป็นคนที่เชื่อ
ในความสะอาด ความเป็นระเบียบเรียบร้อย ความสวยงาม
และความเคารพ”**

กอร์ดอน บี. ینگคัลลี,
(*Ensign*, พ.ย. 1995, 51)

ประวัติครอบครัวสีเขียว Family Tree Go Green

เมื่อวันเสาร์ที่ 29 กันยายน ค.ศ. 2012 สเตคกรุงเทพจัดการประชุมพิเศษในหัวข้อประวัติครอบครัวสเตค ณ อาคารประชุมอโศก เพื่อแนะนำการใช้งานโปรแกรม PAF5 คู่มือประวัติครอบครัวเล่มใหม่ รวมถึงโปรแกรม ROOTMAGIC5 ซึ่งเป็นอีกทางเลือกหนึ่งที่จะช่วยในการเก็บบันทึกประวัติครอบครัวและงานสืบลำดับเชื้อสาย และมีการรายงานความก้าวหน้าของโครงการ Family Tree Go Green ในสเตคให้รับทราบทั่วกัน

โครงการ Family Tree Go Green จัดขึ้นเพื่อกระตุ้นให้สมาชิกในสเตคเข้าไปลงทะเบียนทำงานประวัติครอบครัวในเว็บไซด์ New.Familysearch.org โดยรายงานสถิติจำนวนผู้ลงทะเบียนแทน

ด้วยใบไม้สีเขียว และผลไม้สีแดงหมายถึงจำนวนรายชื่อบรรพชนที่ส่งไปประกอบศาสนพิธีในพระวิหารจากทุกหน่วยในสเตคกรุงเทพ เมื่อมีใบไม้สีเขียวและผลไม้สีแดงจำนวนมาก ย่อมแสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าของงานสำคัญที่กำลังเกิดขึ้นในภูมิภาคหนึ่งของประเทศไทย

ผลลัพธ์ที่คาดหวังในกิจกรรมครั้งนี้คือต้องการให้สมาชิกตื่นตัวมากขึ้นในการค้นหารายชื่อบรรพชนผู้ล่วงลับเพื่อประกอบศาสนพิธีแห่งความรอดให้พวกเขา ดังที่เปาโลกล่าวไว้ว่า “พวกเขาโดยไม่มีเรา พระองค์จะทรงทำให้ดีพร้อมไม่ได้—ทั้งเราโดยไม่มีคนตายของเรา พระองค์จะทรงทำให้ดีพร้อมก็ไม่ได้.” (คพ. 128:15) ■

ซิสเตอร์เดโบราห์ เทเบอร์ ผู้สอนศาสนาอาวุโสด้านประวัติครอบครัวในประเทศไทยกำลังแสดงภาพรายนามการเกิดของเด็ก ซึ่งเขียนไว้ด้วยลายมือในบันทึกตระกูลของเธอ

**ในประเทศไทยมีศูนย์
ประวัติครอบครัวประจำ
ในแต่ละท้องถิ่น/สเตค
แต่ละวอร์ด/สาขามีผู้ให้
คำแนะนำด้านประวัติครอบครัว
ที่จะช่วยท่านเริ่มต้นทำงาน
ประวัติครอบครัวและงาน
สืบลำดับเชื้อสายของท่าน
เข้าไปที่ Familysearch.org
เพื่อค้นหาศูนย์ประวัติ
ครอบครัวใกล้บ้านหรือ
เรียนรู้มากขึ้นเกี่ยวกับ
งานสืบลำดับเชื้อสาย**

ทั่วประเทศไทย

การประชุมใหญ่ท้องถิ่นกระตุ้นให้สมาชิกออกไปช่วยชีวิต

กลางเดือนสิงหาคมที่ผ่านมา ในการประชุมใหญ่กิ่งปีของท้องถิ่นกรุงเทพเหนือที่อาคารแจ้งวัฒนะ เอ็ดเดอร์เคนท์ ดี. วัดสัน สวากเจ็ดสิบ ประธานภาคเอเชีย ให้ข้อคิดแก่สมาชิกว่าเราทุกคนสามารถเป็นพระหัตถ์ของพระเจ้าช่วยให้รอดในการยื่นมือออกไปช่วยชีวิตผู้อื่นให้มาหาพระคริสต์ พร้อมกับแนะนำให้สมาชิกกลับไปอ่านคู่มือแนะนำครอบครัวและนำหลักการเหล่านั้นไปปฏิบัติ

❖ *ประธานเคนท์ ดี. วัดสันและซิสเตอร์คอนนี่ วัดสัน ภรรยา ทักทายสมาชิกหลังเลิกการประชุม*

ท้องถิ่นเชียงใหม่จัดการประชุมใหญ่ท้องถิ่นในช่วงกลางเดือนกันยายน ณ อาคารประชุมสาขาเชียงใหม่ โดยมีเอ็ดเดอร์เกอร์ริท ดับเบิลยู. กอง ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานภาคเป็นผู้ควบคุมการประชุม หัวข้อการประชุมทั้งสองภาคเน้นเรื่องการหันใจของลูกหลานไปหาบรรพชนโดยผ่านการทำงานพระวิหารและประวัติครอบครัวเพื่อช่วยให้บรรพชนมีโอกาสรับศาสนาพิถีแห่งความรอด ซึ่งจำเป็นเช่นกันที่สมาชิกต้องเตรียมตัวให้มีค่าควรเพื่อเข้าสู่พระนิเวศน์ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ

❖ *เอ็ดเดอร์เกอร์ริท ดับเบิลยู. กองและซิสเตอร์ซูซาน กอง (ขวาสุด) ถ่ายภาพร่วมกับผู้สอนศาสนาท้องถิ่นเชียงใหม่และประธานคณะเผยแผ่กับภรรยา*

การรักษาให้คงอยู่ผ่านการสอนประจำบ้านและการเยี่ยมสอนเป็นสิ่งทีเอ็ดเดอร์โจเซฟ สุบันตรีโย สวากเจ็ดสิบภาคเน้นความสำคัญระหว่างการประชุมใหญ่ท้องถิ่นขอนแก่นเมื่อต้นเดือนกันยายนที่ผ่านมา โดยชี้ให้เห็นจากอุปมาเรื่องแกะหนึ่งตัวที่หายไปในบรรดาร้อยตัว แม้ว่าเราจะต้องออกไปช่วยแกะตัวนั้นกลับมา แต่แกะที่เหลืออีก 99 ตัวก็มีความสำคัญเช่นกันที่เราต้องรักษาไว้ไม่ให้หลงหายไป

❖ *คณบดีโรงเรียนเยาวชนและปฐมวัยท้องถิ่นขอนแก่นระหว่างการประชุมใหญ่ท้องถิ่นภาคทั่วไปวันอาทิตย์*

ที่ปรึกษาฝ่ายประธานคณะเผยแผ่คนใหม่

ช่วงไตรมาสสุดท้ายของปี 2012 ที่ผ่านมา ประธานเดวิด เอ็ม. ซีเนียร์ ประธานคณะเผยแผ่ประเทศไทย กรุงเทพ เรียกที่ปรึกษาในฝ่ายประธานคณะเผยแผ่ ได้แก่ วิศิษฐ์ คณาค่า ที่ปรึกษาที่หนึ่ง และรัฐมณี แสงสุวรรณ ที่ปรึกษาที่สอง โดยทั้งคู่ได้รับการยกมือสนับสนุนจากสมาชิกในการประชุมใหญ่ของแต่ละท้องถิ่น

❖ *(จากซ้าย) ฝ่ายประธานคณะเผยแผ่ประเทศไทยกรุงเทพ: วิศิษฐ์ คณาค่า ที่ปรึกษาที่หนึ่ง; เดวิด เอ็ม. ซีเนียร์ ประธาน; รัฐมณี แสงสุวรรณ ที่ปรึกษาที่สอง*

สร้างเสริมสมาชิกโสดผ่านกิจกรรม

ท้องถิ่นกรุงเทพเหนือจัดกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ให้ชุมชนสำหรับผู้ใหญ่โสดวัย 31 ถึง 45 ปีเมื่อวันเสาร์ที่ 29 กันยายน ค.ศ. 2012 ที่ผ่านมา โดยการป้อนอาหารเด็กพิการและบริจาคสิ่งของที่บ้านนันทภูมิ อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี และร่วมทำกิจกรรมนันทนาการด้วยกันในช่วงบ่าย

วันเสาร์ที่ 15 กันยายน 2012 สมาชิกโสดกว่า 30 คนในสแตตกรุงเทพแข่งขันดำสัปดาห์ที่อาคารประชุมวอร์ดอโคก โดยมีเป้าหมายเพื่อสร้างมิตรภาพผ่านความสนุกสนานและเชิญชวนสมาชิกโสดที่แข่งขันน้อยมาร่วมกิจกรรม

❖ *บน: สมาชิกโสดท้องถิ่นกรุงเทพเหนือที่บ้านนันทภูมิ; ล่าง: หนุ่มสาวโสดสแตตกรุงเทพ ณ อาคารประชุมอโคก*

ข้อประกาศศูนย์หนังสือ

เรื่อง การติดตามเงินฝากเข้าบัญชีศูนย์หนังสือภายในเวลา 1 เดือน

เนื่องจากการโอนและฝากเงินเข้าบัญชีของศาสนจักรผ่านธนาคารไทยพาณิชย์เพื่อสั่งซื้อวัสดุอุปกรณ์และสิ่งพิมพ์จากศูนย์หนังสือโดยไม่มีใบแจ้งความจำนง ทางศูนย์หนังสือจึงไม่สามารถระบุได้ว่ายอดเงินเหล่านี้เป็นการสั่งซื้อจากหน่วยใด ทำให้ยอดเงินค้างอยู่เป็นระยะเวลานานหลายเดือน เพื่อหลีกเลี่ยงปัญหาดังกล่าว ศูนย์บริการใคร่ขอความร่วมมือให้สมาชิกแจ้งความจำนงและชำระค่าวัสดุอุปกรณ์และสิ่งพิมพ์ผ่านตัวแทนในหน่วยของท่าน ซึ่งตัวแทนหน่วยจะส่งสำเนาใบนำฝากหรือหลักฐานการโอนเงินพร้อมใบแจ้งความจำนงมายังศูนย์หนังสือทันทีหลังจากนำฝากเงินเข้าธนาคาร หากไม่มีการติดตามหรือแจ้งให้ทางศูนย์หนังสือทราบภายในระยะเวลา 30 วัน นับแต่วันนำฝาก ศูนย์บริการจะยกยอดเงินดังกล่าวไปไว้ในหมวดเงินบริจาคอื่นๆ ของศาสนจักร ข้อประกาศนี้จะมีผลตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม ค.ศ. 2013 เป็นต้นไป

ศูนย์บริการประเทศไทย

ส่งบทความหรือข่าวกิจกรรมในสาขา/วอร์ด หรือ ท้องถิ่น/สเตค เรื่องราวการเปลี่ยนใจเลื่อมใส และประสบการณ์ทางวิญญาณของท่านเพื่อลงในเว็บไซต์หรือเสียงโฮนาได้ที่

บรรณาธิการเนื้อหา: สุพันธนิศา แก่นจักร **อีเมล:** kaenjaksu@ldschurch.org

อาจมีการแก้ไขความยาวหรือความชัดเจนของเนื้อความที่ส่งมา

ระบุ: (1) ชื่อ-นามสกุล (2) วันเดือนปีเกิด (3) วอร์ดหรือสาขา (4) สเตคหรือท้องถิ่น (5) คำอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรของท่านให้พิมพ์บทความและรูปถ่ายที่ส่งมา (ถ้ามี)

หากอายุต่ำกว่า 18 ปี ต้องมีคำอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากผู้ปกครอง

อ่านบทความเพิ่มเติมที่ Lds.or.th **หรือติดตามที่** [Facebook.com/mormonthai](https://www.facebook.com/mormonthai)

พรวันเกิดของดิฉัน

เมื่อดิฉันยอมรับพระกิตติคุณขณะอายุ 18 ปี ดิฉันยอมรับว่าได้ชิมรสผลไม้อหวนที่สุดเหนือทุกสิ่ง ดิฉันปลื้มปีติมาก แต่ก็นึกถึงสมาชิกครอบครัวที่หลงหาย และร่อนเร่ไร้จุดหมาย ดิฉันเศร้าใจมากที่เป็นสมาชิกศาสนจักรเพียงคนเดียวในครอบครัว แต่ไม่ทราบว่าจะเปิดหูเปิดตาคนอื่น ๆ ได้รับความจริงอย่างไร

ดิฉันพยายามหลายวิธีเพื่อเกลี้ยกล่อมครอบครัวให้ฟังผู้สอนศาสนา แต่ยิ่งพยายามพวกเขาก็ยิ่งลังเล

ดิฉันท้อใจจนคิดจะไม่ใช่โบสถ์อีก แต่เมื่อดิฉันสวดอ้อนวอน พระคัมภีร์ข้อหนึ่งเข้ามาในความคิด “หลังจากนี้ [หากเจ้า] จะปฏิเสธเรา, มันจะเป็นการดีกว่าสำหรับเจ้าหากเจ้าไม่ได้รู้จักเรา” (2 นิไฟ 31:14) ดิฉันสวดอ้อนวอนหนักขึ้น อ่านพระคัมภีร์ เข้าร่วมการประชุมของศาสนจักร และจดจ่อกับพรในชีวิตดิฉัน ความเจ็บปวดจึงเริ่มจางหายไป

เมื่อใกล้ถึงวันเกิด ดิฉันรู้สึกได้รับการดูแลใจให้จัดเลี้ยงวันเกิดที่บ้านและชวนเพื่อนทุกคนที่โบสถ์รวมทั้งผู้สอนศาสนาเต็มเวลามาร่วมงาน ดิฉันอยากให้ครอบครัวมีความสัมพันธ์แน่นแฟ้นมากขึ้นกับสมาชิกศาสนจักรซึ่งดิฉันเห็นว่าน่าจะเป็นคนมีความสุขที่สุดในโลก ดิฉันรู้สึกว่าการเลี้ยงนั้นก็เหมือนกับการสังสรรค์ในครอบครัวนั่นเอง

หลังจากวันนั้น สถานการณ์เปลี่ยนไป บ้านเราต้อนรับผู้สอนศาสนาและพวกเขากลายเป็นเพื่อนที่ดีของครอบครัวดิฉัน วันหนึ่งคุณพ่อประกาศว่าท่านอยากให้ทุกคน

เมื่อใกล้ถึงวันเกิดของดิฉัน ดิฉันรู้สึกได้รับการดูแลใจให้จัดเลี้ยงวันเกิดที่บ้านและชวนเพื่อนทุกคนที่โบสถ์รวมทั้งผู้สอนศาสนาเต็มเวลามาร่วมงาน

ในครอบครัวฟังผู้สอนศาสนาและไปโบสถ์ ดิฉันตกใจมาก

สามปีหลังจากดิฉันรับบัพติศมา ทุกคนในครอบครัวก็รับบัพติศมา ที่พิธีบัพติศมา คุณแม่แสดงประจักษ์พยาน คุณพ่อขอบคุณผู้สอนศาสนา สมาชิกวอร์ดประหลาดใจกับการเปลี่ยนใจเลื่อมใสของครอบครัวดิฉัน

เรื่องนี้เกิดขึ้นได้อย่างไร น้ำตาที่ดิฉันหลั่งและเป้าหมายที่ดิฉันตั้งไว้ล้วนมีส่วน

แต่เหนือสิ่งอื่นใด ใจคุณพ่ออ่อนลงเพราะความรักและมิตรภาพของผู้สอนศาสนา และสมาชิกวอร์ด สมาชิกทุกคนเป็นผู้สอนศาสนาเพราะแบบอย่างการดำเนินชีวิตของพวกเขาตามพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ ดิฉันขอบคุณพวกเขาและขอบพระทัยแผนของพระบิดาบนสวรรค์ซึ่งยอมให้ครอบครัวได้อยู่ด้วยกันตลอดไป ■

แอนเจลิกา คาร์บอนเนลล์ ไคท์ล, ฟิลิปปินส์

โดย เอ็ดเดอร์ไมเคิล
ที. ริงก์วูด
แห่งสาวกเจ็ดสิบ

ศรัทธา ความหวัง และ ความสัมพันธ์

ความปรารถนา
ความเชื่อ และ
ความหวังควร
กระตุ้นเราให้
พัฒนาความ
สัมพันธ์ที่นำไป
สู่การแต่งงาน

คุณพ่อทำรายการข้อดีข้อเสียจริงหรือครับ” คำถามที่ลูกชายวัยรุ่นถามด้วยน้ำเสียงแปลกใจถึงรายการที่เขาพบในบันทึกส่วนตัวเล่มหนึ่งของข้าพเจ้า นั่นไม่ใช่แค่รายการข้อดีข้อเสีย แต่เป็นรายการที่ข้าพเจ้าเขียนไว้เมื่อ 30 ปีก่อนจะขอแต่งงานกับคุณแม่ของเขา ข้าพเจ้าไม่ทราบว่ามีชายกี่คนที่ทำรายการนี้เหมือนกัน แต่เมื่อไตร่ตรองแนวคิดเรื่องการแต่งงานสมัยเป็นนักศึกษาวัย 24 ปี ดูเหมือนนั่นเป็นสิ่งที่สมควรทำ

ข้าพเจ้าจำคำถามข้ออื่นที่ลูกชายถามวันนั้นไม่ได้เกี่ยวกับการเป็นคู่รักของเรา แต่เขาสนใจรายการนั้นมาก ข้าพเจ้ายังเห็นเขาในมโนภาพขณะตะโกนบอกพี่ๆ น้องๆ ว่า “คุณพ่อทำรายการเกี่ยวกับคุณแม่ด้วย! มาดูสิ!” แต่เมื่อนึกย้อนกลับไปที่ข้าพเจ้านึกออกหลายคำถามที่เขา คงได้ถาม

คุณพ่อรักคุณแม่ไหม คำถามนี้น่าจะเป็นคำถามข้อแรก คำตอบของข้าพเจ้าคือรัก นั่นคือสาเหตุที่ข้าพเจ้าเขียนรายการนี้ขึ้นมา ข้าพเจ้ารักเธอมาก และข้าพเจ้าปรารถนา ให้เธอมีความสุขยิ่งกว่าสิ่งใด

รายการนี้เขียนขึ้นมาเพื่อจะดูว่าข้าพเจ้าจะทำให้เธอมีความสุขได้หรือไม่มากกว่าจะดูว่าข้าพเจ้ารักเธอหรือไม่

คุณพ่อคุณแม่สนุกสนานด้วยกันใหม่อีกครั้งที่คำตอบของข้าพเจ้าคือใช่ นั่นคือสาเหตุที่ข้าพเจ้าเขียนรายการนี้ขึ้นมา นั่นเป็นวิธีดูว่า ความหวัง ที่ข้าพเจ้าอยากให้คุณสองคนสนุกสนานด้วยกันเสมอจะกลายเป็นจริงได้หรือไม่

คุณพ่อคิดว่าคุณแม่เป็นคนที่ถูกต้องใหม่ บางทีนี่อาจเป็นคำถามน่าสนใจที่สุดในบรรดาคำถามทั้งหมด ข้าพเจ้าตอบว่าใช่ ข้าพเจ้า เชื่อ ว่าเธอคือ “คนนั้น” แต่ข้าพเจ้าต้องการให้แน่ใจว่าความเชื่อ นั้นจะคลายข้าพเจ้าให้ทำส่วนของตนเพื่อให้สิ่งต่างๆ เป็นไปอย่างที่ควร

ข้าพเจ้าไม่คิดว่าเวลานั้นข้าพเจ้าตระหนักถึงอิทธิพลที่คำสอนของพระรัตนคุณะเผยแผ่กำลังมีต่อความสัมพันธ์ของข้าพเจ้า คำสอนนั้นเกี่ยวกับศรัทธาและองค์ประกอบของศรัทธา อันได้แก่ ความปรารถนา ความเชื่อ และความหวัง เมื่อเวลาล่วงเลยข้าพเจ้ายิ่งเห็นชัดขึ้นและขอบคุณประธานเอฟ. เรย์ ฮอว์คินส์มาก

สำหรับอิทธิพลของท่าน ข้าพเจ้ายังมีข้อความที่จดไว้สมัยเป็นผู้สอนศาสนาวัย 20 ปีเมื่อประธานคณะเผยแผ่วัยหนุ่มของข้าพเจ้าเปิดประดัมภีร์อธิบายองค์ประกอบของศรัทธาซึ่งต่อมามีส่วนช่วยในการตัดสินใจเรื่องสำคัญที่สุดของชีวิตข้าพเจ้า

คำสอนของแอลมาเรื่องศรัทธา

เรื่องหนึ่งที่ประธานฮอว์คินส์แบ่งปันเกี่ยวกับศรัทธาคือคำสอนของแอลมาต่อคนยากจนในบรรดาชาวโซรัม แอลมาบอกว่าจำเป็นต้องมีอนุภาคหนึ่งของศรัทธาซึ่งท่านเรียกว่า *ความปรารถนา* (ดู แอลมา 32:27) ความปรารถนาให้บางอย่างเกิดขึ้นเป็นอิทธิพลอันทรงพลังให้เราทำขั้นตอนที่จำเป็นเพื่อเพิ่มพูนศรัทธาของเรา

อนุภาคที่สองของศรัทธาคือสิ่งที่แอลมาสอนว่าเกิดจากความปรารถนา นั่นคือ *ความเชื่อ* ท่านแนะนำชาวโซรัมให้ความปรารถนาเกิดผลในพวกเขาจนพวกเขาเชื่อในลักษณะที่จะสามารถให้ที่สำหรับถ้อยคำของท่านในใจพวกเขาได้ (ดู ข้อ 27) ส่วนผสมของความปรารถนากับความเชื่อเริ่มพองในใจเรา และเราตระหนักว่าดี มันเริ่มขยายจิตวิญญาณของเรา ให้ความสว่างแก่ความเข้าใจของเรา และเริ่มมีรสเลิศ (ดู ข้อ 28)

ความหวัง เป็นอนุภาคสำคัญอีกประการหนึ่งของศรัทธา แอลมาบอกชาวโซรัมที่อ่อนน้อมต่อมตนว่าศรัทธาไม่ใช่ความรู้ อันสมบูรณ์ในเรื่องต่างๆ แต่คือความ “หวังในสิ่งที่ไม่เห็น, ซึ่งจริง” (แอลมา 32:21; เน้นตัวเอน) มอรมอนสอนท่านเองเดียวกันว่าความหวังเป็นอนุภาพที่จำเป็นของศรัทธาเมื่อท่านกล่าวแก่ไมโรโนว่า “จะเป็นไปได้อย่างไรที่ท่านจะบรรลุถึงศรัทธา,

นอกจากท่านจะมีความหวัง?” (ไมโรโน 7:40) ความหวังอธิบายได้ว่าเป็นความสามารถในการเห็นสิ่งที่ดีกว่าในอนาคต¹ รายการของข้าพเจ้าเป็นวิธีมองอนาคตด้วยดวงตาแห่งศรัทธา และลงความเห็นเช่นเดียวกับอับราฮัมว่า “มีความสุขและความสงบสุข ... มากขึ้น” (อับราฮัม 1:2) สำหรับข้าพเจ้าในการแต่งงานกับภรรยา

เมื่อมี *ความปรารถนา* เป็นอนุภาคหนึ่งของศรัทธาแล้วข้าพเจ้าต้องมี *ความเชื่อ* และ *ความหวัง* จึงจะทำให้ศรัทธาของข้าพเจ้าสมบูรณ์ และข้าพเจ้าต้องลงมือปฏิบัติโดยขอโรซาลีแต่งงาน รายการดังกล่าว—ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความปรารถนา ความเชื่อ และความหวัง—สำคัญต่อการทำให้ข้าพเจ้ากล้าลงมือปฏิบัติสิ่งที่จำเป็นต่อการทำให้ศรัทธาสมบูรณ์ ยกอบสอนว่าศรัทธาที่ไม่กระทำก็ไร้ผล (ดู ยกอบ 2:17) ถึงจะมีความปรารถนา ความเชื่อ หรือความหวังมากกว่านี้ก็ได้ช่วยให้ข้าพเจ้าพบความสุขและความสงบสุขมากกว่าที่พบในชีวิตแต่งงานถ้าอนุภาคเหล่านั้นไม่ได้ทำให้ข้าพเจ้าขอโรซาลีแต่งงาน (น่าเศร้าเมื่อข้าพเจ้าขอแต่งงานครั้งแรก โรซาลีตอบปฏิเสธ แต่นั่นทำให้มีการขออีกครั้ง ในสภาวะการณ์เช่นนั้น—เมื่อสถานการณ์ไม่ได้เป็นไปตามแผนหรือจังหวะเวลาของเรา—แต่ศรัทธายังคงมีบทบาทสำคัญในชีวิต) เราทั้งสองไม่ย่อท้อและใช้ความอดทนจนได้แต่งงานกันในวันหิมะตกของเดือนธันวาคม ค.ศ. 1982

ศรัทธาลำคัญในทุกสิ่งที่เราทำ รวมถึงการออกเดทและการเป็นคู่รัก ความปรารถนา ความเชื่อ และความหวังว่ามีความสุขและความสงบสุขมากกว่านั้นรอเราอยู่ควรเป็นสิ่งกระตุ้นให้เราลงมือทำเพื่อพัฒนา

ความสัมพันธ์อันจะนำไปสู่การแต่งงาน ท่าน *ปรารถนา* จะทำตามแผนแห่งความสุขหรือไม่ ท่าน *เชื่อ* หรือไม่ว่าการทำตามแผนนั้นจะนำไปสู่ความสุขและความสงบสุขมากขึ้น (จงเชื่อเมื่อข้าพเจ้าบอกท่านว่าการทำตามแผนนั้นและแต่งงานในพระวิหารทำให้มีความสุขและความสงบสุขมากขึ้นจริงๆ) ท่านหวังชีวิตแต่งงานที่มีความสุขหรือไม่ ความหวังช่วยให้ท่านเห็นตัวเองอยู่ในสถานที่ที่ดีขึ้นในอนาคตหรือไม่ หากคำตอบของคำถามเหล่านี้คือใช่ เมื่อนั้นท่านต้องทำให้ศรัทธาสมบูรณ์โดยลงมือปฏิบัติขอใครบางคนออกเดท! ยอมรับคำชวนให้ไปออกเดท! วางตัวท่านไว้ในสถานการณ์อันจะนำไปสู่การพบกับหนุ่มสาวที่คิดเหมือนท่าน สรุปลือจงดั้นตามวิถีที่จะนำไปสู่ความสุขและความสงบสุขมากขึ้น

แบบอย่างศรัทธาของโจเซฟ สมิธ

ขอให้เราดูโจเซฟ สมิธเป็นแบบอย่างของศรัทธาและการแสดงให้เห็นอนุภาค

ของความปรารถนา ความเชื่อ และความหวัง

โจเซฟต้องการพบศาสนจักรที่แท้จริงของพระเยซูคริสต์ ความปรารถนาของท่านแรงกล้ามากจนนำท่านไปยังพระคัมภีร์ที่อ่านว่า “ถ้าผู้ใดในพวกท่านขาดสติปัญญา ให้คนนั้นทูลขอจากพระเจ้า” (ยากอบ 1:5) ท่านใคร่ครวญพระคัมภีร์ข้อนี้ ท่าน *ปรารถนา* จะมีปัญญา และท่าน *เชื่อ* ว่าท่านจะได้รับหากท่านทูลขอพระเจ้าเป็นเจ้า ท่านทำสิ่งเดียวที่สมควรทำ นั่นคือสวดอ้อนวอนทูลขอพระเจ้าเป็นเจ้า ใคร่ครวญเรื่องนี้สักครู่ โจเซฟมีความปรารถนาจะรู้ความจริง ท่านเชื่อถ้อยคำของยากอบ ท่านหวังคำตอบ แต่ถ้าท่านหยุดแค่นั้นเราจะไม่อยู่ที่วันนี้ การใช้ศรัทธาหมายความว่าโจเซฟต้องเข้าไปในป่าและสวดอ้อนวอน ข้าพเจ้าเชื่อว่าเมื่อโจเซฟเข้าไปในป่าเพื่อสวดอ้อนวอน ท่านคาดหวังว่าจะเดินออกมาพร้อมคำตอบ ท่านอาจไม่ได้คาดหวังว่าจะเห็น

พระบิดาบนสวรรค์และพระเยซูคริสต์ แต่ท่านคาดหวังคำตอบ นับเป็นแบบอย่างที่ดีเยี่ยมของศรัทธา! ท่านมีความปรารถนา ท่านเชื่อ ท่านหวัง และท่านลงมือปฏิบัติ

ศรัทธาของเด็กหนุ่มวัย 14 ปีเปลี่ยนโลกเนื่องด้วยคำสวดอ้อนวอนของโจเซฟในป่าศักดิ์สิทธิ์ ฟาัสวรรค์เปิดและพระเจ้าเป็นเจ้าตรัสกับบุตรธิดาของพระองค์อีกครั้งผ่านศาสดาพยากรณ์

โอกาสหนึ่งของท่านในการแสดงศรัทธา

พระเจ้ายังคงตรัสผ่านศาสดาพยากรณ์ของพระองค์ในทุกวันนี้ ราวหนึ่งปีครึ่งที่ผ่านมา ประธานโรมัส เอส. มอนสันกล่าวว่า

“มีช่วงเวลาที่ท่านต้องคิดอย่างจริงจังเกี่ยวกับการแต่งงานและแสวงหาคู่ครองที่ท่านต้องการใช้ชีวิตด้วยกันชั่วนี้รันดร์ หากท่านเลือกอย่างฉลาดและมุ่งมั่นที่จะทำให้ชีวิตแต่งงานประสบความสำเร็จ

ย่อมไม่มีสิ่งใดในชีวิตนี้ที่จะนำความสุขมาให้ท่านได้มากกว่า

“เมื่อท่านแต่งงาน ท่านจะปรารถนาที่จะแต่งงานในพระนิเวศน์ของพระเจ้าสำหรับท่านที่ดำรงฐานะปุโรหิต ท่านไม่ควรมีทางเลือกอื่น จงระวังเกลือกกว่าท่านจะทำลายคุณสมบัติที่จะทำให้ท่านแต่งงานเช่นนั้นได้ ท่านสามารถรักษาระดับการคบหาให้อยู่ในขอบเขตที่เหมาะสม ขณะยังคงมีช่วงเวลาที่มีความสุข”²

ความปรารถนา ความเชื่อ และความหวังอาจไม่ประจักษ์ชัดในรูปแบบของรายการเช่นที่ประจักษ์ชัดต่อข้าพเจ้า แต่ท่านแสดงให้เห็นคุณสมบัติเหล่านี้ได้ ซึ่งจะช่วยให้ศรัทธาของท่านสมบูรณ์โดยทำตามศาสดาพยากรณ์ของพระเจ้าให้หาชีวิตที่ท่านจะพบความสุขมากขึ้นเมื่ออยู่ด้วยความปรารถนา ความเชื่อ และความหวังของท่านจะช่วยท่านเลือกอย่างฉลาดเช่นกัน

พรของการเลือกแสวงหาและบำรุงเลี้ยงการแต่งงานนี้รันดร์จะนำเราให้ประสบผลของพระกิตติคุณ ซึ่งแอลมาบรรยายว่า “มีค่าที่สุด ... หวานเหนือทุกสิ่งที่ยหวาน, และ... พิศุทธิ์เหนือทุกสิ่งที่ยพิศุทธิ์” ท่านกล่าวต่อไปว่า “ท่านจะดื่มด่ำ [ผลเหล่านี้] แม้จนอิม, เพื่อท่านจะไม่หิว, ท่านจะไม่กระหาย” (แอลมา 32:42) แทนที่จะกลัวอนาคต จงใช้ศรัทธาเพื่อท่านจะทวงสัญญาจากพระเจ้าได้ ■

อ้างอิง

1. ดู เตนนิส เอฟ. แรสมุสเซ็น, “What Faith Is,” ใน แลร์รี่ อี. คาห์ล และ ชาร์ลส์ ดี. เกท จูเนียร์, eds., *The Lectures on Faith in Historical Perspective* (1990), 164.
2. โรมัส เอส. มอนสัน, “อำนาจฐานะปุโรหิต,” *เสียงโสมนา*, พ.ศ. 2011, หน้า 86.

เอลตัน
ฮวน เอ. อูเซดา
แห่งสาวกเจ็ดสิบ

พระคัมภีร์ มอรมอน— แบ่งปัน

ข้าพเจ้ากราบว่าพระคัมภีร์มอรมอน
เป็นความจริงเพราะมีสามสิ่งที่
ข้าพเจ้ารู้สึกเมื่ออ่าน

เมื่ออายุ 18 ปีข้าพเจ้าอยู่ในลิมา เปรู
ข้าพเจ้าเกิดและเติบโตที่นั่น เวลานั้น
คุณพ่อบังเอิญพบเพื่อนที่ดีคนหนึ่งที่
ไม่ได้เจอมานาน

คุณพ่อประทับใจที่เพื่อนคนนั้นดูหนุ่ม
ขึ้นและแต่งตัวดี ท่านถามเพื่อนว่าอะไร
ทำให้เขาเกิดการเปลี่ยนแปลงขนาดนี้ “คุณ
เพิ่งถูกลอตเตอรี่หรือ” ท่านถาม เพื่อนตอบ
ว่า “ดีกว่านั้นอีก เวลานี้ผมเป็นมอรมอน
และผมอยากแบ่งปันพระกิตติคุณกับคุณ
และครอบครัว”

คุณพ่อคิดว่าเพื่อนพูดเล่นจึงบอกว่า
“ตกลง ถ้าคุณอยากส่งผู้สอนศาสนาของ
คุณมา ก็ทำเลย” แต่ชายคนนั้นจริงจังกับ

เอลตันอูเซดา (คนที่สอง
จากขวา) กับครอบครัว
ในลิมา เปรู หลังจาก
ท่านเข้าร่วมศาสนจักร
ได้ไม่นาน

ภาพครอบครัว เอื้อเฟื้อโดยเอลตันอูเซดา; ภาพประกอบโดย ไมรอน คอสต์

เรื่องนี้มาก ภายในไม่กี่วันผู้สอนศาสนา ก็มาเคาะประตูบ้านของเรา นั่นคือจุดเริ่มต้นของประสบการณ์อันแสนวิเศษ

ผู้สอนศาสนาสอนเราเกี่ยวกับพระคัมภีร์มอรมอนและฝากพระคัมภีร์เล่มหนึ่งไว้ให้เราอ่าน นี่เกิดขึ้นในช่วงฤดูร้อน ข้าพเจ้าปิดเทอมสองเดือนหลังจากเรียนจบมหาวิทยาลัยปีแรก ปายวันนั้นหลังจากสนทนากัน ข้าพเจ้าจึงหยิบหนังสือไปอ่าน

ข้าพเจ้าอ่านหน้าแล้วหน้าเล่า อ่านแล้วอ่านอีกจนหยุดไม่ได้ ข้าพเจ้าต้องมนต์จาก

หนังสือเล่มนี้ ข้าพเจ้ารักการอ่านและอ่านหนังสือมาหลายเล่ม แต่นี่ต่างจากเล่มอื่น หนังสือเล่มนี้ดึงดูดใจข้าพเจ้า หลังจากอ่านนานหลายชั่วโมง คุณแม่บอกว่า “ฮวนปิดไฟได้แล้ว! พี่ๆ อยกหลับแล้ว” ข้าพเจ้าตอบว่า “ครับ อีกเดี๋ยวจะครับ อีกเดี๋ยว” แล้วอ่านต่อ หลังจากอ่านไปแล้วหลายชั่วโมงข้าพเจ้าก็ยังไม่หิว ไม่กระหาย และไม่อยากเข้านอน

ก่อนอ่านจบ ข้าพเจ้าทราบว่ามีสิ่งพิเศษบางอย่างอยู่ในนั้น ข้าพเจ้ามีประจักษ์

พยานเพราะมีสามสิ่งที่ข้าพเจ้าประสบขณะอ่านพระคัมภีร์เล่มนั้นเป็นครั้งแรก

สิ่งแรกที่เกิดขึ้นกับข้าพเจ้าระหว่างชั่วโมงเหล่านั้นคือความรู้สึกสงบอย่างลึกซึ้งต่างจากสิ่งใดที่เคยประสบมาก่อน ความรู้สึกสงบเช่นนี้อยู่กับข้าพเจ้านานหลายชั่วโมง

สิ่งที่สองที่ข้าพเจ้าประสบขณะอ่านคือความรู้สึกปิด ไม่ใช่ความสุขที่เคยมีเมื่ออยู่กับเพื่อนๆ หรือเมื่อชื่อของที่ชอบมากๆ ไม่ใช่ความรู้สึกมีความสุข แต่เป็นความรู้สึกปิด ขณะอ่านข้าพเจ้าเริ่มร้องไห้และตระหนักว่า “ฉันชอบเล่มนี้จัง!”

สิ่งที่สามที่ข้าพเจ้าประสบคือความสว่างทางความคิด เมื่อเริ่มอ่านครั้งแรก หนังสืออ่านเข้าใจยากเพราะมีคำที่ข้าพเจ้าไม่คุ้นเคย เช่น *นีไฟ* และ *การชดใช้* แต่หลังจากอ่านไปได้สองสามชั่วโมง ความคิดข้าพเจ้าเปิด รวบรวมมีความสว่างในความคิด ข้าพเจ้าเข้าใจได้มากขึ้นขณะอ่านต่อไปเรื่อยๆ

ข้าพเจ้าเรียนรู้ในภายหลังว่าประสบการณ์สามอย่างนั้นเป็นวิธีที่พระวิญญาณทรงแสดงให้ประจักษ์ต่อข้าพเจ้า ข้าพเจ้าได้รับพระวิญญาณ และข้าพเจ้าพร้อมรับบัพติศมา แต่ต้องรอให้คนอื่นในครอบครัวได้รับประจักษ์พยานของตนเองก่อน ใน

ที่สุดวันที่ 6 เมษายน ค.ศ. 1972 คุณแม่ พี่สาว และข้าพเจ้าก็รับบัพติศมา คุณพ่อ กับพี่น้องอีกสองคนอยู่ร่วมพิธีและสนใจ สิ่งที่เรากำลังประสบอยู่ ไม่กี่เดือนหลังจากนั้น พวกเขาก็รับบัพติศมา

ศาสนจักรและพระกิตติคุณเข้ามาในชีวิตข้าพเจ้าถูกจ้งหระพอดี้ ในปีแรกที่มหาวิทยาลัย ข้าพเจ้าเปิดรับปรัชญามากมายของมนุษยธรรมทั้งแนวคิดใหม่ๆ และวิธีดำเนินชีวิตต่างจากที่เคยรู้ ค่านิยมหลายอย่างที่เราเรียนรู้ในศาสนาอื่นช่วงวัยเด็กถูกทำลายด้วยแนวคิดใหม่ที่อยู่ตรงหน้า

นับว่ายากสำหรับข้าพเจ้าเพราะข้าพเจ้า สับสน มีสิ่งใหม่มากมายเหลือเกินที่ข้าพเจ้ารู้สึกว่าจะไม่ถูกต้อง แต่เป็นเรื่องปกติสำหรับคนอื่นๆ ความรู้ที่ข้าพเจ้ามีเวลานั้น ไม่พอให้ข้าพเจ้าปกป้องค่านิยมของตน

หลังจากรับบัพติศมา การกลับไปมหาวิทยาลัยเป็นประสบการณ์ที่ต่างจากเดิม เวลานี้ข้าพเจ้ามีบางอย่างให้พูดตอบคนอื่น ๆ ด้วยความรัก ข้าพเจ้าพูดได้ด้วยความมั่นใจว่า “ไม่ละ ขอคุณ ผมคิดว่านั่นไม่ใช่สำหรับผม” และเวลานี้ข้าพเจ้ารู้ว่าทำไมต้องพูดอย่างนั้น ศาสนจักรและพระคัมภีร์มอรมอนมาถูกจ้งหระพอดี้ ข้าพเจ้ารู้สึกซาบซึ้งอย่างยิ่งเพราะทั้งสองสิ่งเปลี่ยนชีวิตข้าพเจ้า

ข้าพเจ้าได้รับพรเพราะตัดสินใจเข้าร่วมศาสนจักร ในศาสนจักรข้าพเจ้าพบเพื่อนที่ดีที่สุด ข้าพเจ้าเป็นคนเขินอายมาก ชอบอยู่คนเดียว ศึกษา อ่านหนังสือ และอยู่กับตัวเองมากกว่า แต่เมื่อศาสนจักรเข้ามาในชีวิต ข้าพเจ้าเรียนรู้ว่าเพื่อนแท้คืออะไร ข้าพเจ้าพบหญิงสาวที่ดีมากคนหนึ่ง ในศาสนจักรผู้กลายเป็นภรรยาข้าพเจ้า ข้าพเจ้าพบผู้นำฐานะปุโรหิตและคนที่ห่วงใยข้าพเจ้า ในศาสนจักรของพระเจ้า ข้าพเจ้าพบสิ่งที่ข้าพเจ้าต้องการ

มีคนมากมายผู้อยากพบสิ่งที่พวกเขาต้องการในศาสนจักร อย่างกลัวเมื่อต้องเอ่ยปากบอกเพื่อนๆ ว่า “ผมเชื่อเรื่องนี้ ผมอยากแบ่งปันกับคุณ” บางครั้งท่านได้ยินผู้ใหญ่บอกว่าอะไรก็ถูกอะไรผิด แต่เมื่อท่านมีเพื่อนวัยเดียวกันบอกเหมือนกัน ท่านกลับทำตามคนนั้น ด้วยเหตุผลบางอย่าง เสียงของเพื่อนๆ ดูเหมือนจะมีน้ำหนักมากกว่าเสียงของผู้ใหญ่ ดังนั้นจึงเป็นแบบอย่างที่ดีเพราะท่านไม่มีวันรู้หรือว่าคุณแบบฮวน อุเซดากำลังรออยู่ ท่านจะไม่มีวันรู้วันแต่ท่านเอ่ยปากพูดว่า “ฮวน ผมอยากชวนคุณมาโบสถ์ของผม ผมอยากให้คุณอ่านหนังสือเล่มนี้” ถ้าท่านทำสิ่งเรียบง่ายนั้น ท่านอาจเปลี่ยนหลายชีวิตได้ ■

หลังจากเข้าร่วมศาสนจักร เอ็ลเดอร์ อุเซดามีโอกาสแบ่งปันประจักษ์พยานเกี่ยวกับพระคัมภีร์มอรมอนหลายครั้ง ในฐานะผู้สอนศาสนาเต็มเวลา บนชาย: เอ็ลเดอร์อุเซดา (ขวา) ยืนอยู่กับครอบครัวผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสที่ท่านสอนล่างชาย: เอ็ลเดอร์อุเซดา (แถวหลังขวา) กับผู้สอนศาสนาคนอื่นๆ นอกอาคารศาสนจักร

หลักคำสอนและพันธสัญญา 87:8

สาระสำคัญของสหกิจกรรมปีนี้สอนเราว่ายืนตรงไหนจึงจะปลอดภัย

เจ้าจยีน

“พระเจ้าทรงเชื่อเชิญเรา ว่า ‘จงเข้ามาอยู่ใกล้เรา และเราจะเข้ามาอยู่ใกล้เจ้า; จงแสวงหาเราอย่างขยันหมั่นเพียรและเจ้า

จะได้พบเรา’ ขณะทำเช่นนั้น เราจะรู้สึกถึงพระวิญญาณของพระองค์ในชีวิตเรา โดยประทานความปรารถนาและความกล้าหาญให้เราเพื่อยืนหยัดมั่นคงในความรักชอบธรรม—‘ยืนอยู่ในสถานที่ศักดิ์สิทธิ์, และไม่หวั่นไหว.’”

ประธานโรนัลด์ เอส. มอนสัน, “ยืนอยู่ในสถานที่ศักดิ์สิทธิ์,” *เสี้ยวไฮนา*, พ.ย. 2011, หน้า 109.

มาถึงโดยพลัน

“เราควรเฝ้ารอเครื่องหมาย [การเสด็จมาครั้งที่สอง] เราควรดำเนินชีวิตอย่างซื่อสัตย์เท่าที่เราจะสามารถทำได้... แต่เราต้องไม่นิ่งเฉยเพียงเพราะว่าเหตุการณ์นั้นและเหตุการณ์แวดล้อมจะเกิดขึ้นวันใดวันหนึ่งข้างหน้า เราจะหยุดดำเนินชีวิตไม่ได้ เราควรดำเนินชีวิตให้ครบถ้วนบริบูรณ์มากกว่าแต่ก่อน”

ดู *เอ็ดเดอร์เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์ แห่งโควรัมอัครสาวกสิบสอง*, “ยิ่งใหญ่ที่สุดในสมัยการประทานทั้งหมด,” *เสี้ยวไฮนา*, ก.ค. 2007, หน้า 19–20.

วันของพระเจ้า

วันของพระเจ้า—การเสด็จมาครั้งที่สองของพระเยซูคริสต์

8 ดังนั้น, เจ้าจยีนอยู่ในสถานที่ศักดิ์สิทธิ์, และไม่หวั่นไหว, จนวันของพระเจ้ามาถึง; เพราะดูเถิด, มันมาถึงโดยพลัน, พระเจ้าตรัส. เอเมน.

ในสถานที่ศักดิ์สิทธิ์

“อะไรคือ ... ‘สถานที่ศักดิ์สิทธิ์’ แน่นอน สิ่งนี้รวมถึง พระวิหาร และพันธสัญญาพระวิหารซึ่งรักษาไว้โดยซื่อสัตย์ แน่นอน สถานที่ศักดิ์สิทธิ์รวมถึง บ้าน ที่ลูกๆ คือทรัพย์สินสมบัติอันล้ำค่าและบิดามารดาได้ได้รับความเคารพ แน่นอนสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ รวมถึง ตำแหน่งหน้าที่ ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้ดำรงอำนาจฐานะปุโรหิต รวมถึง พันธกิจและการเรียกที่ทำให้สำเร็จอย่างซื่อสัตย์ในสาขา วอร์ด และสเตค”

เอ็ดเดอร์ดัลลีนเฮซ. ไรต์ แห่งโควรัมอัครสาวกสิบสอง, “การเตรียมพร้อมสำหรับการเสด็จมาครั้งที่สอง,” *เสี้ยวไฮนา*, พ.ค. 2004, หน้า 11; เน้นตัวเอน.

ไม่หวั่นไหว

ต่อไปนี้เป็นวิธีการบางอย่างที่ทำให้บางสิ่งไม่ขยับเขยื้อน:

- *สมอ*—“ความหวัง... ทำสมอให้จิตวิญญาณมนุษย์” (อีเธอร์ 12:4)
- *รากฐานอันแน่นอน* “บันดิลลาของพระผู้เฒ่าของเรา, ผู้ทรงเป็นพระคริสต์, พระบุตรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า, ที่ลูกต้องสร้างรากฐานของลูก ... , ซึ่งเป็นรากฐานอันแน่นอน” (อีเลามัน 5:12)
- *จุดยืนอันมั่นคง*—ท่านจะให้เท้าข้างหนึ่งอยู่ในไซอันและอีกข้างหนึ่งอยู่ในโลกไม่ได้เพราะ “เขาเป็นคนสองจิตสองใจไม่มั่นคงในบรรดาทางของตน” (ยากอบ 1:8)
- *หลักหมุดกระโจม*—หลักหมุด (สเตรค) กระโจมของไซอันช่วยให้ศาสนจักรยืนหยัดมั่นคงขณะให้ที่หลบภัยแก่เรา: “การรวบรวมบนแผ่นดินแห่งไซอัน, บนสเตคของนาง, จะเกิดขึ้นเพื่อการคุ้มภัย, และเพื่อเป็นที่พักพิงจากพายุ” (คพ. 115:6)

หมายเหตุบรรณาธิการ: หน้านี้ไม่มีเจตนาจะให้เป็นการอธิบายครอบคลุมข้อพระคัมภีร์ที่เลือกไว้ เป็นเพียงจุดเริ่มต้นสำหรับการศึกษามากกว่า

สาระสำคัญของ สหกิจกรรมปี 2013

ยืนอยู่บน ที่สูงกว่า

โดย เดวิด แอล. เบค
ประธานเยาวชนชายสามัญ

สาระสำคัญสหกิจกรรมปี 2013 นำมาจาก หลักคำสอนและพันธสัญญา 87:8: “ดังนั้น, เจ้าจงยืนอยู่ในสถานที่ศักดิ์สิทธิ์, และไม่วันไหน, จนวนของพระเจ้ามาถึง” คำถามที่ผมหวังให้เยาวชนชายทุกคนได้ไตร่ตรองตลอดปีที่จะมาถึงนี้คือ **ฉันกำลังยืนอยู่ในสถานที่ศักดิ์สิทธิ์หรือไม่**

เมื่อผมได้พบปะสนทนากับเยาวชนชายที่กล้าหาญทั่วโลก ผมเห็นด้วยตาตนเองว่าพวกท่านหลายพันคนกำลังทำเช่นนี้อยู่แล้วในหลายๆ วิธี ท่านยืนอยู่ในสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุดทุกครั้งที่ท่านเข้าพระวิหารเพื่อรับบัพติศมาแทนคนตาย ผมใคร่ขอให้ท่านใช้ทุกโอกาสที่มีเข้าพระวิหารและมีค่าควรเข้าพระวิหารตลอดเวลา แต่ละวันเมื่อท่านทำหน้าที่ของท่านต่อพระเจ้า ท่านยืนอยู่ในสถานที่ศักดิ์สิทธิ์และอยู่ในฐานะที่จะยกผู้อื่น ท่านยืนอยู่ในสถานที่ศักดิ์สิทธิ์เมื่อท่านเตรียม ให้พร และส่งผ่านศีลระลึกทุกวันอาทิตย์ ท่านยืนอยู่ในสถานที่ศักดิ์สิทธิ์เมื่อท่านแบ่งปันพระกิตติคุณและเมื่อท่านทำหน้าที่ผู้ปฏิบัติศาสนกิจประจำ—ผู้ซึ่งสามารถ เต็มใจ และมีค่าควรจะรับใช้และเสริมสร้างความเข้มแข็งให้ผู้อื่นตลอดเวลา

ท่านผู้ดำรงฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนได้รับหน้าที่ให้เตือนอรรถาธิบาย แนะนำ สอน และเชื่อเชิญให้คนทั้งปวงมาหาพระคริสต์ (ดู คพ. 20:59) ประธานฮาโรลด์ บี. ลี (1899–1973) กล่าวว่า “ท่านไม่สามารถยกจิตวิญญาณอีกคนหนึ่งได้จนกว่าท่านจะยืนบนที่สูงกว่าเขา ... ท่านจะจุดไฟในจิตวิญญาณอีกคนหนึ่งไม่ได้เว้นแต่ไฟนั้นจะลุกไหม้ในจิตวิญญาณท่าน”¹ เยาวชนชาย

ทั้งหลาย นี่หมายความว่าท่านควรทำงานตลอดเวลาเพื่อเสริมสร้างประจักษ์พยานของท่านและเต็มใจแบ่งปันเสมอ

ท่านมีความรับผิดชอบอันศักดิ์สิทธิ์ที่จะเป็นเครื่องมือในพระหัตถ์ของพระเจ้า เมื่อท่านสวดอ้อนวอนและศึกษาพระคัมภีร์ พยายามรักษาพระบัญญัติ และฟังการกระตุ้นเตือนของพระวิญญาณ ท่านจะพบว่าตัวท่านอยู่บนที่สูงกว่า ด้วยเหตุนี้ที่ได้ก่อกำเนิดที่ท่านอยู่ยอมเป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ได้ ต่อจากนั้นเมื่อสถานการณ์ต่างๆ เกิดขึ้น ท่านจะมีพลังกำลัง ความกล้าหาญ และความสามารถในการช่วยยกผู้อื่น ท่านจะมีพลังและความคุ้มครองที่พระเจ้าทรงสัญญากับผู้ยืนอยู่ในสถานที่ศักดิ์สิทธิ์

ผมรักสิ่งที่ประธานโรมัส เอส. มอนสันกล่าวเกี่ยวกับสัญญาเหล่านี้เมื่อท่านรับรองกับเราว่าขณะเราเข้าใกล้พระเจ้า “เราจะรู้สึกถึงพระวิญญาณของพระองค์ในชีวิตเราที่ประทานความปวารณาและความกล้าหาญให้เรายืนหยัดมั่นคงในความชอบธรรม—‘ยืนอยู่ในสถานที่ศักดิ์สิทธิ์, และไม่วันไหน’ (คพ. 87:8)

“ขณะที่ลมแห่งการเปลี่ยนแปลงพัดอยู่รอบตัวเราและเส้นใยทางศีลธรรมของสังคมยังคงเสื่อมโทรมต่อหน้าต่อตาเรา ขอให้เราจดจำสัญญาอันล้ำค่าของพระเจ้าถึงผู้วางใจในพระองค์ ‘อย่ากลัวเลย เพราะเราอยู่กับเจ้า อย่าขาด เพราะเราเป็นพระเจ้าของเจ้า เราจะเสริมกำลังเจ้า เราจะช่วยเจ้า’ (อิสยาห์ 41:10)”² ■

อ้างอิง

- ฮาโรลด์ บี. ลี, “Stand Ye in Holy Places,” *Ensign*, ก.ค. 1973, 123.
- ประธานโรมัส เอส. มอนสัน, “ยืนอยู่ในสถานที่ศักดิ์สิทธิ์,” *เลียวไฮนา*, พ.ย. 2011, 109.

“เจ้าจงยืนอยู่ใน
สถานที่ศักดิ์สิทธิ์
และไม่หวั่นไหว...”
(ดู คพ. 87:8)

สถานที่ศักดิ์สิทธิ์ ในชีวิตท่าน

โดย อีเลน เอส. ตัสตัน
ประธานเยาวชนหญิงสามัญ

สาระสำคัญของสหกิจกรรมปีนี้เป็นเชื้อเชิญท่านให้ก้าวออกจากโลกเข้ามาในอาณาจักรของพระเจ้าเป็นเจ้า ดังประธานบอยด์ เค. แพคเกอร์ ประธานโครัมอัครสาวกสิบสองสอนไว้ เราอยู่ในแดนศักดิ์¹ “เจ้าจงยืนอยู่ในสถานที่ศักดิ์สิทธิ์” เป็นกฎแจสุ่มความอยู่รอด

สาระสำคัญดังกล่าวเชื้อเชิญคำถามสำคัญดังนี้ สถานที่ศักดิ์สิทธิ์คืออะไร ที่ใดคือสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ เราจะยืนอยู่ในสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ได้อย่างไร เราจะทำให้สถานที่ซึ่งเราอยู่ประจำศักดิ์สิทธิ์มากขึ้นได้อย่างไร ขณะที่พยายามตอบคำถามเหล่านี้ คำตอบของท่านจะนำทางความสัมพันธ์ของท่าน การเลือกกิจกรรม การแต่งกาย คำพูด และการกระทำของท่าน

ท่านให้คำมั่นสัญญาแล้วว่าจะเสริมสร้างความเข้มแข็งให้บ้านและครอบครัวท่าน จงพยายามทำให้บ้านของท่านเป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ เปี่ยมด้วยพระวิญญาณของพระเจ้า ท่านสามารถสนับสนุนการสวดอ้อนวอนและการศึกษาพระคัมภีร์กับครอบครัวได้

ห้องของท่านสามารถเป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ซึ่งอัญเชิญพระวิญญาณ หากศาสตพยากรณ์ต้องมาดูห้องของท่าน เขาจะเห็นว่าห้องนั้นเป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์หรือไม่ แล้วท่านเล่า

เราสามารถยืนอยู่ในสถานที่ศักดิ์สิทธิ์เมื่อเราไปโบสถ์ พระคัมภีร์สอนว่าออร์ดและสเตคแห่งไซอันเป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ “เพื่อการคุ้มภัย, และเพื่อเป็นที่พักพิงจากพายุ” (คพ. 115:6)

สถานที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุดบนแผ่นดินโลกคือพระวิหาร ประธานโรมัส เอส. มอนสันกล่าวไว้ว่า “เพื่อนเยาวชนที่อยู่ในวัยรุ่นทั้งหลาย จงมีพระวิหารอยู่ในสายตาท่านเสมอ อย่าทำสิ่งใดซึ่งจะ

ทำให้ท่านเข้าประตูพระวิหารและรับส่วนพรนิรันดรอันศักดิ์สิทธิ์ที่นั่นไม่ได้ ข้าพเจ้าชมเชยท่านที่ไปพระวิหารเป็นประจำอยู่แล้ว เพื่อรับพิตสมาแทนคนตาย² จงคุ้มครองแก่การไม่มีรับรองพระวิหารที่เป็นปัจจุบันเสมอ แม้พระวิหารจะอยู่ไกลก็ตาม

ทุกแห่งที่ท่านอยู่ซึ่งมีพระวิญญาณสถิตอยู่สามารถเป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ได้ ประธานฮาโรลด์ บี. ลี (1899–1973) สอนว่าสถานที่ศักดิ์สิทธิ์เกี่ยวข้องกับคนที่คนๆ หนึ่งดำเนินชีวิต *อย่างไร* มากกว่าคนๆ หนึ่งอยู่ *ที่ไหน*³ เมื่อใดที่ท่านดำเนินชีวิตคุ้มครองแก่ความเป็นเพื่อนอันยั่งยืนของพระวิญญาณบริสุทธิ์ เมื่อนั้นท่านย่อมยืนอยู่ในสถานที่ศักดิ์สิทธิ์

พระวิหารทุกแห่งมีคำจารึกว่า “ศักดิ์สิทธิ์แต่พระเจ้า” จงพยายามยืนอยู่ในสถานที่ศักดิ์สิทธิ์เสมอ ขณะที่ท่านดำเนินชีวิตตามมาตรฐาน จงสวดอ้อนวอนทุกวัน และอ่านพระคัมภีร์—โดยเฉพาะอย่างยิ่งพระคัมภีร์มอรมอน—ท่านจะรู้สึกถึงความเป็นเพื่อนของพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระเจ้าทรงสัญญากับท่านด้วยพระองค์เองว่า “เพราะตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้า, ว่าเรื่องสำคัญยิ่งรอบคอบเจ้าอยู่” (คพ. 45:62) ดิฉันเห็นด้วยและเป็นพยานว่านี่เป็นความจริง! ■

อ้างอิง

- ดู บอยด์ เค. แพคเกอร์, “วิธีอยู่รอดในแดนศักดิ์, ” *เสียงโชนา*, ต.ล. 2012, หน้า 34–37; *New Era*, เม.ย. 2012, 2–5.
- โรมัส เอส. มอนสัน, “พระวิหารศักดิ์สิทธิ์—ประกาศารสองโลก,” *เสียงโชนา*, พ.ค. 2011, 116.
- ดู *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324 and 325*, 2nd ed. (Church Educational System manual, 2001), 196.

โดย อาตัม ซี. โอลสัน
นิตยสารศาสนจักร

สิ่งที่ อาทง เรียนรู้

จาก แบดมินตัน

วัยรุ่นอินโดนีเซียคนหนึ่งเรียนรู้ว่าการมีความหวัง
ทำให้เขาไม่ยอมแพ้

วานั้นในเมืองจ็อกจาการ์ตา อินโดนีเซียร้อนขึ้น
เป็นพิเศษ และเหี่ยวหายจากคิ้วของอาทงขณะ
ที่เขาถูกลูกเสิร์ฟของคู่แข่ง การแข่งขันแบด-
มินตันใกล้จบแล้วและเด็กหนุ่มวัย 15 ปีรู้สึกว่าจะต้อง
ชนะให้ได้

หลังจากตีได้กันอย่างดุเดือดเผ็ดมัน คู่แข่งของเขา
ก็หยุดลูกชนไก่จนอาทงเคี้ยวไม่ถึง อาทงไม่ยอม
เสียดะแนนในการแข่งขันที่คู่คี่กัน เขาจึงพุ่งตัวไป
หาลูกแต่ไปไม่ถึง—และได้เลือดจากการไถลไป
บนพื้นปูน

เห็นได้ง่ายว่าอาทงรักการแข่งขันแบดมินตัน
แต่เขาไม่ได้ฝันอยากเป็นนักแบดมินตันอาชีพ
เขาไม่ต้องเลือกระหว่างการเสิร์ฟลูกชนไก่
ในโอลิมปิกกับการรับใช้งานเผยแผ่ เขาชอบ
รับว่าเขาไม่เก่งกาจเรื่องกีฬา

แล้วเพราะเหตุใดวัยรุ่นร่างเล็กคนนี้จึงยิ้มสู้
และพยายามอย่างหนัก เพราะเขามีความหวัง
“ผมเชื่อว่าผมทำให้ดีขึ้นได้” เขากล่าว

เหตุผลที่ตั้งความหวัง

ความหวังเป็นเหตุผลที่เราทำสิ่งต่างๆ มากมาย

เขาออกกำลังกายเพราะหวังว่าเราจะแข็งแรงขึ้นและมีสุขภาพดีขึ้น เราฝึกเล่นดนตรีเพราะเราหวังว่าจะสามารถฝึกจนเล่นเก่ง อากุงฝึกแบดมินตันเพราะเขาหวังว่าจะปรับปรุงให้ดีขึ้นได้

“ถ้าผมไม่มีความหวังว่าจะเล่นดีขึ้นและชนะ ผมคงยอมแพ้ง่ายมาก” อากุงกล่าว

ความหวังเป็นองค์ประกอบจำเป็นของแผนแห่งความรอด ความหวังว่าเราจะได้รับการให้อภัยทำให้เรากลับใจและพยายามอีกครั้งหลังจากเราล้มเหลวในการรักษาพระบัญญัติ

ชาตานิโอมตีความหวัง

อาวุธสองอย่างที่ชาตานิใช้กับเราได้ผลที่สุดคือความสงสัยและความท้อแท้ เขาไม่สามารถขัดขวางแผนของพระบิดาบนสวรรค์โดยหยุดการชดใช้ได้ แต่เขายังสามารถพยายามขัดขวางผลการชำระให้สะอาดของการชดใช้ในชีวิตเราถ้าเขาสามารถขโมยความหวังที่เราจะได้รับการให้อภัยไปจากเรา

“ชาตานิต้องการทำให้เราหมดสิ้นความหวัง” อากุงกล่าว “เพราะเมื่อเรายอมแพ้นั้นทำให้เราออกห่างจากพระบิดาบนสวรรค์”

อย่างไรก็ดี เมื่อชาตานิประสบความสำเร็จในการทำให้เราท้อแท้ เรามีวิธีพบความหวังอีกครั้ง

พบความหวัง

เมื่อเราต้องการความหวังสำหรับอนาคต เราสามารถพึ่งอดีตได้ อากุงใช้ตัวอย่างจากโรงเรียนที่สอนบทเรียนนี้แก่เขา “ผมเห็นว่าถ้าผมขยันเรียน ผมจะประสบความสำเร็จในการสอบ” เขากล่าว “เพราะประสบการณ์นั้นผมจึงมีความหวังว่าถ้าผมฝึกหนัก ผมสามารถเล่นแบดมินตันเก่งขึ้นได้” เขากล่าว “ประสบการณ์นี้ให้ความหวังแก่ผม”

เมื่อเราต้องการความหวังในพระคริสต์ เราสามารถพบความหวังนั้นได้ทั้งในประสบการณ์จากอดีตกับเดชาณาภาพของการชดใช้ (ดู โรม 5:4) และประสบการณ์ของผู้อื่น รวมถึงประสบการณ์ที่ท่านอาจได้ยินในการประชุมศิลาละลิก บทเรียนโรงเรียนวันอาทิตย์ *เลียวไฮนา* หรือพระคัมภีร์ (ดู เจคอบ 4:4-6)

ขณะที่เราศึกษาถ้อยคำอันเปี่ยมด้วยความหวังของศาสดาพยากรณ์ จงสวดอ้อนวอนขอของประทานฝ่ายวิญญาณแห่งความหวัง และเรียนรู้ที่จะยอมรับเดชาณาภาพของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดในชีวิตเรา ศรัทธาที่เรามีต่อพระองค์จะเพิ่มพูนเช่นเดียวกับความหวังว่าพระองค์จะทรงช่วยเราในอนาคต!

อภัยยอมแพ้

อากุงรู้ว่าเขาคงจะไม่นักกีฬาอาชีพแน่นอน แต่เขาถือว่าทราบเท่าที่เขาพยายามต่อไป ย่อมมีความหวังว่าเขาจะเก่งขึ้นได้

เขาเรียนรู้ว่าพลังอันยิ่งใหญ่ของความหวังคือ “ทราบเท่าที่คุณไม่ยอมแพ้ ย่อมมีความหวัง” เขากล่าว

ในชีวิต การชดใช้ของพระเยซูคริสต์เป็นแหล่งสูงสุดของความหวัง เนื่องด้วยการชดใช้เราสามารถกลับใจเมื่อเราทำผิด นั่นหมายความว่าเราไม่ได้ออกการทดสอบของชีวิตเมื่อเราทำผิดเว้นแต่เราจะไม่พยายามกลับใจและเชื่อฟัง

นั่นคือสาเหตุที่อากุงยังคงชวนคุณพ่อไปโบสถ์ทุกวันอาทิตย์ นั่นคือสาเหตุที่เขาพยายามยืนหยัดเพื่อสิ่งถูกต้องแม้เมื่อเพื่อน ๆ ไม่ทำเช่นนั้น นั่นคือสาเหตุที่เขาซึ่งจักรยานไปกลับจากอาคารประชุมนานร่วมชั่วโมงบ่อยๆ เพื่อไปเรียนเซมินารี เข้าร่วมสภากิจกรรม การประชุมวันอาทิตย์ ชั้นเรียนเตรียมเป็นผู้สอนศาสนา และช่วยทำความสะอาดอาคาร

“ไม่่ง่ายที่จะพยายามเป็นเหมือนพระเยซู” อากุงกล่าว “บางครั้งผมรู้สึกท้อ แต่ผมไม่ยอมแพ้ เพราะพระองค์ทรงเสียสละเพื่อผม ผมจึงมีความหวังว่าผมจะดีขึ้นได้”

เนื่องด้วยการชดใช้จึงมีความหวัง และเนื่องด้วยความหวังการชดใช้จึงเปลี่ยนชีวิตเราได้ ■

อ้างอิง

1. ดู ดิเทอร์ เอฟ. อุกท์ดอร์ฟ, “พลังอันไร้ขอบเขตของความหวัง,” *เลียวไฮนา*, พ.ย. 2008, 25-29.

สัญญาแห่งความหวัง

“เพราะพระเจ้าเป็นเจ้าของชีวิตและทรงรักษาสัญญาในอดีต เราจึงหวังได้ด้วยความมั่นใจว่าพระเจ้าจะเป็นเจ้าจะทรงรักษาสัญญาที่ให้ไว้กับเราทั้งในปัจจุบันและในอนาคต”

ประธานดิเทอร์ เอฟ. อุกท์ดอร์ฟ ที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานสูงสุด, “พลังอันไร้ขอบเขตของความหวัง,” *เลียวไฮนา*, พ.ย. 2008, 28.

การศึกษา

ความรู้ที่เพิ่มขึ้นให้โอกาสเรามีอิทธิพลมากขึ้นในการบรรลุจุดประสงค์
ของพระเจ้า

ด้วยความปรารถนาอย่างยิ่งและ
ความห่วงใยในความผาสุกของ
จิตวิญญาณของคนของนีไฟ เจคอบ
จึงสอนพวกเขา “เกี่ยวกับเรื่องที่เป็นอยู่,
และที่จะมาถึง” (2 นีไฟ 6:4) ผู้คนของนีไฟ
คือผู้คนของเขา และเขารักคนเหล่านั้น เขา
สอนคนเหล่านั้นว่าโดยแท้แล้วพวกเขา
เป็นใครและสัญญาของพระเจ้าเกี่ยวกับ
พวกเขา ขณะสอนเรื่องพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด
เขาร้องออกมาว่า “โอ้ความบริสุทธิ์ของ
พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเราไร้ขอบเขตเพียงใด!
เพราะ พระองค์ทรงรู้ทุกเรื่อง, และหาได้
มีเรื่องใดที่พระองค์มิทรงรู้” (2 นีไฟ 9:20;
เน้นตัวเอน)

นั่นมีค่าควรแก่การจดจำเมื่อท่านนึกถึง
ความสำคัญของการศึกษา หลายศตวรรษ
ก่อน ในอีกซีกโลกหนึ่ง ท่านบิดาอับราฮัม
“แสวงหาพรของบรรพบุรุษ” และปรารถนา
“เป็นผู้หนึ่งที่มีความรู้มากด้วย, และเป็น
ผู้ดำเนินชีวิตในความชอบธรรมอย่าง
ซื่อสัตย์ยิ่งขึ้น, และมีความรู้มากขึ้น”
(อับราฮัม 1:2)

ท่านทุกคนเป็นบุตรและธิดา
ที่รักของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า! และ
“เป็นลูกหลานของศาสดา
พยากรณ์; และเจ้าเป็นของ
... พันธสัญญาซึ่งพระบิดาทรง
ทำกับ [อับราฮัม]” (3 นีไฟ 20:25)

เช่นเดียวกับอับราฮัม ในตัวท่านมีความ
สามารถที่จะ “มีความรู้มากขึ้น” ขณะรับ
การสอนในเรื่องที่ “สมควรที่ [ท่าน] จะ
เข้าใจ” (คพ. 88:78)

พระเจ้าทรงบอกว่าคุณจะรู้อันพึง
ปรารถนาได้แก่ “สิ่งต่างๆ ทั้งในฟ้าสวรรค์
และในแผ่นดินโลก, และได้แผ่นดินโลก;
สิ่งที่เป็นมา, สิ่งที่เป็น
อยู่, สิ่งที่ต้อง

โดย เอ็ลเดอร์
 เครก เอ. คาร์ตดอน
 แห่งสภาวจีตลิว

บังเกิดในไม่ช้า; สิ่งซึ่งอยู่ที่บ้าน, สิ่งซึ่งอยู่
 ต่างแดน; สงครามและความยุ่งเหยิงของ
 ประชาชาติทั้งหลาย, และการพิพากษา
 ซึ่งมีอยู่บนแผ่นดิน; และความรู้เรื่องประ-
 เทศต่างๆ และเรื่องอาณาจักรต่างๆ ด้วย”
 (คพ. 88:79)

เหตุใดเล่า เหตุใดการศึกษาหาความรู้
 จึงสำคัญมาก พระเจ้าพระองค์เองประทาน
 ข้อคิดอันเป็นเลิศดังนี้ “เพื่อเจ้าจะพร้อม
 ในสิ่งทั้งปวงเมื่อเราจะส่งเจ้าไปอีก
 เพื่อขยายการเรียกซึ่งในการเรียก
 นั้นเราเรียกเจ้า, และพันธกิจนั้น
 ซึ่งเรามอบหมายเจ้า” (คพ. 88:
 80)

ในโลกนี้ที่นับวันจะซับซ้อน
 มากขึ้น การศึกษาเป็นสิ่งสำคัญ
 ที่สุดอย่างหนึ่งที่ชีวิตได้มา และ
 จริงอยู่ว่าโดยทั่วไปการศึกษาที่มาก
 ขึ้นจะทำให้มีโอกาสได้รับผลตอบแทน
 ทางโลกเพิ่มขึ้น แต่คุณค่าสำคัญกว่านั้น
 ของความรู้ที่เพิ่มขึ้นคือโอกาสที่ความรู้
 นั้นทำให้เรามีอิทธิพลมากขึ้นในการบรรลุ
 จุดประสงค์ของพระเจ้า ดังอธิบายไว้ใน
 เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน ว่า “การ
 ศึกษาเป็นส่วนสำคัญในแผนของพระบิดา
 บนสวรรค์เพื่อช่วยให้ท่านเป็นเหมือนพระ-
 องค์มากขึ้น พระองค์ทรงต้องการให้ท่าน
 ศึกษาหาความรู้ พัฒนาทักษะและพรสวรรค์
 พัฒนาพลังความสามารถเพื่อทำหน้าที่
 รับผิดชอบของท่านได้ดี และพัฒนาความ
 สามารถในการเห็นคุณค่าของชีวิต การ

ศึกษาที่ท่านได้รับจะมีค่าต่อท่านในช่วง
 ชีวิตมรรตัยและในชีวิตที่จะมาถึง”²

ศาสตราจารย์จอร์จ สมิธสอนทำนอง
 เดียวกันว่า “ในความรู้มีพลัง พระผู้เป็นเจ้า
 ทรงมีพระเดชานุภาพมากกว่าสัตว์ภาวะอื่น
 ทั้งหมดทั้งปวง เพราะพระองค์ทรงมีความ
 รู้มากกว่า”³

ด้วยเหตุผลที่ดี การศึกษาในสถานศึกษา
 เรียกร้องให้ท่านเรียนรู้ทักษะและวิชาอัน
 กว้างขวางตลอดหลายปี บางอย่างท่าน
 อาจไม่คุ้นเคยหรืออาจจะพบว่าไม่น่าศึกษา
 เลย ทว่าท่านควรขยันหมั่นเพียรในการ
 ศึกษา เพราะสิ่งนี้จะขยายขอบเขตความรู้
 ของท่านและเพิ่มสมรรถภาพการเรียนรู้
 ของสมองในด้านอื่นๆ ด้วย โดยแท้แล้ว
 การเปิดรับทักษะและวิชาพื้นฐานอันกว้าง
 ขวางจะให้โอกาสท่านได้รู้ว่าท่านสนใจ
 ทักษะและวิชาใดจริงๆ ด้วยความสนใจนี้
 เมื่อท่านศึกษาหาความรู้ต่อไป ท่านจะมี
 โอกาสเรียนรู้ลึกซึ้งขึ้นในสิ่งเหล่านั้นที่

ท่านชอบจริงๆ

ประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์ ที่ปรึกษาที่
 หนึ่งในฝ่ายประธานสูงสุดให้คำแนะนำ
 อันมีค่าที่ท่านได้รับจากบิดาเมื่อครั้งบิดา
 แนะนำท่านให้ศึกษาวิชาที่ “ถูกรักมาก
 ขนาดว่าลูกไม่มีเวลาคิดเรื่องอื่น คิดแต่
 เรื่องนั้น”⁴ ข้าพเจ้ากับบิชอปเตอร์คาร์ตดอน
 แนะนำลูกๆ ให้ศึกษาหาความรู้และอาชีพ
 ที่พวกเขาสนใจมากจนพวกเขาอยาก
 “กระโดดโลดเต้นไปทำงาน”

เจคอบเตือนผู้คนของเขาให้ระวัง “ความ
 อ่อนแอ, และความงัวเงียของมนุษย์!” เขา
 อธิบายว่า “เมื่อพวกเขาเป็นผู้คงแก่เรียน
 พวกเขาคิดว่าตนฉลาด, และพวกเขาไม่
 สดับฟังคำแนะนำของพระผู้เป็นเจ้า” ต่อ
 จากนั้นเขาเพิ่มเติมความจริงอันสูงส่งนี้
 “แต่การเป็นผู้คงแก่เรียนย่อมดีหากพวก
 เขาสดับฟังคำแนะนำของพระผู้เป็นเจ้า”
 (2 นิไฟ 9:28-29)

จงเป็นผู้คงแก่เรียนและสดับฟังพระเจ้า
 พระองค์จะประทานพรและทำให้ท่าน
 ท่านรุ่งเรืองจนบรรลุจุดประสงค์ของพระ-
 องค์ ■

อ้างอิง

1. ดู “ครอบครัว: ถ้อยแถลงต่อโลก,” *เลียวไฮนา*, พ.ย. 2010, 165.
2. *เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน* (จุลสาร, 2011), 9.
3. *คำสอนของประธานศาสนจักร: จอร์จ สมิธ* (2007), 286.
4. ใน เจอร์ลด์ เอ็น. ลันด์ “Elder Henry B. Eyring: Molded by ‘Defining Influences,’” *เลียวไฮนา* เม.ย. 1996, 28.

ฝึก ต่อไปเรื่อยๆ

ผมอยากเลิก ความพยายามทั้งหมดนี้จะเกิดผลหรือไม่

โดย วิลลิส เจนเซ็น

“ผมไม่อยากเรียนเปียโนอีกแล้ว” ผมบอกคุณแม่ ผมเรียนมาหลายปีแล้วและเหนื่อยหน่ายกับการฝึกทั้งหมด ผมอยากเลิกเต็มที่ อย่างไรก็ตามผมก็เล่นไม่เก่ง เพราะผมสูญเสียการได้ยินระดับปานกลางและใส่เครื่องช่วยฟัง ผมจึงไม่คิดว่าตนเองจะมีพรสวรรค์ด้านดนตรี ผมต้องฝึกหลายครั้งมากกว่าจะรู้ทำนองเพลง

คุณแม่ไม่ได้กล่าวอะไรมา ท่านบอกเพียงว่าผมควรเรียนต่อไปจนกว่าจะเล่นเพลงสวดได้ หลังจากบ่นมามากและได้กำลังใจมากมายจากคุณพ่อคุณแม่ ผมจึงตัดสินใจว่าจะไม่เลิก

หลายปีต่อมาและหลายพันไมล์มายังโบสถ์แห่งหนึ่งในเทือกเขาทางภาคกลางของกัวเตมาลา ตอนนั้นผมเป็นผู้สอนศาสนา กำลังเข้าร่วมการประชุมใหญ่ท้องถิ่น ผมมาถึงก่อนเวลาและพบเปียโนที่นั่น ผมจึงนั่งลงและเริ่มเล่นเพลงสวด วอร์ดและสาขาสวนใหญ่มีคีย์บอร์ดไฟฟ้าเล็กๆ ที่เล่นยาก ผมจึงตื่นเต้นมากที่จะได้เล่นเปียโนจริงๆ

ในที่สุดมีคนขอให้ผมเล่นเปียโนสำหรับการประชุมใหญ่

อะไรหรือที่เปลี่ยนเจตคติของผมระหว่างช่วงวัยเยาว์กับเวลาที่ผมเป็นผู้สอนศาสนา ผมรู้สึกถึงอำนาจของพระวิญญาณผ่านดนตรี

ขณะรับใช้งานเผยแผ่ ผมมีโอกาสดำใช้ทักษะด้านดนตรีที่ผมเรียนรู้มาหลายครั้ง ผมยินดีกับโอกาสมากมายที่ได้ร้องเพลงและเล่นเปียโนแทบทุกอาทิตย์ในการประชุมศิษระเล็ก ผมจะจดจำตลอดไปว่าได้ฟังสมาชิกกัวเตมาลาที่ชื่อสัตย์เหล่านั้นร้องเพลงสวด ผมสอนสมาชิกให้ร้องเพลงสวดใหม่ๆ ที่พวกเขาไม่คุ้นเคย ผมสอนการเล่นเปียโนขั้นพื้นฐาน ผมกับคู่จะร้องเพลงให้คนที่เราสอนฟัง แม้ผมจะร้องผิดคีย์แต่พระวิญญาณสถิตที่นั่นเสมอเพื่อสัมผัสใจผู้คน

ผมเรียนรู้ว่าไม่ว่าพรสวรรค์ของคุณคืออะไร คุณสามารถพัฒนาความสามารถด้านดนตรีได้ ผมจะไม่มีวันเป็นนักเปียโนระดับโลก และสมาชิกจำนวนมากในกัวเต-

มาลาจะไม่มีวันได้อยู่ในคณะนักร้องประสานเสียงแทเบอรนาเคิล แต่นั่นไม่สำคัญ เรายังคงมีความสุขที่ได้รู้สึกถึงพระวิญญาณผ่านดนตรี ผมซาบซึ้งใจมากที่คุณพ่อคุณแม่กระตุ้นผมให้เรียนเปียโนต่อไป และผมซาบซึ้งใจที่ผมฝึกต่อไปเรื่อยๆ ■

พัฒนาทักษะและพรสวรรค์ของท่าน

“การศึกษาเป็นส่วนสำคัญในแผนของพระบิดาบนสวรรค์เพื่อช่วยให้ท่านเป็นเหมือนพระองค์มากขึ้น พระองค์ทรงต้องการให้ท่านศึกษาหาความรู้ พัฒนาทักษะและพรสวรรค์ พัฒนาพลังความสามารถเพื่อทำหน้าที่รับผิดชอบของท่านได้ดี และพัฒนาความสามารถในการเห็นคุณค่าของชีวิต การศึกษาที่ท่านได้รับจะมีค่าต่อท่านในช่วงชีวิตมรตัยและในชีวิตที่จะมาถึง”

เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน (จุลสาร, 2011), 9.

ยืนอยู่

ในสถานที่ศักดิ์สิทธิ์

“ทุกแห่งที่ท่านอยู่ซึ่งมีพระวิญญาณสถิตอยู่สามารถเป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ได้”

(อีเลน เอส. คัลตัน, “สถานที่ศักดิ์สิทธิ์ในชีวิตท่าน,”

เสวยไยนา, ม.ค. 2013, หน้า 51; *New Era*, ม.ค. 2013, 7; ดู คพ. 87:8 ด้วย.)

เห็นความดีในโคลี

โดย คาริน สเตซี่

เราทนกันไม่ได้ เราจะเป็นเพื่อนกันได้หรือ

ในชั้นประถมดี ดิฉันอยู่ในชั้นดีที่สุดเท่าที่เคยมีมา ทุกอย่างเกี่ยวกับชั้นนั้นสมบูรณ์แบบ—ยกเว้นโคลี (นามสมมติ) เธอใจร้ายกับเพื่อนเกือบทุกคน รวมทั้งดิฉัน ดิฉันเห็นเธอผลักคนอื่นตรงระเบียงทางเดินและเธอเคยผลักดิฉันสองสามครั้ง ดิฉันร้องไห้กลับบ้านเพราะไม่เข้าใจว่าทำไมเธอจึงแกล้งดิฉัน

ไม่มีใครเป็นเพื่อนเธอ เธอนั่งรับประทานอาหารกลางวันคนเดียวที่โต๊ะเพราะไม่มีใครอยากนั่งใกล้เธอ ดิฉันเล่าเรื่องโคลีให้คุณแม่ฟังและทำให้คุณแม่ตื้นตันใจบางอย่างที่เปลี่ยนชีวิตดิฉัน “บางที เธอก็แค่อยากจะมีเพื่อน”

คำพูดนี้ทำให้ดิฉันตกใจมาก ดิฉันจะใจดีกับคนที่ไม่ยอมคิดให้ดีกว่าคนอื่นเรียกชื่อดิฉันอย่างเหยียดหยามได้อย่างไรกัน แต่ดิฉันตัดสินใจอย่างไม่รู้เต็มใจว่าจะใจดีกับโคลีมากขึ้นและพยายามเข้าใจเธอเมื่อได้รู้จักเธอมากขึ้น ดิฉันพบว่าเธอเป็น

คนน่ารักจริงๆ ไม่นานดิฉันจึงรู้ว่าชีวิตเธอเลวร้ายเกินกว่าจะจินตนาการได้ เธออยู่ในบ้านที่ลำบากมาก และเธอจะหลีกเลี่ยงการสนทนาที่มีคำว่า “ครอบครัว”

วันหนึ่งระหว่างอาหารกลางวัน ดิฉันนั่งอยู่กับเพื่อนๆ เนื่องจากโคลีใจร้ายกับคนอื่นจึงมีเด็กผู้หญิงบางคนใจร้ายตอบ พวกเขาเริ่มล้อโคลีโดยพูดคุยกันเสียงดังพอที่โคลีจะได้ยิน พวกเขาพูดทำนองว่า “จะนั่งกับพวกเรา—ไม่มีวัน!” “นั่นก็ลืมนะอะไรนะ อี๊ย กลิ่นโคลีนี่เอง!” และ “อยู่ห่างๆ พวกเรานะ!” ดิฉันนั่งฟังอยู่ที่นั่น

แต่แล้วดิฉันก็ได้ยินเสียงเล็กๆ ในความคิด “ทำอะไรสักอย่างสิ” ดิฉันลุกขึ้นยืนและรู้สึกว่ามีสายตانبีบคุ่มองมาที่ดิฉัน “หยุดนะ!” ดิฉันบอก “ทำไมพวกเธอพูดกับคนอื่นแบบนี้ ดีกับเธอหน่อยสิ!” ทุกคนเงยบกริบ เมื่อดิฉันนั่งลง ดิฉันมองโคลี เธอเหลียวมามองดิฉันแสดงสีหน้าขอบคุณด้วยความบริสุทธิ์ใจ

ในชั้นประถมหกเมื่อใกล้ถึงวันเกิดปีที่ 12 ของดิฉันและดิฉันอยากมีงานเลี้ยงกับ

เพื่อนๆ บางคน เมื่อคุณแม่ถามว่าอยากชวนใครมาบ้าง ดิฉันได้ยินเสียงเล็กๆ แบบเดิมในความคิด “ชวนโคลีสิ”

“หนูอยากชวนโคลีค่ะ” ดิฉันบอกคุณแม่ “จริงหรือลูก”

ดิฉันพยักหน้า หลังจากงานเลี้ยงวันเกิดดิฉันกับเพื่อนๆ รวมทั้งโคลีสันทกกันมาก ถึงขนาดพบปะสังสรรค์กันทุกวันศุกร์ในช่วงสามเดือนสุดท้ายที่เรียนด้วยกัน โคลีมาทุกครั้ง พวกเราเป็นเพื่อนสนิทกัน

เวลานี้ดิฉันเรียนชั้นมัธยมสองและย้ายไปอีกรัฐหนึ่ง แต่ดิฉันติดต่อกับโคลีบ่อยๆ เธอยังคงเป็นเพื่อนสนิทที่สุดคนหนึ่งของดิฉัน บางครั้งเพื่อนคนอื่นๆ จะถามว่าเราสนิทกันได้อย่างไร

“ตอนเรียนประถมดีเธอเป็นคนเกร และเราเกลียดกันมาก” ดิฉันตอบ

“แล้วตอนนี้พวกเธอเป็นเพื่อนที่ดีต่อกันได้อย่างไร”

“ฉันมองหาความดีในตัวเธอ ทุกคนมีความดีอยู่บ้างในตนเอง และฉันพบความดีของเธอ” ■

ฉันจะทำอย่างไรเพื่อให้มี ประจักษ์พยาน

โดย เอ็ดเดอร์
โรเบิร์ต ดี. เฮลส์
แห่งโคเวรัม
อัครสาวกสิบสอง

สมาชิกในโคเวรัม
อัครสาวกสิบสอง
เป็นพยานพิเศษของ
พระเยซูคริสต์

การได้มาซึ่งประจักษ์พยานเริ่มต้นที่การศึกษา

และการสวดอ้อนวอน

จากนั้นดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณด้วยความอดทนและยืนหยัด

เชื่อเชิญและรอคอยพระวิญญาณ

ชีวิตของโจเซฟ สมิธ
เป็นแบบอย่างที่ดีเลิศ
ของกระบวนการนี้

จาก "การได้รับประจักษ์พยานเกี่ยวกับพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูของพระเยซูคริสต์,"
เลียโฮนา, พ.ศ. 2003, 33.

แผน สำหรับ ครอบครัวเรา

“ครอบครัวสามารถอยู่ด้วยกันชั่ววันจันทร์ทางแผนบิดาสวรรค์”
(หนังสือเพลงสำหรับเด็ก, 98)

โดย มาริสซา วิตติสัน
นิตยสารศาสนจักร
เรียบเรียงตามเรื่องจริง

พ มั่นใจอยู่บนเตียงของพ่อกับแม่
กำลังคิดถึงพวกท่านมากเหลือ
เกินตอนได้ยินเสียงโทรศัพท์

“นี่ ลีไว ทายชีว่าเกิดอะไรขึ้น” คุณพ่อ
ถาม “น้องโนราของลูกเกิดป่วยนี้แล้วนะ!”
ผมบอกได้ว่าคุณพ่อมีความสุขแต่เสียง
ของท่านฟังดูแปลกๆ—เหมือนท่าน
กังวล

“น้องตัวใหญ่แค่ไหน
ครับ” ผมถามพลางสงสัย
ว่าผมอยากรู้คำตอบจริง
หรือ

พ่อเจียบไปครู่หนึ่ง “สองปอนด์กว่าๆ
[0.9 กิโลกรัม]” พ่อตอบ ตอนนีฟังเหมือน
ท่านกังวลมาก โนราน่าจะเกิดช่วงคริสต์-
มาส แต่นี่เพิ่งจะเดือนกันยายน “เธอตัว
เล็กมาก” พ่อพูดต่อ “อย่าลืมสวมอ้อนวอน
ให้น้องนะลีไว สวดอ้อนวอนให้พวกเรา
ด้วยเพื่อให้เราวางใจได้ว่าพระบิดาบน
สวรรค์ทรงทราบว่าจะไรดีที่สุดสำหรับ
ครอบครัวเรา”

หลังจากวางหูโทรศัพท์ ผมเข้าไปใน
ครัวและหยิบถุงตัวที่แม่เก็บไว้ใส่ในซูบขึ้น
มา ห่อนั้นบอกน้ำหนักเกือบเท่าโนราตอน
นี้ ผมถือถุงตัวไว้ในมือขณะพยายามนึก
ภาพทารกขนาดเท่าถุงนั้นว่าจะเป็นอย่างไร

“วิญญาณของเธอเพิ่งอยู่กับพระบิดา
บนสวรรค์” ผมคิดพลางนึกถึงสิ่งที่เคย
เรียนรู้เกี่ยวกับชีวิตก่อนเกิดและแผนแห่ง
ความรอด ผมรู้ว่าถึงแม้โนราตาย แต่พวก
เราจะได้พบเธออีกเพราะเราได้รับการ
ผนึกด้วยกันเป็นครอบครัวแล้ว แต่ผมอยาก
ให้เธออยู่กับเราบนโลกนี้ด้วย

ตลอดสองสามเดือนติดต่อกัน พ่อกับแม่อยู่ที่โรงพยาบาลเป็นส่วนใหญ่ คุณปู่คุณย่ามาบ้านเราเพื่อช่วยดูแลผมกับน้องๆ วอร์ดต่ออาหารและสวดอ้อนวอนให้ครอบครัวเรา สตรีผู้น่ารักจากสมาคมสงเคราะห์นำอาหารเย็นมาให้เราในบางครั้ง ทุกคนอยากรู้ว่าโนราเป็นอย่างไรบ้าง

เย็นวันหนึ่งพ่อกับแม่เรียกเราทุกคนให้เข้าไปในห้องนั่งเล่น พวกเขาบอกเราว่าพ่อกับอธิการจะไปให้พรโนรา หลังจากคุณพ่อไปแล้วในชุดสูทผูกเนกไท คุณแม่ก็ให้พวกเราทุกคนมาอยู่กันพร้อมหน้ารอบโซฟาเพื่อกล่าวคำสวดอ้อนวอน

“โปรดประทานพรคุณพ่อขณะให้พรฐานะปุโรหิตแก่โนรา” คุณแม่สวดอ้อนวอนเสียงของท่านแผ่วลง “และหากเป็นพระประสงค์ของพระองค์ โปรดให้เธอได้กลับบ้านและมีสุขภาพดี”

ขณะที่เราสวดอ้อนวอน ผมรู้สึกได้ว่าพระวิญญานบริสุทธิ์ทำให้ห้องนั้นเต็มไปด้วยสันติสุขและความรัก เหมือนพระบิดาบนสวรรค์กำลังบอกผมว่า “ไม่ว่าจะเกิดอะไร

ขึ้นกับโนรา นั่นคือส่วนหนึ่งในแผนของพระองค์

ดึกคืนนั้น คุณพ่อกลับบ้านมาบอกเราว่ามีเรื่องน่าอัศจรรย์บางอย่างเกิดขึ้นที่โรงพยาบาล ปกติห้องของโนราจะมีเสียงดังหนวกหู เครื่องตรวจเครื่องวัดสารพัดเครื่องส่งเสียงเตือนและส่องแสงวูบวาบพยาบาลและแพทย์มักวิ่งวุ่นเพื่อช่วยทารกตัวเล็กจิ๋วในห้องนั้น แต่เมื่อพ่อกับอธิการไปถึง สถานการณ์ต่างจากเดิม เครื่องตรวจวัดทั้งหมดเงียบกริบ พยาบาล

นั่งอยู่ข้างๆ เด็กทารกคนอื่นๆ กำลังอ่านหรือไม่กี่ดูแลพวกเขา พ่อกับอธิการสามารถให้พรโนราได้โดยไม่มีอะไรขัดจังหวะ

ผมไม่ทราบที่โนราจะเติบโตบนโลกนี้หรือกลับไปอยู่กับพระบิดาบนสวรรค์อีกไม่นาน แต่ผมทราบว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงได้ยินและทรงตอบคำสวดอ้อนวอนของเรา ผมรู้สึกสงบเมื่อผมระลึกว่าพระองค์ทรงมีแผนสำหรับสมาชิก *ทุกคน* ในครอบครัวเรา ■

ตามรอยประวัติศาสตร์

มาสำรวจสถานที่สำคัญในประวัติศาสตร์ศาสนจักรกันเถิด!

2 หลัง

ที่โจเซฟ สมิธเคยอยู่

โดย แจน พินบอร์ฟ นิตยสารศาสนจักร

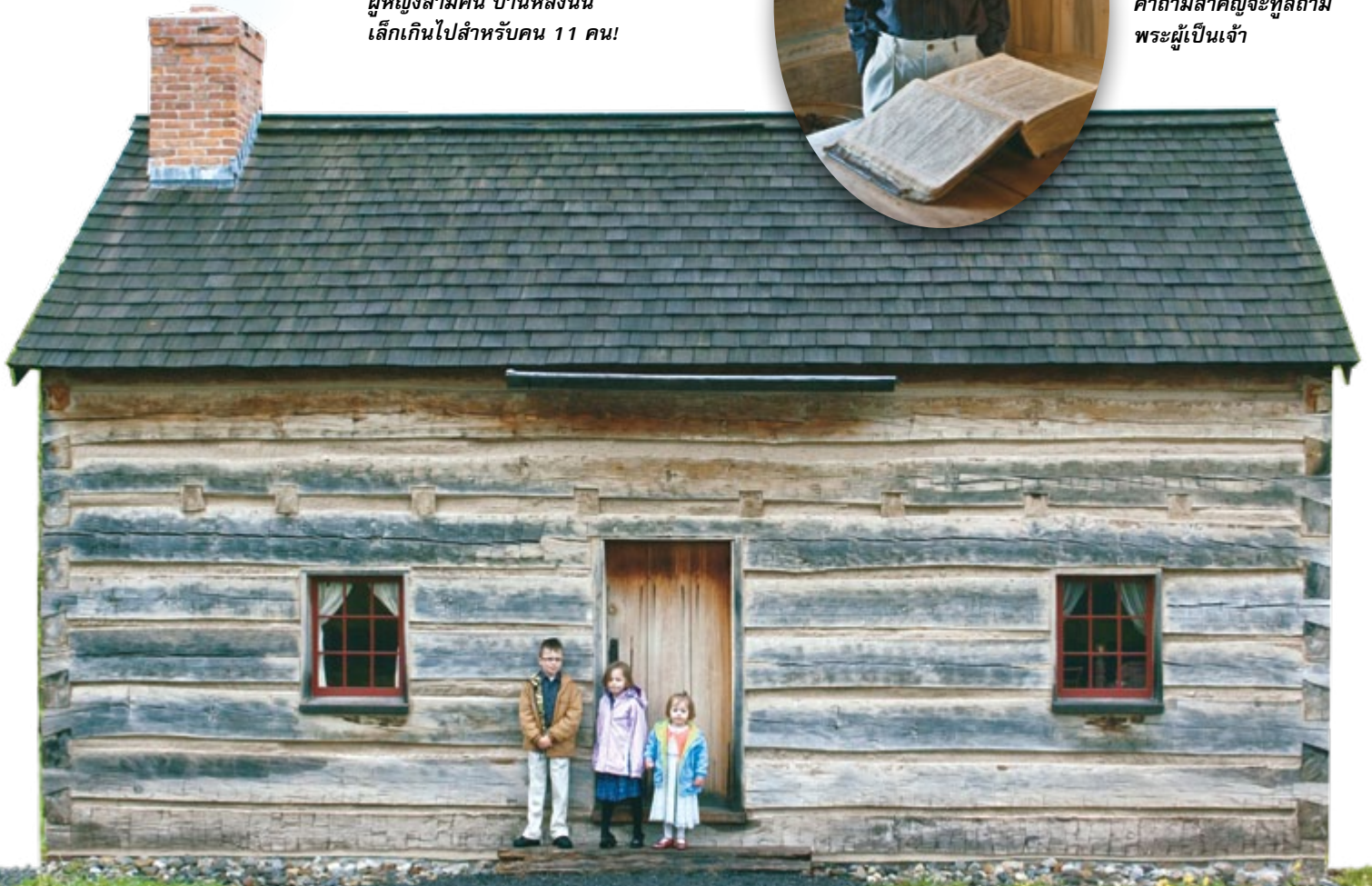
พอลไมรา นิวยอร์กเป็นสถานที่ซึ่ง การฟื้นฟู ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายเริ่มต้นเมื่อ 193 ปีก่อน ลูค ราเชล และจูเลีย เอส. ไปเยือนสถานที่พิเศษแห่งนี้เพื่อเรียนรู้มากขึ้นว่าศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธเคยอยู่ที่ใดและท่านช่วยฟื้นฟูศาสนจักรบนแผ่นดินโลกอย่างไร

บ้านไม้ซุง

บ้านไม้ซุงหลังนี้สร้างคล้ายกับบ้านที่โจเซฟเคยอยู่ ตั้งแต่อายุ 12 ถึง 19 ปี

1. โจเซฟมีพี่น้องผู้ชายห้าคนและผู้หญิงสามคน บ้านหลังนั้น เล็กเกินไปสำหรับคน 11 คน!

2. ครอบครัวมักมารวมกันรอบโต๊ะอาหารเพื่ออ่านพระคัมภีร์ไบเบิล เมื่ออายุ 14 ปีโจเซฟอ่าน ยากอบ 1:5 “ถ้าใครในพวกท่านขาดสติ ปัญญา ก็ให้คนนั้นทูลขอจากพระเจ้า” ท่านมีคำถามสำคัญจะทูลถามพระเจ้าเป็นเจ้า

3.

ฤดูใบไม้ผลิวันหนึ่งในปี 1820 โจเซฟเดินเข้าไปในป่าใกล้บ้านไม้ซุงของท่านและสวดอ้อนวอนว่าท่านควรเข้าร่วมนิกายใด พระบิดาบนสวรรค์และพระเยซูคริสต์ทรงมาปรากฏและทรงบอกท่านไม่ให้เข้าร่วมกับนิกายใด พระเยซูตรัสว่า โจเซฟจะช่วยนำศาสนจักรของพระเจ้ากลับมาสู่แผ่นดินโลก

4.

เด็กผู้ชายทั้งหมดคนในครอบครัวนอนในห้องชั้นบน คืนหนึ่งเมื่อโจเซฟอายุ 17 ปี เทพโมโรโนมาปรากฏสามครั้งและบอกท่านเกี่ยวกับแผ่นจารึกทองคำที่โจเซฟจะแปลและจัดพิมพ์เป็นพระคัมภีร์มอรมอน โจเซฟได้รับแผ่นจารึกในอีกสี่ปีต่อมา

บ้านไม้

เมื่อโจเซฟอายุ 19 ปี ครอบครัวท่านย้ายมาอยู่บ้านหลังใหม่ ท่านอาศัยอยู่ที่นั่นเมื่อไปนำแผ่นจารึกทองคำมาจากเนินเขาคาโมราห์

5. บางคนพยายามมาขโมยแผ่นจารึกทองคำ โจเซฟซ่อนไว้ใต้แผ่นอิฐหน้าเตาผิงตรงนี้

6.

พี่สาวกับน้องสาวของโจเซฟคือโซไฟรเนียกับแคเธอรีนอนในห้องนอนเล็กๆ นี้ คืนหนึ่งโจเซฟห่อแผ่นจารึกด้วยผ้าและซ่อนไว้ระหว่างเด็กสาวสองคนในเตียงของพวกเขา

พระเยซูคริสต์และนิมิตแรก

นิมิตแรก—เมื่อโจเซฟ สมิธเห็น
พระบิดาบนสวรรค์และพระเยซูคริสต์—
เป็นจุดเริ่มต้นของการนำศาสนจักร
ของพระเยซูคริสต์กลับมาแผ่นดินโลก

โจเซฟ สมิธเรียนรู้จากนิมิตแรกว่า
พระบิดาบนสวรรค์และพระเยซูคริสต์
ทรงเป็นพระสีกวาระสองพระองค์ที่
แยกจากกัน

นี่เป็นหนึ่งในสามครั้งที่บันทึกใน
พระคัมภีร์ว่าพระบิดาบนสวรรค์
ทรงแนะนำพระบุตรของพระองค์
พระเยซูคริสต์ (ดู โจเซฟ สมิธ—
ประวัติ 1:17) อีกสองครั้งคือเมื่อ
พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดเสด็จเยือนชาวนี้ไฟ
และเมื่อพระองค์ทรงรับบัพติศมา
(ดู 3 นี้ไฟ 11:7; มัทธิว 3:17)

หน้านี้ ของหนู

แคโรไลนา แอล. อายุ 11 ขวบจากเวเนซุเอลา เติบโตในศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายและอยากไปพระวิหารการากัส เวเนซุเอลามาตลอด ในเดือนมีนาคม ค.ศ. 2012 เธอไปเที่ยวชมพระวิหารเป็นครั้งแรก ทำให้เธอมีความสุขมาก

เมื่อผมไปพระวิหาร ผมสนุกสนานกับคุณพ่อและไรอันพี่ชาย ส่วนคุณแม่กับเพื่อน ๆ อยู่ในพระวิหาร ผมให้กำลังใจคุณพ่ออย่างมากเมื่ออยู่ในห้องนั่งรอที่พระวิหาร

ผมตื่นเต้นที่ได้อยู่ในบ้านของพระบิดาบนสวรรค์ และรู้สึกถึงความรักและพระเมตตาของพระองค์ ผ่านพระวิญญาณ ผมรักพระนิเวศน์ของพระเจ้า จอร์จ เอ็ม. อายุ 6 ขวบ, คอสตาริกา

นี่เป็นภาพวาดของพระวิหารอาซุนซิออน ปารากวัย หนูมีความสุขมากเพราะอีกไม่นานเราจะได้รับการฝึกเป็นครอบครัวนินทรีย์ หนูขอบพระทัยพระบิดาบนสวรรค์ที่ประทานครอบครัวให้หนู

แอนเจโล เอ็น. อายุ 5 ขวบ, ปารากวัย

หนูกับโอเมกาน้องสาว ขอบพระวิหาร เมื่อวอร์ดของเราไปพระวิหารมอนเตร์เรย์ เม็กซิโก เราออกเดินทางตอนเที่ยงคืนและใช้เวลาหกชั่วโมงเพื่อ

ไปที่นั่น หนูทราบว่าพระวิหารเป็นที่ซึ่งครอบครัวสามารถเป็นนินทรีย์ได้ ไม่นานเราจะย้ายไปอยู่ดุซตลากูเตียเรซ มีพระวิหารที่นั่นและเราจะไปได้บ่อยขึ้น หนูขอบพระทัยสำหรับพระวิหาร

เฮลิม เอ็น. อายุ 4 ขวบ, เม็กซิโก

เมื่อผมเข้าพระวิหาร เกตซ์เด้นังโก กัวเตมาลา ผมรู้สึกสงบอย่างยิ่ง ในระหว่างอุทิศผมรู้สึกมีความสุขมาก คำพูดทะเล่ทะเล่ของส่วนลึกของใจผม ฮวน จี. อายุ 11 ขวบ, กัวเตมาลา

ผมมีครอบครัวที่พิเศษมาก โบสถ์อยู่ห่างจากบ้านของเราหกชั่วโมง แต่เราไปโบสถ์เมื่อไปได้ คุณพ่อให้พรศีลระลึกสำหรับเราทุกวันอาทิตย์ และคุณแม่สอนผมในปฐมวัย เราไปพระวิหารเรซีที บราซิลปีละครั้ง ผมจะเป็นผู้สอนศาสนาเมื่ออายุมากพอ ผมศึกษาพระคัมภีร์และสวดอธิษฐานทุกวัน ผมพยายามทำให้พระบิดาบนสวรรค์พอพระทัยโดยเป็นเด็กดี ผมรักพระกิตติคุณมาก

เควิน แอล. อายุ 8 ขวบ, บราซิล

โซลีน เอส. อายุ 6 ขวบ, บราซิล

พร้อม

โดย เมрилลี บูเร็น

เรียบเรียงตามเรื่องจริง

“พระเจ้าไม่ได้ประทานใจที่ฉลาดกลัว
แก่เรา แต่ประทานใจที่ประกอบด้วย
ฤทธานุภาพ” (2 ทิโมธี 1:7)

แมรี่นั่งโยกตัวไปมาอย่างกระวน
กระวายในเก้าอี้ขณะฟังเด็กคนอื่น
อื่นๆ ในชั้นปฐมนิเทศผลัดกันอ่าน
พระคัมภีร์ เธอได้แต่หวังว่าจะไม่ถึงตา
ของเธอ

แมรี่มีภาวะบกพร่องด้านการเรียนรู้
เมื่อเธอดูตัวหนังสือในหน้ากระดาษ ดู
เหมือนตัวหนังสือวิ่งวนไปทั่วและอยู่
สลัดที่ เมื่ออ่านออกเสียง คำพูดของ
เธอช้าและบางครั้งไม่เรียงลำดับ เธอ
มักจะอ่านคำที่ไม่ได้อยู่ในนั้นเลย

ยิ่งใกล้ถึงตาของแมรี่ เธอยิ่ง
กลัว ในที่สุดเมื่อถึงตาเธอ แมรี่

อ่าน

ไม่อาจทนได้อีก

“หนูต้องไปห้องน้ำค่ะ” เธอพูดทันที ขณะกระโดดลงจากเก้าอี้ พลังปล่อยให้ พระคัมภีร์หล่นลงบนพื้น แมรีวิ่งไปตาม ระเบียบจนถึงห้องน้ำ เธอดีใจที่ห้องน้ำว่าง เธอยื่นหลบมุมและเริ่มร้องไห้

ไม่กี่นาทีต่อมา เธอได้ยินซิสเตอร์สมิธ เรียกชื่อเธอขณะเข้ามาในห้องน้ำ “แมรี เป็นอะไรหรือเปล่า”

แมรีไม่ทราบจะตอบอย่างไร เธอรู้สึก อายมาก เด็กคนอื่นไม่มีปัญหา “หนูอ่าน ไม่ออกค่ะ!” เธอร้องไห้ขณะซุกหน้าลงไป ที่แขนซึ่งสอดเข้าหากัน

“หนูอ่านไม่ออกหรือจ๊ะ” ซิสเตอร์สมิธ ถามด้วยความงุนงง “ครูเคยเห็นหนูพูดใน ปฐมวัย ครูรู้ว่าหนูอ่านได้”

แมรีส่ายหน้า “หนูท่องคำพูดของหนูค่ะ หนูฝึกตั้งหลายครั้งจะได้ไม่ต้องพยายาม อ่านต่อหน้าคนอื่น หนูอ่านออกเสียงไม่เป็น เวลาอ่าน หนูจะอ่านผิดเยอะมาก หนูไม่อยากให้เด็กคนอื่น ๆ หัวเราะเยาะหนู”

“โอ้ แมรี ครูขอโทษ ครูจะไม่เรียกหนู ให้อ่านออกเสียงจนกว่าจะรู้ว่าหนูพร้อม”

ซิสเตอร์สมิธบอก “และครูไม่ เชื่อว่าจะมีใครในชั้นของเรา หัวเราะเยาะหนู พวกเขาเป็น เพื่อนของหนู”

“เด็กๆ ที่โรงเรียนหัวเราะ เยาะหนู” แมรีกระซิบ

ซิสเตอร์สมิธเช็ดน้ำตา ให้แมรี “กลับไปห้องเรียน นะ แล้วหนูจะเห็นเอง”

เธอบอก

ทั้งสองคนเดินกลับไปห้องเรียน ด้วยกัน เบทซีเพื่อนของแมรีนั่งเก้าอี้ ติดกับแมรี กำลังลูบหน้ากระดาษที่ยับ ย่นในพระคัมภีร์ของแมรีให้เรียบ แมรีนั่งลง และเบทซียื่นพระคัมภีร์คืนให้เธอ

“ใครอยากอ่านต่อ” ซิสเตอร์สมิธถาม “ตาแมรีอ่านครับ” เด็กผู้ชายคนหนึ่ง ในชั้นบอก

แมรีลັงเล แต่เธอเหลียวมองเพื่อนร่วม ชั้นและเห็นรอยยิ้มใจดีของพวกเขา ซิสเตอร์ สมิธพยักหน้าและยิ้มด้วย แมรีประหลาด มากแต่เธอหาข้อของเธอและเริ่มอ่าน

เธอพูดออกมาซ้ำๆ เธออ่านผิดบ้าง แต่ เมื่อติดคำใด เบทซีจะกระซิบบอกคำถูก

ให้แมรีเบาๆ แมรีอ่านไม่ดีเท่าเด็กคนอื่นในชั้นแต่ไม่มีใครหัวเราะหรือล้อเลียน เธอ จากนั้นก็ถึงตาคนอื่นและเบทซีเรียน ดำเนินต่อไป

ขณะที่ทั้งสองคนเดินไปห้องปฐมวัยหลัง เล็กชั้น ซิสเตอร์สมิธกระซิบบอกแมรีว่า ภูมิใจในตัวเธอ แมรีดีใจที่เธอไม่ต้อง พยายามปกปิดปัญหาการอ่านของเธอ อีก “ฉันจะฝึกอ่านต่อไปเรื่อยๆ” เธอคิด และยิ้มโดยรู้ว่ามีเพื่อนดี ๆ ที่โบสถ์คอย สนับสนุนเธอตลอด ■

พระบิดาบนสวรรค์ทรงรักฉัน

และพระองค์ทรงมีแผนสำหรับฉัน

ก ลื่นคุกก็อับอวลไปทั่วขณะ นาทาเนียลช่วยคุณยายต้ก แป้งโรยบนแผ่นรองคุกก็ คุณยายยิ้มให้เขา “ใครรักหนู” เธอถาม นาทาเนียลคิดว่าคุณยายมักจะทำคุกก็ แบบที่เขาชอบและเตรียมกระดาษไว้เสมอ เพราะรู้ว่าเขาชอบวาดรูป “คุณยายครับ”

เขาตอบ

“ใช่เลย” คุณยายบอก “ยายรู้จักหนูมานานกว่าใครๆ ยกเว้นพ่อกับแม่ของหนู แต่มีบางคนที่ยังรู้จักหนูมานานกว่ายาย”

“ใครหรือครับ” นาทาเนียลถาม “คนที่รักหนูก่อนหนูมาโลกนี้” คุณยายตอบ

“อ้อ” นาทาเนียลพูด “คุณยายหมายถึงพระบิดาบนสวรรค์”

“ใช่จ๊ะ” คุณยายบอกพลางกอดนาทาเนียล

เขายิ้ม การรู้ว่าเขาเป็นที่รักทำให้เขารู้สึกอบอุ่นใจ

ปีนี้ในช่วงเวลาของการแบ่งปัน หนูจะเรียนรู้มากขึ้นเกี่ยวกับความจริงอันแสนวิเศษว่าหนูเป็นลูกของพระเจ้า พระบิดาบนสวรรค์ทรงรู้จักและรักหนู พระองค์ทรงมีแผนเพื่อช่วยให้หนูกลับไปอยู่กับพระองค์ในวันหน้า ■

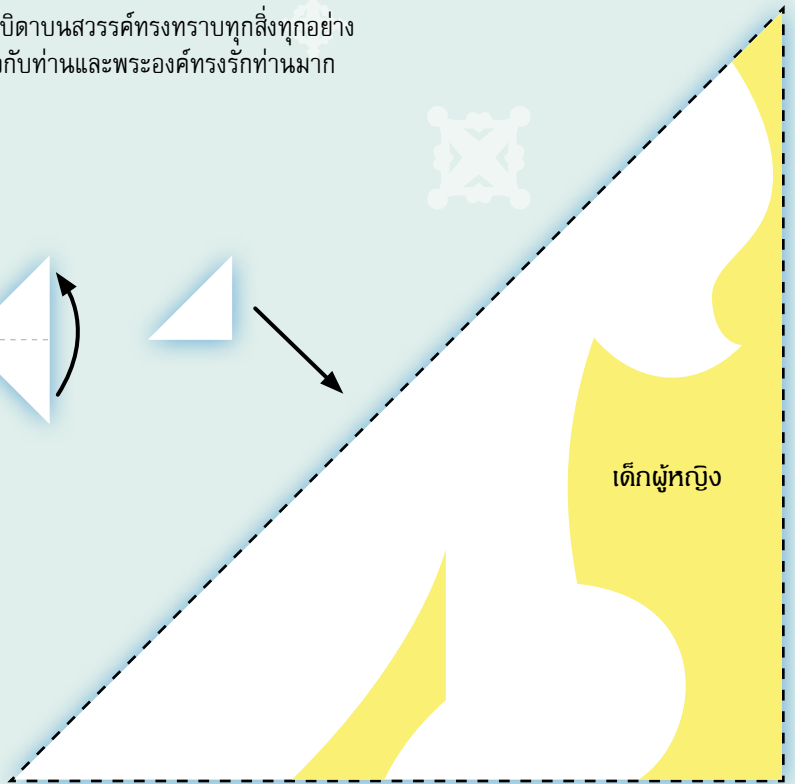
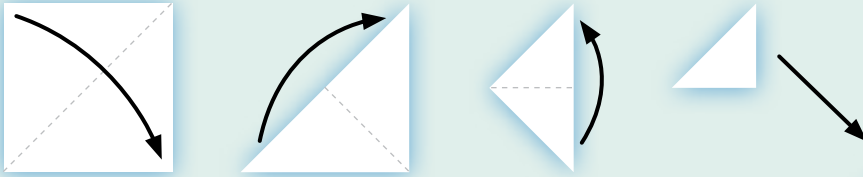

เพลงและพระคัมภีร์

- “ฉันลูกพระเจ้าเป็นเจ้าของ” (หนังสือเพลงสำหรับเด็ก, 2-3)
- โรม 8:16

เกล็ดหิมะประดิษฐ์

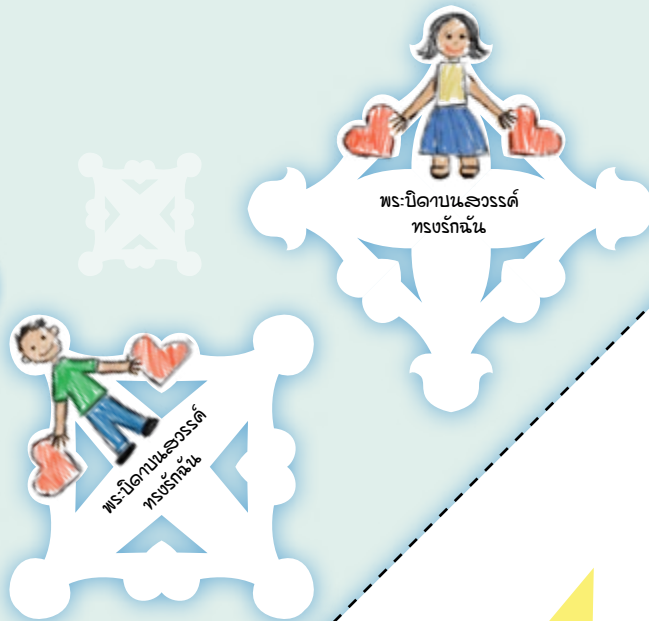
1. พับครึ่งกระดาษขนาด 8 x 8 นิ้ว (20 x 20 ซม.) จากนั้นพับครึ่งอีกสองครั้ง
2. ตัดเกล็ดหิมะเด็กผู้ชายหรือเด็กผู้หญิงออกจากแบบ ตัดบริเวณสีเหลืองทิ้ง
3. ใช้สีเทียนหรือดินสอสีระบายรูปคนบนเกล็ดหิมะ ท่านอาจจะระบายสีรูปคนต่างกันไปเพื่อแสดงเอกลักษณ์เกี่ยวกับตัวท่าน
4. เขียนตรงกลางเกล็ดหิมะว่า “พระบิดาบนสวรรค์ทรงรักฉัน” เพื่อเตือนตัวเองว่า พระบิดาบนสวรรค์ทรงทราบทุกสิ่งทุกอย่างเกี่ยวกับท่านและพระองค์ทรงรักท่านมาก

เด็กผู้หญิง

แนวคิดสำหรับการพูดคุยในครอบครัว

- เช่นเดียวกับเกล็ดหิมะที่มีรูปร่างและขนาดต่างกัน เด็กๆ มีคุณสมบัติพิเศษที่ทำให้แต่ละคนมีลักษณะเฉพาะตัว หลังจากทำเกล็ดหิมะแล้ว ท่านอาจผลัดกันส่งเกล็ดหิมะของสมาชิกแต่ละคนในครอบครัวไปรอบๆ โดยบอกลักษณะพิเศษของบุคคลนั้น และกล่าวแสดงความรัก จากนั้นบอกแต่ละคนว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงรู้จักและรักพวกเขา
- ท่านอาจจะส่งกระจกเงาไปรอบๆ และให้สมาชิกแต่ละคนในครอบครัวส่งกระจกขณะท่านสนทนาแนวคิดเหล่านี้:
 - ท่านเป็นลูกของพระเจ้า
 - พระบิดาบนสวรรค์ทรงรักท่านมาก
 - ท่านอยู่ในสวรรค์กับพระองค์ก่อนมาโลกนี้
 - นั่นคือสาเหตุที่เราเรียกพระองค์ว่าพระบิดาบนสวรรค์
 - พระองค์ทรงต้องการให้ท่านมีความสุขและกลับไปหาพระองค์ในวันหน้า
 - ท่านทราบได้อย่างไรว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงรักท่าน

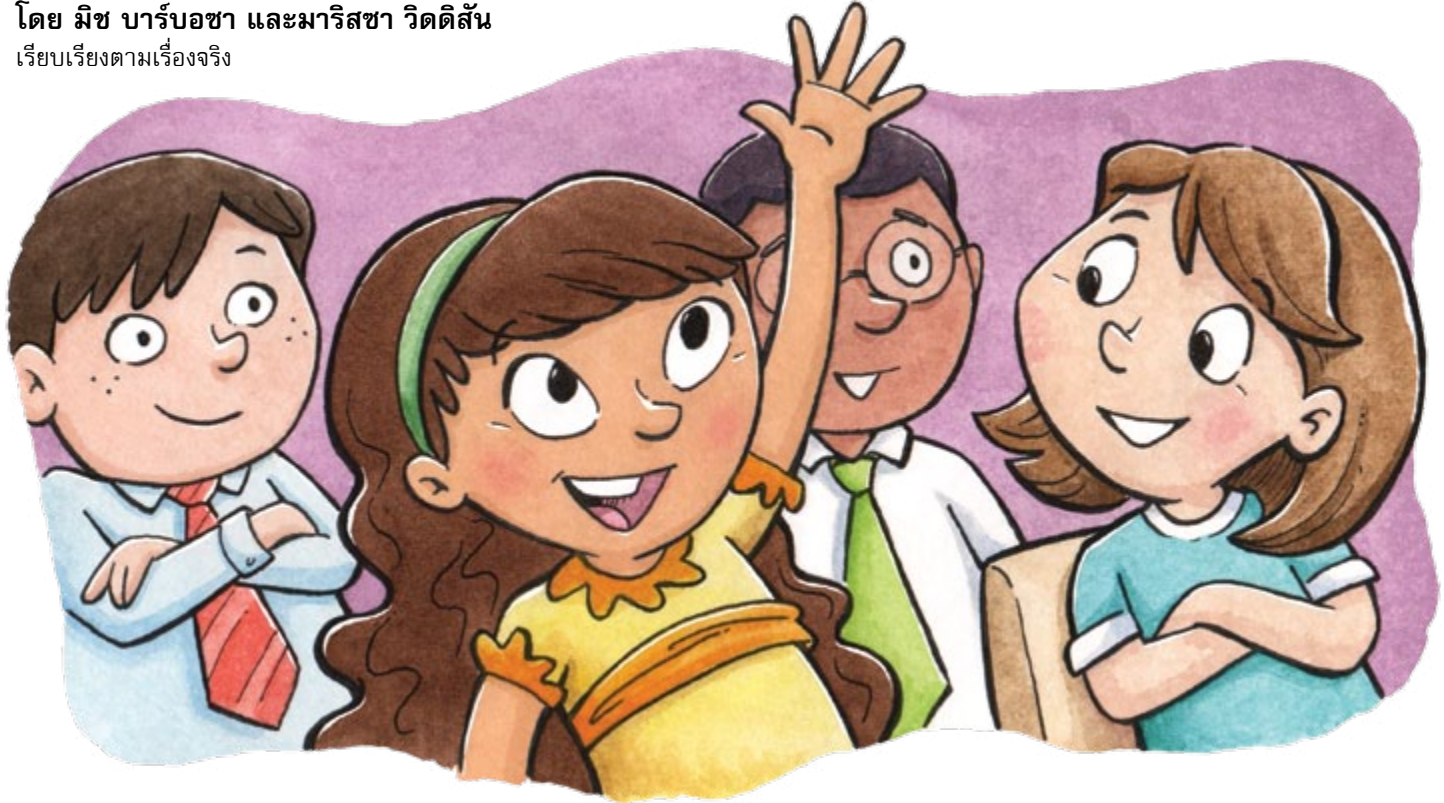
เด็กผู้ชาย

สำหรับเด็กเล็ก

ประจักษ์พยานของเอวีลีนเกี่ยวกับพระวิหาร

โดย มิช บาร์บอซา และมาริสซา วิตติสัน

เรียบเรียงตามเรื่องจริง

เอวีลีนชอบมาประชุมวัย เธอมักจะยกมือเพื่อกล่าวคำสวดอ่อนนวอนเสมอ เธอชอบช่วยคุณครูของเธอเช่นกัน

แต่วันนี้เป็นครั้งแรกที่เอวีลีนต้องเป็นผู้พูด ขณะเดินไปหน้าชั้น ท้องไส้ของเธอปั่นป่วน หัวใจเริ่มเต้นเร็ว ตูบ-ต๊ับ ตูบ-ต๊ับ ตูบ-ต๊ับ

“สวัสดิ์ค่ะ” เอวีลีนพูดเมื่อเดินมาถึงหน้าชั้น “ฉันชื่อเอวีลีน ครอบครัวของฉันเพิ่งไปพระวิหาร เพื่อเราจะสามารถอยู่ด้วยกันชั่วนิรันดร์ได้”

เอวีลีนบอกเด็กปฐมวัยเกี่ยวกับชุดสีขาวที่เธอสวม พระวิหารขาวมากด้วย เธอบอกพวกเขาว่า เธอกับคุณพ่อคุณแม่และพี่สาวได้รับการผนึกด้วยกันชั่วนิรันดร์แล้ว

“ฉันรู้ว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงรักเรา” เอวีลีนบอก “พระองค์ทรงให้เราไปพระวิหารเพื่ออยู่กับครอบครัวเราทุกวันจันทร์”

เอวีลีนกลับไปนั่ง เธอรู้สึกมีความสุข รู้สึกเหมือนแสงอบอุ่นกำลังส่องผ่านตัวเธอ เธอมีความสุขเมื่อเธอไปพระวิหาร ■

ประจักษ์พยานเกี่ยวกับพระวิหาร

เอวีลีนพูดถึงการฉีกกับครอบครัวในพระวิหาร ดูว่าท่านจะหาบางสิ่งบางอย่างในห้องของเอวีลีนตามที่เธอเอ่ยถึงระหว่างพูดในปฐมวัยเจอหรือไม่ ท่านเจอของอื่นๆ ที่ซ่อนไว้ด้วยไหม

ข่าวศาสนจักร

คู่มือและเหตุการณ์ต่างๆ ของศาสนจักรเพิ่มเติมที่ news.lds.org

ช่วยให้เยาวชนเป็นผู้เรียนและครูที่มีประสิทธิภาพ

โดย ไมเคิล บาร์เบอร์

นักพัฒนาหลักสูตร แผนกฐานะปุโรหิต

หลักสูตรใหม่ของเยาวชน จงตามเรามา: แหล่งข้อมูลการเรียนรู้สำหรับเยาวชน *เน้น* *สิ่งที่ติดตามมา* ครู และผู้นำสามารถ *ช่วยเยาวชนเปลี่ยนใจเลื่อมใสพระกิตติคุณ* *ได้อย่างมีประสิทธิภาพ*

ในเรื่องราวพระคัมภีร์เกี่ยวกับพระชนม์ชีพในวัยเยาว์ของพระเยซูคริสต์ เราเรียนรู้ว่าพระผู้ช่วยให้รอดในวัย 12 พรรษา ทรงอยู่ “ในพระวิหาร, ประทับอยู่ที่ท่ามกลาง ปรีชญาเมธีทั้งหลาย, และคนเหล่านั้นฟังพระองค์, และซักถามพระองค์.”

“คนทั้งหลายที่ได้ยินต่างประหลาดใจในสติปัญญาและคำตอบของพระกุมารนั้น” (ดู งานแปลของโจเซฟ สมิธ, ลูกา 2:46–47 [ใน Luke 2:46, เซิงอรรถ c])

พระผู้ช่วยให้รอดทรงมีส่วนร่วมอย่างแข็งขันในการเรียนการสอนพระกิตติคุณ ตั้งแต่ทรงพระเยาว์ ในพระวิหาร พระผู้ช่วยให้รอดทรงสอนหลักธรรมพระกิตติคุณแก่คนที่ถือว่ามีการศึกษาและมีประสบการณ์มากกว่าพระองค์ แต่พระองค์เข้าใจพระทัยว่าการเรียนการสอนพระกิตติคุณเป็นส่วนหนึ่งใน “[งาน] ของพระบิดา” (ดู ลูกา 2:49) และสำคัญยิ่งต่อพระพันธกิจอันสูงส่งของพระองค์บนแผ่นดินโลก

แน่นอน พระเยซูคริสต์ทรงเป็นผู้เรียนและครูสอนพระกิตติคุณที่โดดเด่นตั้งแต่ทรงพระเยาว์ กระนั้นพระองค์ยังทรงพัฒนาความสามารถในการเข้าพระทัยและสอนหลักคำสอน พระคัมภีร์บอกเราว่าพระองค์

ทรง “ดำเนินต่อไปจากพระคุณสู่พระคุณ, จนพระองค์ได้รับความสมบูรณ์” (คพ. 93: 13) เมื่อเยาวชนทุกวันนี้ปรับชีวิตให้สอดคล้องอยู่เสมอกับสิ่งที่พวกเขาเชื่อว่าเป็นความจริง พวกเขาสามารถเปลี่ยนใจเลื่อมใสได้อย่างแท้จริงในพระผู้ช่วยให้รอดและพระกิตติคุณของพระองค์ และ

ของพระผู้ช่วยให้รอด เราจะสามารถสนับสนุนเยาวชนได้อย่างมีประสิทธิภาพในการเดินทางของพวกเขาเพื่อเรียนรู้ดำเนินชีวิต และสอนพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ แจกเช่นพระผู้ช่วยให้รอด เราสามารถเตรียมตัวเราทางวิญญาณตอบสนองความต้องการของเยาวชน

พระคริสต์ที่เฒ่ามาซุส โดย วอลเตอร์ เบน © IRI

การเตรียมทางวิญญาณ—ศึกษา สวดอ้อนวอน และอดอาหาร—ช่วยทั้งครูและผู้เรียนให้รู้สึกถึงอิทธิพลของพระวิญญาณ

เพิ่มพูนปัญญาเป็น “บรรทัดมาเต็มบรรทัด, กฎเกณฑ์มาเต็มกฎเกณฑ์” (2 นีไฟ 28:30)

ในคู่มือแนะนำเนื้อหาหลักสูตรใหม่ของเยาวชน ฝ่ายประธานสูงสุดกล่าวไว้ว่า “ท่านได้รับเรียกจากพระเจ้าให้ช่วยเยาวชนเปลี่ยนใจเลื่อมใสพระกิตติคุณ”¹ เมื่อเราศึกษาและเลียนแบบการปฏิบัติศาสนกิจ

กระตุ้นพวกเขาให้ค้นหาความจริงพระกิตติคุณ และท้าทายพวกเขาให้เปลี่ยนใจเลื่อมใสขณะกระทำในศรัทธา

การเตรียมตัวทางวิญญาณ

ก่อนเริ่มการปฏิบัติศาสนกิจขณะทรงเป็นมรรตัย พระผู้ช่วยให้รอดทรงเตรียมพระองค์ทางวิญญาณผ่านการศึกษาอย่าง

ขยันหมั่นเพียร การสวดอ้อนวอน และการอดอาหาร “พระวิญญาณทรงนำ [พระเยซู] เข้าไปในแดนทรูกันดารเพื่อไปประทับอยู่กับพระผู้เป็นเจ้า” และพระองค์ทรง “อดอาหารสี่สิบวันสี่สิบคืน” (งานแปลของ โจเซฟ สมิธ, มัทธิว 4:1–2 [ใน Matthew 4:1, เซิงอรรถ b]) เมื่อสิ้นสุดการอดอาหาร พระผู้ช่วยให้รอดทรงพบการล่อลวงติดต่อกันจากปฏิปักษ์ การศึกษาพระคัมภีร์ก่อนหน้านี้ช่วยพระเยซูขณะทรงต่อต้านการล่อลวงแต่ละอย่างโดยใช้ชื่อพระคัมภีร์ (ดู มัทธิว 4:3–10) การเตรียมตัวทางวิญญาณทำให้พระองค์ไม่เพียงสามารถต่อสู้กับการล่อลวงได้สำเร็จตลอดพระชนม์ชีพเท่านั้น แต่ทรงสอนพระกิตติคุณได้อย่างมีประสิทธิภาพตลอดการปฏิบัติศาสนกิจของพระองค์ด้วย

การสอนเยาวชนเรียกร้องการเตรียมมากกว่าการอ่านคู่มือคร่าวๆ ก่อนเริ่มสอนพระเจ้าทรงบัญชาว่า “อย่าหมายมันจะประกาศคำของเรา, แต่ก่อนอื่นจงหมายมันให้ได้คำของเรา” (คพ. 11:21) เราเตรียมทางวิญญาณโดยศึกษาพระคัมภีร์และถ้อยคำของศาสนาดูพยากรณ์ร่วมกับการสวดอ้อนวอนเพื่อเรียนรู้หลักคำสอนที่แท้จริง ขณะเตรียมในวิธีนี้ พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงยืนยันความจริงของหลักคำสอนและกระตุ้นเตือนให้เราระลึกถึงประสบการณ์การดำเนินชีวิตตามหลักคำสอนที่เราสามารถแบ่งปันได้

เมื่อสอนเยาวชนหญิงเรื่องความสำคัญของการเปิดเผยส่วนตัว เอสเตฟาเนีย เมเลโร จากสเตคคิลมาเปรูเซอร์โก ได้รับการกระตุ้นเตือนให้เล่าประสบการณ์การแสวงหาประจักษ์พยานสมัยอายุ 14 ปี เธอเป็น

พยานต่อเยาวชนหญิงว่าขณะสวดอ้อนวอนด้วยศรัทธาแรงกล้าเพื่อให้รู้ความจริงของพระกิตติคุณ คล้ายกับจะมีเสียงหนึ่งกระซิบต่อใจเธอซึ่งเป็นถ้อยคำที่เธอไม่มีวันลืมว่า “เจ้ารู้ว่าเป็นความจริง เอสเตฟาเนีย เจ้ารู้มาตลอด”

ขณะที่เราศึกษาและดำเนินชีวิตตามหลักคำสอนที่เราสอน เราเป็นมากกว่าครู—เราเป็นพยานถึงความจริง

คำถามให้ไตร่ตรอง: พระคัมภีร์ข้อใดอีกบ้างแสดงให้เห็นวิธีที่พระผู้ช่วยให้รอด

คนที่พระองค์ทรงสอน ขุนนางนั้นเริ่มด้วยคำถามว่า “ข้าพเจ้าจะทำอย่างไรถึงจะได้ชีวิตนิรันดร์?” หลังจากพระผู้ช่วยให้รอดทรงสอนความสำคัญของการเชื่อฟังพระบัญญัติ ขุนนางหนุ่มตอบว่า “[พระบัญญัติ] เหล่านั้นข้าพเจ้าถือรักษาไว้ตั้งแต่เด็ก” พระเยซูทรงรู้ว่าใจของขุนนางยังขาด “สิ่งหนึ่ง” จึงทรงท้าทายให้เขาไปขายทั้งหมดที่มีแล้วแจกจ่ายให้คนอยากจน และติดตามพระองค์ (ดู ลูกา 18:18–23) เมื่อเราสวดอ้อนวอนขอการเปิดเผยและรับรู้

เยาวชนเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กันเมื่อพวกเขาออกเล่าประสบการณ์การดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณ

ทรงเตรียมพระองค์ให้พร้อมสอน การเตรียมสอนของท่านส่งผลต่อประสิทธิผลของข่าวสารที่ท่านสอนอย่างไร

มุ่งเน้นความต้องการ

ในการปฏิสัมพันธ์กับขุนนางหนุ่มผู้ร่ำรวย พระผู้ช่วยให้รอดทรงแสดงให้เห็นว่าพระองค์เข้าพระทัยความต้องการของ

ความสนใจ ความหวัง และความปรารถนาของเยาวชน เราจะเป็นเหมือนพระผู้ช่วยให้รอดคือ—รู้จักสอนและท้าทายพวกเขาให้ดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณอย่างมีความหมายในชีวิตส่วนตัว

ประธานบอยด์ เค. แพคเกอร์ ประธานควอรัมอัครสาวกสิบสอง กล่าวไว้ว่า “เยาวชน [ของเรา] กำลังเติบโตในอาณาเขต

คัตรู² บิดามารดาและครูอย่างเราต้องเข้าใจความยุ่งยากที่เยาวชนของเราประสบ เควิน ตูตาลี ครูสอนโรงเรียนวันอาทิตย์ของเยาวชนในสเตรตโคลัมโบร์ โคโลราโดกล่าวว่า “เรื่องทำทนายที่เยาวชนประสบไม่สามารถสอนจากคู่มือได้ นั่นเป็นการเปิดเผยส่วนตัวที่ครูอย่างเราได้รับเพื่อออกไปและสามารถเตรียมเยาวชนให้พร้อมต่อกรกับซาตานในแต่ละวัน ผมเห็นมาแล้วว่าเราไม่สามารถทำแค่ปรากฏตัวใน

วันอาทิตย์พร้อมกับคู่มือและสอนบทเรียนเท่านั้น”

การช่วยให้เยาวชนเรียนรู้และดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณเกี่ยวข้องกับความร่วมมือกันของบิดามารดา ผู้นำ ผู้ให้คำปรึกษา และครู เมื่อเราแสวงหาการดลใจจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ เราจะสามารถสอนหลักคำสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพเพื่อเตรียมเยาวชนให้พร้อมสำหรับการล่อลวงและการทำทนายที่พวกเขาเผชิญ

บิดามารดาที่มีหน้าที่รับผิดชอบเบื้องต้นในการช่วยให้บุตรธิดาค้นพบความจริงพระกิตติคุณ เยาวชนชายและเยาวชนหญิงแต่ละคนมีหน้าที่รับผิดชอบต่อการทำให้ตนเองเปลี่ยนใจเลื่อมใสอย่างเต็มที่มากขึ้น ผู้นำและครูเยาวชนสนับสนุนความพยายามเหล่านี้

คำถามให้ไตร่ตรอง: โลกทุกวันนี้ต่างจากสมัยท่านเป็นเยาวชนอย่างไร ท่านเห็นเยาวชนเผชิญการทำทนายอะไรบ้าง หลักคำสอนใดของพระกิตติคุณที่เมื่อเข้าใจแล้วจะช่วยให้พวกเขาเผชิญการทำทนายได้อย่างประสบความสำเร็จ

เชื่อเชิญเยาวชนให้ค้นหาความจริงพระกิตติคุณ

พระเจ้าช่วยให้รอดทรงสอนเหล่าสาวกของพระองค์โดยใช้หลายวิธีกระตุ้นพวกเขาให้ค้นหาความจริงและได้รับประจักษ์พยานส่วนตัว เมื่อทรงสอนชาวไนไฟ พระองค์ตรัสว่า

“เราเห็นว่าเจ้าอ่อนแอ, ว่าเจ้าเข้าใจถ้อยคำทั้งหมดของเราไม่ได้ซึ่งพระบิดาทรงบัญชาให้เราพูดกับเจ้าในเวลานี้.

“ฉะนั้น, เจ้าจงไปบ้านของเจ้า, และไตร่ตรองถึงเรื่องที่เรากล่าว, และทูลถามพระบิดา, ในนามของเรา, เพื่อจะได้เข้าใจ, และจงเตรียมจิตใจไว้สำหรับวันพรุ่ง” (3 นีไฟ 17:2-3)

การสอนเด็กเช่นพระคริสต์เกี่ยวข้องกับมากกว่าการบอกข้อมูล แต่เกี่ยวข้องกับ การนำทางเยาวชนให้เข้าใจหลักคำสอนด้วยตนเอง แม้ว่าเราอาจจะอยากบรรยายเกี่ยวกับพระกิตติคุณ แต่เราจะมีประสิทธิภาพมากขึ้นเมื่อเราช่วยให้พวกเขาพบคำตอบด้วยตนเอง ทำให้พวกเขามีประจักษ์พยานของตนเอง และสอนพวกเขาให้รู้จักหาคำตอบเมื่อพวกเขามีคำถามอื่นๆ ตามที่เน้นในหลักสูตรใหม่ของเยาวชน **จงตามเรามา: แหล่งข้อมูลการเรียนรู้สำหรับเยาวชน** เราสามารถเชิญพวกเขาให้แบ่งปันประสบการณ์การดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณและเป็นพยานต่อเพื่อนวัยเดียวกันถึงสิ่งที่พวกเขาเชื่อว่าเป็นความจริง

ถ่ายภาพโดย คริสตินา สมิธ

เอ็ดเดอร์คิม บี. คลาร์ก สาวกเจ็ดสิบภาคและอธิการบดีของปีวายยู-ไอดาโฮเล่าเรื่องหนึ่งเมื่อเร็วๆ นี้เกี่ยวกับโควรัมมัคทายกที่ผู้ให้คำปรึกษากำลังสนทนาเรื่องการสวดอ้อนวอนด้วย จูๆ ประธานโควรัมมัคทายกก็ยกมือขึ้นพูดว่า “ผมอยากถามคำถามโควรัมข้อหนึ่ง พวกคุณก็เคยยินดีรับปากว่าจะสวดอ้อนวอนตอนเช้าและตอนเย็นทุกวันในสัปดาห์นี้” สมาชิกโควรัมทุกคนยกมือยกเว้นเยาวชนชายคนหนึ่งที่ไม่มั่นใจว่าจะทำตามคำทำทนายได้ ผู้ให้คำปรึกษานั่งฟังนักเก้าอี้ดูสมาชิกโควรัมสอนและเป็นพยานต่อเพื่อนวัยเดียวกันเกี่ยวกับการสวดอ้อนวอน ขณะช่วยให้เยาวชนคนนั้นเกิดความมั่นใจที่จะยอมรับคำทำทนายดังกล่าว

คำถามให้ไตร่ตรอง: ท่านเคยสังเกตเห็นครูใช้วิธีใดบ้างกระตุ้นสมาชิกชั้นเรียนให้มีบทบาทแข็งขันในการเรียนรู้ ท่านจะช่วยให้เยาวชนที่ท่านทำงานด้วยสร้างนิสัยการศึกษาพระกิตติคุณได้อย่างไร นอกจากการสนทนาแล้ว มีวิธีใดอีกบ้างที่จะให้เยาวชนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้พระกิตติคุณ

กระตุ้นการเปลี่ยนใจเลื่อมใส

การเปลี่ยนใจเลื่อมใสเป็นกระบวนการตลอดชีวิตที่เกี่ยวข้องทั้งกับการเรียนรู้และการดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณทุกวัน ไม่เพียงรู้เรื่องพระกิตติคุณเท่านั้น แต่การเปลี่ยนใจเลื่อมใส “เรียกร้องให้เราทำและเป็น” ด้วย³ หลังจากสอนเหล่าสาวกของพระองค์เกี่ยวกับการอุทิศตนของชาวสะมาเรียใจดีแล้ว พระผู้ช่วยให้รอดทรงทำทนายพวกเขาให้ “ไปทำเหมือนอย่างนั้น” (ลูกา 10:37) พระองค์ทรงกระตุ้นพวกเขาให้เป็นมากกว่าเพียงผู้ฟังพระวจนะและ

ทำตามคำสอนของพระองค์ในศรัทธา

เราต้องกระตุ้นให้เยาวชนดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณอย่างขยันหมั่นเพียร เพราะการเปลี่ยนใจเลื่อมใสมักไม่เกิดขึ้นในช่วงการสอนครั้งเดียว การเปลี่ยนใจเลื่อมใสเกิดขึ้นดีที่สุดเมื่อเยาวชนเข้าใจหลักคำสอนที่แท้จริงและสร้างแบบแผนการศึกษาพระกิตติคุณและการดำเนินชีวิตอย่างชอบธรรม เหมือนที่เรากระตุ้นให้พวกเขาทำใน *จงตามเรา*

คริสตา วอร์นิก ประธานเยาวชนหญิงในสเตคอราปาโฮ โคโลราโด กล่าวว่า “เยาวชนทุกวันนี้ประสบการทำทนายมากมายอย่างที่ดิฉันไม่เคยได้ยินมาก่อนจนกระทั่งอายุมากแล้ว ส่วนใหญ่ดิฉันพัฒนาประจักษ์พยานเมื่อเริ่มปฏิบัติด้วยตนเองเมื่อสามารถพยายามทำและนำสิ่งที่เคยเรียนรู้ในชั้นเรียนเยาวชนหญิงไปใช้ การทำทนายเยาวชนและเปิดโอกาสให้พวกเขาใช้ศรัทธาจะช่วยให้พวกเขาพัฒนารากฐานของประจักษ์พยานเมื่ออายุยังน้อย”

การทำทนายของการเปลี่ยนใจเลื่อมใสไม่เพียงว่าเราต้องเรียนพระกิตติคุณเท่านั้น แต่เราต้องเปลี่ยนเนื่องจากสิ่งที่เราเรียนรู้ด้วย เราจำเป็นต้องช่วยให้เยาวชนเข้าใจว่า “การเปลี่ยนแปลงอันลึกซึ้ง” (แอลมา 5:14) ในใจพวกเขาอาจจะไม่เกิดขึ้นทันที แต่จะเกิดขึ้นทีละน้อยขณะที่พวกเขาพัฒนานิสัยการศึกษาอย่างสม่ำเสมอ สวดอ้อนวอนเสมอ และรักษาพระบัญญัติ ขณะทำสิ่งเหล่านี้พวกเขาจะสังเกตเห็นว่าความปรารถนา เจตคติ และการกระทำของพวกเขาเปลี่ยนไปเพื่อสะท้อนพระประสงค์ของพระบิดาบนสวรรค์

คำถามให้ไตร่ตรอง: การพยายามเรียนรู้และดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณมี

บทบาทอย่างไรในการเปลี่ยนใจเลื่อมใสของท่าน บิดามารดา ครู และผู้นำศาสนจักรเสริมสร้างคามเข้มแข็งให้ท่านอย่างไร

การสนับสนุนเยาวชนของเรา

จงตามเรา เป็นเพียงส่วนหนึ่งของการพยายามสนับสนุนเยาวชน นอกจากความรับผิดชอบที่เยาวชนแต่ละคนต้องทำให้ตนเองเปลี่ยนใจเลื่อมใสอย่างเต็มที่มากขึ้นแล้ว “บิดามารดาที่มีความรับผิดชอบเบื้องต้นในการช่วยให้บุตรธิดารู้จักพระบิดาบนสวรรค์และพระบุตรของพระองค์พระเยซูคริสต์”⁴ เราผู้ทำงานกับเยาวชนสามารถสนับสนุนบิดามารดาและทำตามแบบอย่างของพระผู้ช่วยให้รอดได้เมื่อเราเตรียมทางวิญญาณ มุ่งเน้นความต้องการของเยาวชน เชื่อเชิญพวกเขาให้ค้นหาความจริงพระกิตติคุณ และเปิดโอกาสให้พวกเขาได้ปฏิบัติด้วยศรัทธาและเปลี่ยนใจเลื่อมใส เมื่อเราพยายามเลียนแบบพระเยซูคริสต์ เราจะเป็นผู้เรียนและครูที่ดีขึ้น เราจะช่วยผู้นำในอนาคตของชุมชนและของศาสนจักรให้เป็นผู้เรียนและครูที่มีประสิทธิภาพ ■

อ้างอิง

1. การสอนพระกิตติคุณในวิธีของพระผู้ช่วยให้รอด (คู่มือ *จงตามเรา: แหล่งข้อมูลการเรียนรู้สำหรับเยาวชน* 2012), 2.
2. บอยด์ เค. แพคเกอร์, “คำแนะนำสำหรับเยาวชน,” *เสียดิสนา*, พ.ศ. 2011, 22.
3. คัลลิน เอช. โอ๊คส์, “การทำทนายเพื่อที่จะเป็น,” *เสียดิสนา*, ม.ค. 2001, 47.
4. *คู่มือเล่ม 2: การบริหารงานศาสนจักร* (2010), 1.4.1.

ดูข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับหลักสูตรใหม่ของเยาวชนที่ lds.org/youth/learn

ศาสนจักรเริ่มใช้หลักสูตรใหม่ของเยาวชนสำหรับปี 2013

ได้ในเดือนนี้ ครูและผู้นำทั่วโลก จะเริ่มใช้หลักสูตรใหม่ของเยาวชน *จงตามเรามา: แหล่งข้อมูลการเรียนรู้สำหรับเยาวชน* ที่ประกาศครั้งแรกในจดหมายจากฝ่ายประธานสูงสุดเดือนกันยายน

ที่ lds.org/youth/learn ครูและผู้นำของเยาวชนหญิง ฐานะปุโรหิตแห่งอาโรน และโรงเรียนวันอาทิตย์ จะพบบทเรียนต่างๆ ใน 23 ภาษา บทเรียนทั้งหมดสามารถพิมพ์ออกมาได้ ผู้ที่ไม่มีอินเทอร์เน็ตควรติดต่อผู้นำฐานะปุโรหิตในท้องถิ่นเพื่อสอบถามว่าจะใช้ *จงตามเรามา* ในเขตของตนอย่างไร

“หลักสูตรใหม่ผสมผสานหลักคำสอนพระกิตติคุณพื้นฐานและหลักธรรมสำหรับการสอนในวิธีของพระผู้ช่วยให้รอดเข้าด้วยกัน” จดหมายฝ่ายประธานสูงสุดกล่าว “ศาสนจักรมั่นใจว่าหลักสูตรใหม่จะเป็นพรแก่เยาวชนต่อความ

พยายามของพวกเขาในการเปลี่ยนใจเลื่อมใสอย่างแท้จริงสู่พระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์”

ใน *จงตามเรามา* กำหนดหัวข้อหลักคำสอนให้แต่ละเดือนของปี และชั้นเรียนทั้งหมดของโรงเรียนวันอาทิตย์ เยาวชนหญิง และฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนจะศึกษาหัวข้อของเดือนนั้นๆ

บทเรียนแต่ละบทมีสี่หมวด ได้แก่ การเตรียมทางวิญญาณสำหรับครู แนวคิดเพื่อแนะนำหัวข้อ แนวคิดกิจกรรมเฉพาะอย่าง และหมวดเชื้อเชิญเยาวชนให้ปฏิบัติ ขอให้ครูแสวงหาการตัดสินใจในการเลือกและปรับบทเรียนตามความต้องการของนักเรียน

เว็บไซต์มีวีดิทัศน์ช่วยอธิบายวิธีใช้หลักสูตรใหม่ แนวคิดสำหรับการเตรียมส่งเสริมกิจกรรมการเรียนรู้ และคู่มือเล่มใหม่ *การสอนพระกิตติคุณในวิธีของพระผู้ช่วยให้รอด* ■

ภาพโดย พงษ์ ใจมิตร

ขณะมีส่วนร่วมในโครงการมือที่ช่วยเหลือของมอรมอนทั่วแอฟริกา สมาชิกศาสนจักรได้ให้การรับใช้อันมีค่า สร้างมิตรภาพระหว่างศาสนา ทำให้คนทั่วไปรู้จักศาสนจักรมากขึ้น และสร้างประจักษ์พยานของตนเกี่ยวกับจิตกุศล

วันบำเพ็ญประโยชน์ประจำปีที่หกทั่วแอฟริกา

วันเสาร์ที่ 18 สิงหาคม ค.ศ. 2012 วิสุทธิชนยุคสุดท้ายหลายพันคนในประเทศแถบแอฟริกามากกว่าหกประเทศ มารวมตัวกันในชุมชนเพื่อมีส่วนร่วมในวันมือที่ช่วยเหลือของมอรมอนประจำปีที่หกทั่วแอฟริกา

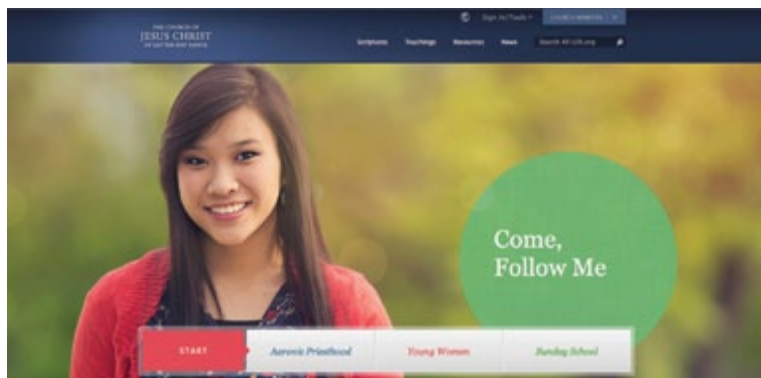
“เวิร์ดและสาขาต่างๆ ออกไปบำเพ็ญประโยชน์ครั้งใหญ่” เอ็ลเดอร์ซี. เทอร์รี่ วอร์เนอร์ ผู้สอนศาสนาฝ่ายประชาสัมพันธ์เขียนในอีเมล “พวกเขาเกณฑ์ผู้ร่วมงาน เลือกโครงการที่แม้จะยากแต่ก็สำคัญจริงๆ ต่างคนต่างออกมาช่วยเป็นจำนวนมากด้วยความตั้งใจ พวกเขาสร้างมิตรให้ศาสนจักรได้มากที่สุดทีเดียว”

เอ็ลเดอร์อาดัสซิงา เจ. โอลูกานนี่ ผู้อำนวยการฝ่ายประชาสัมพันธ์สำหรับภาคแอฟริกาตะวันตกพูดถึงวันบำเพ็ญประโยชน์นี้ว่า “นั่นเป็นวิธีที่ดีที่สุดซึ่งเราสามารถตอบรับคำร้องขอของศาสนทายากรณให้มีเมตตาต่อเพื่อนบ้าน ตอบสนองความต้องการของพวกเขา ให้แทนที่จะรับ นั่นเป็นวิธีที่ดีที่สุดในการสั่งสอนพระกิตติคุณ—โดยแบบอย่าง”

Mormon.org มี 20 ภาษาแล้วในเวลานี้

เวลานี้ Mormon.org มีในภาษาอาร์เมเนีย เชชเชน จีน ดัทช์ อังกฤษ ฝรั่งเศส เยอรมัน อินโดนีเซีย อิตาลี ญี่ปุ่น เกาหลี ลัตเวีย โปแลนด์ โปรตุเกส รัสเซีย สเปน สวีเดน ตากาล็อก ไทย และยูเครน

ศาสนจักรขอให้สมาชิกแต่ละคนสร้างแฟ้มประวัติของตนที่ Mormon.org ในภาษาที่ตนถนัดและแบ่งปันกับผู้อื่น

ข้อคิดเห็นทั่วไป

หน้าที่แท้จริงของพระองค์

ผมซาบซึ้งอย่างยิ่งกับบทความสองบทในฉบับเดือนเมษายน 2012: บทความของเอลเดอร์เดวิด เอ. เบตনার “การใช้และการเดินทางของความเป็นมรรตัย” (หน้า 12) และบทความของคริสเต็น นิโคล คาร์ตอน “พระองค์อันน่าพิศวง” (หน้า 10) คำถามของผมเกี่ยวกับหน้าที่แท้จริงของพระองค์ในชีวิตมรรตัยของเราและในการแสวงหาชีวิตนิรันดร์ได้รับคำตอบอย่างสมบูรณ์ ผมขอบคุณมากสำหรับบทความเหล่านี้—ซึ่งเพิ่มความเข้าใจของผมอย่างมาก และผมได้รตรองหลายต่อหลายครั้ง เอ็มมานูเอล อาดู-จยามพี, กานา

แก้ไขข้อผิดพลาด

ในข่าวสารจากฝ่ายประธานสูงสุดเดือนมกราคม 2012 “มีชีวิตที่พร้อม” เราไม่ได้รับรู้ว่าข้อความอ้างอิงตอนหนึ่งเป็นของแมรี่ แอนน์ ราตมาเซอร์ ข้อความดังกล่าวอยู่ในหน้า 5 ของ *เสียวไฮนา* ข้อความเดิมของคุณราตมาเซอร์อ่านว่า “บางครั้งความกล้าหาญคือเสียงเงิบๆ ตอนสิ้นสุดวันที่ ‘พรุ่งนี้ฉันจะพยายามอีกครั้ง’” ข้อความนี้ปรากฏอยู่ในสิ่งพิมพ์ฉบับหนึ่งของคุณราตมาเซอร์ชื่อว่า *Courage Doesn't Always Roar* (2009) เราขอภัยสำหรับข้อผิดพลาดในจุดนี้

แนวคิดสำหรับการสังสรรค์ในครอบครัว

ฉบับนี้มีบทความและกิจกรรมที่สามารถใช้กับการสังสรรค์ในครอบครัวได้ดังตัวอย่างต่อไปนี้

“ความคารวะพระผู้เป็นเจ้าเป็นจุดเริ่มต้นของปัญญา” หน้า 20: ท่านอาจสนทนาเรื่องปัญญาของโลกเมื่อเทียบกับปัญญาของพระผู้เป็นเจ้า ท่านอาจต้องการอ่าน 2 นิโไฟ 9:28–29 และนึกถึงสถานการณ์ที่ปัญญาทางโลกต่างจากปัญญาที่พระกิตติคุณสอนตัดสินใจว่าท่านจะใช้เส้นทางใดในแต่ละสถานการณ์

“สาระสำคัญของสหกิจกรรมปี 2013” หน้า 50: อ่านบทความโดยอีเลน เอส. ดัลตัน และ เดวิด แอล. เบค เกี่ยวกับสาระสำคัญของสหกิจกรรมปี 2013 ท่านอาจจะถามความคิดหาวิธีที่สมาชิกแต่ละคนในครอบครัวสามารถช่วยทำให้บ้านเป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ ท่านอาจต้องการติดรูปพระวิหารในบ้านและตั้งเป้าหมายเข้าพระวิหารเป็นครอบครัว

“ฝึกต่อไปเรื่อยๆ” หน้า 56: ท่านอาจจัดแสดงพรสวรรค์ในครอบครัว เสนอให้สมาชิกครอบครัวแต่ละคนเตรียมแบ่งปันทักษะหรือการแสดง หลังจากนั้นให้อ่านบทความ “ฝึกต่อไปเรื่อยๆ” และสนทนาว่าการฝึกและแบ่งปันพรสวรรค์จะเป็นพรแก่ครอบครัวเราได้อย่างไร

“ประจักษ์พยานของเอวีสันเกี่ยวกับพระวิหาร” หน้า 70: ท่านอาจสร้างเกมล่า “ประจักษ์พยานครอบครัว” วางรูปไว้ทั่วห้องและให้สมาชิกครอบครัวเก็บรูปที่พวกเขาเชื่อในสิ่งนั้นๆ (ตัวอย่างเช่น รูปครอบครัวของท่าน รูปพระวิหาร รูปประธานโธมัส เอส. มอนสัน รูปบัปติสมา รูปโบสถ์สลับ รูปเยาวชนแต่งกายสุภาพ) สรุปลงโดยสนทนาว่าเหตุใดท่านจึงเชื่อในแต่ละรูปเหล่านี้

บทเรียนในความมืด

วันหนึ่งในเดือนตุลาคม จูเลียลูกสาวของเราซึ่งมักไม่อยู่นิ่งระหว่างสังสรรค์ในครอบครัวพูดว่า “เราไม่เคยจัดสังสรรค์ครอบครัวในความมืดเลย เราจัดสักครั้งนะคะ” เราสงสัยว่าเราจะสอนเธอในความมืดได้อย่างไรและจะสอนอะไร

เราปิดไฟ และทำให้ห้องมืดสนิท จากนั้นสามิฉันก็เปิดโทรศัพท์มือถือและเริ่มสอนเกี่ยวกับความสว่างของพระคริสต์ เขาสาธิตวิธีที่ความสว่างของพระคริสต์สามารถนำเราออกจากความมืดได้และนำครอบครัวเรากลับไปหาพระองค์ ความสว่างจากโทรศัพท์ไม่จ้ามืด แต่สว่างพอจะทำให้เรามองเห็น

ขณะไฟโทรศัพท์ปิดโดยอัตโนมัติเป็นช่วงๆ เราสามารถแสดงให้เห็นว่าชีวิตเราจะเป็นอย่างไรหากไม่มีพระผู้ช่วยให้รอด พระเยซูคริสต์ พระวิญญาณแรกกล้ามาก และลูกสาวของเรามีความคารวะอย่างยิ่ง แม้กระทั่งเดี๋ยวนี้เธอก็ยังจำการสังสรรค์ในครอบครัวที่เราชื่นชอบและข่าวสารในครั้งนั้นได้

วัลควิเรีย ลิมา ดอส ซานโตส, บราซิล

บทเรียน ห้านาที

โดย คริสโตเฟอร์ เจมส์ สมิธ

คอนปลายปีสุดท้ายของการเรียนมหาวิทยาลัย ผมต้องเข้าร่วมพิธีสำเร็จการศึกษาที่บัณฑิตใหม่ทุกคนจะสวมชุดครุยและหมวกเพื่อรับปริญญาจากผู้ทรงเกียรติที่มาเยือน ผมรอคอยช่วงเวลานี้ การเฉลิมฉลองสี่ปีที่เรียนหนัก เข้าวันพิธีผมได้รับจดหมายจากมหาวิทยาลัยแต่ไม่ได้เปิดอ่าน

พิธีเริ่มบ่ายโมงครึ่ง ผมวางแผนไว้ว่าจะถ่ายรูปก่อนพิธีเริ่ม โชคดีที่มีคนเข้าแถวยาวรอถ่ายรูป ผมมองนาฬิกาเห็นเวลาเริ่มพิธีใกล้เข้ามาทุกที แต่ผมรอนานแล้วจนตัดสินใจว่าจะถ่ายรูปก่อน ในที่สุดก็เสร็จก่อนพิธีเริ่ม 10 นาที ผมวิ่งไปที่ห้องประชุม

แต่พอไปถึงที่นั่น ประตูปิดแล้วและเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยเฝ้าประตูอยู่ ผมขอเข้าไป แต่เขาไม่ยอม โดยบอกว่าผมต้องมานั่งก่อนเวลา 15 นาที นั่นเป็นครั้งแรกที่ผมได้ยินข้อกำหนดนี้ ผมจึงทักท้วง แต่เขาไม่ขยับ ผมอุตส่าห์เรียนมาสี่ปีเพื่อให้ได้ปริญญา แต่ผมรับในพิธีไม่ได้ ผมต้องนั่งอยู่บนชั้นลอยกับผู้สังเกตการณ์คนอื่น ๆ

เมื่อกลับถึงบ้าน ผมเปิดจดหมายที่ได้รับเข้าวันนั้น ผมอ่านคำแนะนำที่บอกชัดเจนว่าให้มานั่งก่อนเวลาอย่างน้อย 15 นาที มิฉะนั้นจะเข้าไม่ได้ ผมรู้สึกเหมือนเป็นหญิงพรหมจารีใจคนหนึ่งในอุปมาของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด

“ระหว่างที่ [หญิงพรหมจารีใจ] ออกไปซื้อ เจ้าบ่าวก็มาถึง พวกที่เตรียมพร้อมอยู่แล้วก็ได้ไปกับท่านในงานสมรส แล้วประตูก็ปิด

*ผมมาไม่ทันกำหนด
เวลานั่งประจำที่เพียง
ห้านาที เวลานั้น
ไม่น่าจะทำให้ผม
เข้าร่วมพิธีสำเร็จ
การศึกษาของ
มหาวิทยาลัยไม่ได้*

“ภายหลังหญิงพรหมจารีอีกห้าคนก็มาร้องว่า ‘ท่านเจ้าข้าคะ ขอเปิดให้เราด้วย’

“แต่ท่านตอบว่า ‘เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า เราไม่รู้จักท่าน’ ” (มัทธิว 25:10-12)

แม้การถูกห้ามเข้าร่วมงานพิธีครั้งสำคัญอาจดูเหมือนส่งผลร้ายแรงจากสิ่งที่อาจเห็นเป็นความผิดพลาดเล็กน้อย แต่ทำให้ผมตระหนักว่าการเลือกและผลจะเป็นเช่นนั้นเช่นกัน เมื่อผมหยิบปลายไม้ด้านหนึ่งขึ้นมาจากพื้น ผมหยิบปลายอีกด้านหนึ่งขึ้นมาด้วย ทำนองเดียวกับการเลือกใดก็ตาม ผมไม่เพียงเลือกการกระทำเท่านั้นแต่เลือกผลที่เกี่ยวข้องด้วย—แม้ผลที่เกิดขึ้นจะยังไม่เห็น

ซาตานต้องการให้เราจดจ่อกับการเลือกโดยไม่คำนึงถึงผล เขามักทำเช่นนี้โดยชักจูงเราให้มุ่งเน้นความอยากทางกาย “ความประสงค์ของเนื้อหนัง” (2 โนอีไฟ 2:29) และความพอใจในบัดดล

แต่ตรงกันข้าม พระบิดาในสวรรค์ของเราทรงประสงค์ให้เรามุ่งเน้นความสุขและพรนิรันดร์ พระองค์ทรงคาดหวังให้เราพิจารณาผลเมื่อเราตัดสินใจและเพราะผลเป็นส่วนหนึ่งที่เกิดจากแรงจูงใจของเรา “พวกเขาเป็นอิสระที่จะเลือกเสรีภาพและชีวิตนิรันดร์, โดยผ่านพระเจ้าผู้เป็นสื่อกลางที่ยิ่งใหญ่ของมวลมนุษย, หรือจะเลือกการเป็นชเลยและความตาย” (2 โนอีไฟ 2:27)

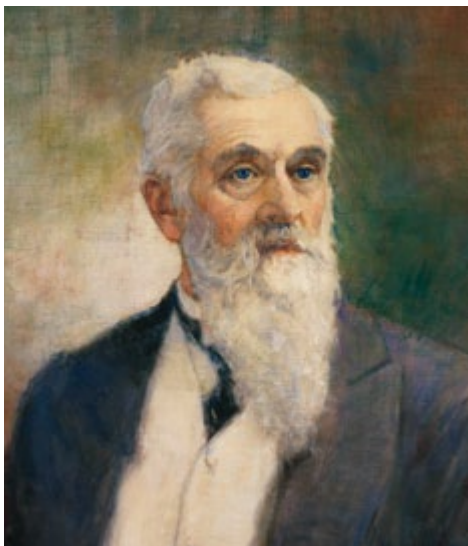
แม้ผมไม่ยินดีที่พลาดโอกาสได้รับปริญญาอย่างเป็นทางการ แต่ผมยินดีที่ประสบการณ์นี้สอนผมในความหมายนิรันดร์—คือผมต้องไม่เลือกสิ่งที่ขัดขวางผมไม่ให้เข้าไปในที่ประทับของเจ้าบ่าว แทนที่จะถูกปิดประตูพร้อมกับคำว่า “เราไม่รู้จักเจ้า” ผมพยายามเลือกเพื่อจะช่วยให้ผมได้ยินพระองค์ตรัสว่า “เจ้าจงร่วมยินดีกับนายของเจ้าเถิด” (มัทธิว 25:21) ■

ภาพประกอบโดย อาร์.ที. บาร์เรตต์

โจเซฟ สมิธ

โจเซฟ สมิธอายุ 14 ปีเมื่อท่าน**สวดอ้อนวอน**เพื่อให้รู้ว่านิกายใดถูกต้อง พระบิดาบนสวรรค์และพระเยซูคริสต์ทรงปรากฏต่อท่าน และท่านเรียนรู้ว่าไม่มีนิกายใดบนแผ่นดินโลกมีความจริงครบถ้วน โจเซฟ สมิธช่วยฟื้นฟูพระกิตติคุณที่แท้จริงของพระเยซูคริสต์ และเป็นศาสดาพยากรณ์คนแรกของยุคสุดท้าย งานส่วนหนึ่งของท่านคือแปลพระคัมภีร์มอรมอนจาก**แผ่นจารึกทองคำ**และกำกับดูแลวิสุทธิชนให้สร้าง**พระวิหารเคิร์ทแลนด์** ซึ่งเป็นพระวิหารแห่งแรกในสมัยการประจักษ์

หลังจากพบประธานลอเรนโซ สโนว์
บาทหลวงอิกศาสนาหนึ่งเขียนว่า
“สีหน้าของท่านคือพลังแห่งสันติ
ท่าทางของท่านคือพรแห่งสันติ ในส่วนลึก
อันเงียบสงบของดวงตาท่านไม่เพียงเป็น
‘บ้านแห่งการสวดอ่อนนออนใจ’ เท่านั้น
แต่เป็นที่พำนักของพลังทางวิญญาณด้วย ...
ความรู้สึกแปลกประหลาดที่สุดแก่คุณ
ข้าพเจ้าว่า ข้าพเจ้า ‘ยืนอยู่ในที่ศักดิ์สิทธิ์’”
ดู “แดงกวาดอง หัวผักกาด และประจักษ์
พยาน: แรงแบบดาลใจจากชีวิตและคำสอน
ของลอเรนโซ สโนว์” หน้า 12

ศาสนจักรของ
พระเยซูคริสต์
แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย

